ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΪΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐτησία δραχ. 72.000.— Ἐξάμηνος δραχ. 36.000.— Τιμὴ τεύχους δραχ. 3.000

ΕΤΟΣ Α'. | ΑΘΗΝΑΙ, 1 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1953 | ΤΕΥΧΟΣ 11ον

28 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1953

Δέκα τρία ἀκριβῶς ἔτη συμπληροῦνται ἀπὸ τῆς μνημειώδους αὐγῆς τῆς **28 Ὀκτωβρίου 1940,** κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ Λακωνικὸν **«ΟΧΙ»** τοῦ Ἕλληνος Πρωθυπουργοῦ ἠκολούθησε τὸ πολεμικὸν σάλπισμα τῆς Ἑλλάδος, ποὺ ἡ ἠχώ του ἐδόνησεν ὁλόκληρον τὴν ἀτμόσφαιραν, ἐθάμβωσε, κατέπληξεν, ἐδίδαξε καὶ ἐνεθουσίασε τὸν **ὑπὲρ τῆς Ἐλευθερίας καὶ τῆς Δικαιοσύνης** ἀγωνιζόμενον κόσμον.

Σύσσωμον τὸ Ἔθνος εἰς μίαν μεγαλειώδη ἀνάτασιν συνεσπειρώθη περὶ τὸ **ἱερὸν τῆς Ἐλευθερίας Λάβαρον** καὶ ἔσπευσε μὲ τὸ ὅπλον ἀνὰ χεῖρας νὰ ἐμποδίσῃ τοὺς ἐπιδρομεῖς καὶ μαχόμενον **ἢ νὰ μείνῃ ἐλεύθερον διὰ τῆς Νίκης ἢ ν' ἀποθάνῃ.**

Σύμπασα ἡ Οἰκουμένη ἔμεινε τότε ἐμβρόντητος καὶ ἐκράτει τὴν ἀναπνοήν της ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τῆς ἀπαντήσεώς μας αὐτῆς. Τί; Ἔναντι τοῦ ὄγκου μιᾶς Αὐτοκρατορίας, μὲ χείμαρρον Στρα-

τιῶν, μὲ τελειότατα πολεμικὰ μέσα, μὲ θησαυροὺς ἀγαθῶν, ἐτολμήσαμεν τόσον εὐθαρσῶς ν' ἀπαντήσωμεν, ἡμεῖς μία δρὰξ ἀνδρῶν ;

Ναί! ἡμεῖς εἰς μίαν ὑπέροχον Ἐθνικὴν ἀνάτασιν ἀνεμίξαμεν ἀστραπιαίως τὸ **Παρελθὸν** μὲ τὸ **Παρὸν** καὶ τὸ **Μέλλον** καὶ διαθέτοντες τὴν **ἀφοβίαν μας πρὸς τοὺς κινδύνους καὶ τὸ ἀχανὲς τῆς Φιλοπατρίας μας** ἐξωρμήσαμεν μὲ τὴν φανατικὴν καὶ Ἐθνικὴν πίστιν ὅτι **«ἀπὸ μία ἀτιμασμένη ζωή, καλύτερη εἶναι ἡ λήθη τοῦ θανάτου».**

Καὶ ἰδού! Ἡ σκηνὴ ἀνατρέπεται ταχέως καὶ τὰ παλαιὰ φῶτα σβέννυνται. Νέα σκηνοθεσία, φωτιζομένη ἁπλέτως ἀπὸ **τὸ Αἰώνιον Ἑλληνικὸν Φῶς** τὴν διαδέχεται.

Ὁ ζόφος ὁ πιέζων τὰ στήθη τῶν ἀγωνιστῶν τοῦ δικαίου διαλύεται.

Ἡ πνιγηρὰ ἀτμόσφαιρα ἐν τῇ ὁποίᾳ ἔζων οἱ ἐλεύθεροι λαοὶ δροσίζεται καὶ ἀνανεοῦται ἀπὸ τὸν καθαρὸν καὶ νωπὸν ἀέρα τὸν ὁποῖον ἐκπέμπουν αἱ Ἑλληνικαὶ βουνοκορφαί. Ναί! ἡ ἀστραπὴ τῆς Ἑλληνικῆς λόγχης ἐφώτισε τὴν νύκτα τοῦ Κόσμου....Ὁ χάλυψ, τὸ κύριον ὑλικὸν τοῦ ὁπλισμοῦ, ἔχει συγχωνευθῆ μὲ τὴν θέλησίν μας, μὲ τὴν θέλησιν τῶν μαχητῶν μας.

Ὁ ἰσοπεδωτικὸς τροχὸς τοῦ Ἄξονος ἀκινητεῖ καὶ ἐντὸς ὀλίγου στρέφεται πρὸς τὰ ὀπίσω. Καὶ ὅταν ὁ Γερμανικὸς κολοσσὸς σπεύδει εἰς τὸν Ἑλληνικὸν στῖβον εἶναι πλέον ἀργά.

Τὰ σχέδια τοῦ Ἄξονος ἔχουν ἀνατραπῆ ἐνῷ ὁ ἀγὼν τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν ἐκέρδισε διὰ τῆς Ἑλλάδος τὴν πρώτην νίκην.

Τὸ λαμπρὸν θέαμα τὸ ὁποῖον ἔδωσεν ἡ ΕΛΛΑΣ εἰς τὸν ἐκπεπληγμένον κόσμον, ἔδειξεν ὅτι αἱ ἰσχυραὶ ἀρεταὶ τῶν προγόνων μας δὲν ἐσβέσθησαν εἰς τὰς καρδίας μας. Ὅλος ὁ κόσμος ἐστάθη ἐν σιγῇ καὶ ἤκουε τοὺς παλμοὺς τῆς **Ἑλληνικῆς δόξης,** φίλοι δὲ καὶ ἐχθροὶ ἀπεκαλύφθησαν τότε, δεχθέντες ὅτι **τοιοῦτος ἡρωϊσμὸς ἠξίου τὴν ἀνταμοιβήν του, ἠξίου τουλάχιστον τὴν αἰωνίαν του Δικαιοσύνην.**

Ἡ 28 Ὀκτωβρίου εἶναι ἀναμφισβητήτως ἡ μεγίστη ἐπέτειος τῆς Ἐθνικῆς μας Ἱστορίας, διότι ὁ Ἀλβανικὸς ἀγών μας ὑπῆρξεν ἕνας **πυρσὸς λαμπρὸς καὶ εὐεργετικός, ὅστις ἐπὶ μακρὸν θὰ διαχέῃ τὸ Φῶς τῆς Ἐθνικῆς Ἐλευθερίας καὶ Τιμῆς.**

Ἀπὸ τὸν πυρσὸν αὐτὸν εἰς αἰῶνας αἰώνων θὰ ἀνάβουν οἱ λαοὶ τὰ ταπεινά των κανδήλια.

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1953)

Δ'. ΗΡΩΕΣ ΚΑΙ ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΙ

ΣΤΟΥΣ ΝΕΚΡΟΥΣ

Όσες κι ἂν εἶν' οἱ δάφνες σου, δαφνοσπαρμένη Χώρα,
κι ὅσα κλαδιὰ κι ἂν ἔχουν καὶ φύλλα στὰ κλαδιά,
θὲ νὰ τὶς εὕρῃς λιγοστές, δὲν θὰ σοῦ φτάσουν τώρα
νὰ πλέξῃς τὰ στεφάνια στ' ἀθάνατα παιδιά.

*
* *

Ἡρώων νεκροὶ — τί λέω νεκροί; νεκρὸς εἶν' ὅποιος λυώνει
στὴν κλίνη τῆς ἀρρώστειας καὶ πάει καὶ δὲν γυρνᾶ·
ὅμως τοῦ ἥρωος ἡ ζωὴ ποτέ της δὲν τελειώνει,
ἀπ' τὴ στιγμή, ποὺ σβύνει, ἀθάνατη ἀρχινᾶ.

*
* *

Σὰν ἱερὰ εἰκονίσματα ζωγραφισμένα μὲ αἷμα
σᾶς ἔστησεν ἡ Δόξα μὲ θεία φεγγοβολή·
ἔβγαλεν ἡ Πατρίδα μας τὸ λαμπερό της στέμμα,
γονάτισε μπροστά σας, σκύβει καὶ σᾶς φιλεῖ.

Ι. ΠΟΛΕΜΗΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ Ν.
Ἀστυνόμος Β'
Ἐφονεύθη μαχόμενος
κατὰ κομμουνιστῶν
τὴν 14-12-44.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ ΠΕΤ.
Ἀστυν. Δ/ντὴς Α'
Βασανισθεὶς ἐδολοφονήθη τὴν
24-12-44 ὑπὸ κομμουνιστῶν.

ΠΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ΑΠ.
Ὑπαστυνόμος Β'
Ἔπεσεν ἡμωϊκῶς μαχόμενος
κατὰ κομμουνιστῶν
τὴν 11-12-44.

ΚΑΜΑΡΟΥΔΗΣ ΒΑΣ.

'Αστυφύλαξ
'Εφονεύθη την 30-9-42 ύπό Γερμαν. αύτ)του.

ΑΝΔΡΙΤΣΟΠΟΥΛΟΣ Σ.

'Υπαστυνόμος Β'

Συλληφθείς ύπό κομμουνιστών την 19-12-1944 καί άπαχθείς έξηφανίσθη.

ΠΟΤΑΜΙΤΗΣ ΣΠΥΡ.

'Υπαρχιφύλαξ
'Εσφαγιάσθη ύπό κομμουνιστών την 7-12-44.

ΚΟΥΤΣΙΚΟΣ ΒΑΣ.

'Αστυφύλαξ
'Εδολοφονήθη ύπό κομμουν. τόν Δ)βριον 44.

ΚΟΥΡΤΗΣ ΝΙΚ.

'Αστυν. Α' Δ)τής Ε' Τμ. Πειραιῶς
Συνελήφθη τήν 4-12-44 ύπό κομμουνιστῶν καί έδολοφονήθη κατόπιν φρικτῶν βασανιστηρίων.

ΓΙΑΝΝΑΣ ΓΕΩΡΓ.

'Υπαστυνόμος Β'
'Εφονεύθη ύπό τῶν Γερμανῶν την 22-6-1944.

ΓΚΟΛΙΑΣ Ι.

'Αστυφύλαξ
'Εδολοφονήθη ύπό κομμουνιστῶν τήν 9-12-44.

ΒΑΡΔΑΞΗΣ ΚΩΝ.

'Αστυφύλαξ
'Εφονεύθη ύπό κομμουν. τόν Δ)βριον 44.

ΚΟΥΡΕΜΕΝΟΣ ΧΡ.

'Υπαστυνόμος Β'
'Εδολοφονήθη ύπό κομμουνιστῶν τήν 7-10-43.

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ Γ.

'Υπαστυνόμος Β'
'Εφονεύθη εἰς συμπλοκήν μετά κομμουν. τήν 30-11-44 έν 'Αθήναις.

ΕΥΤΥΧΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡ.

'Αστυφύλαξ
'Εφονεύθη μαχόμενος κατά κομ. τήν 2-1-45.

ΚΑΡΑΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Α.

Ἀστυφύλαξ
Ἐδολοφονήθη ὑπὸ κομμουνιστῶν τὴν 6-12-44.

ΓΕΡΟΣΤΑΘΟΣ Ε.

Ἀστυνόμος Β'
Μαχόμενος κατὰ κομμουνιστῶν συνελήφθη καὶ ἐδολοφονήθη ἀγρίως τὴν 4-12-1944.

ΚΟΥΤΣΗΣ ΒΑΣ.

Ἀρχιφύλαξ
Ἐδολοφονήθη ὑπὸ κομμουνιστῶν τὴν 11-12-44.

ΧΑΤΖΗΜΑΔΗΣ Η.

Ἀρχιφύλαξ
Ἔπεσε μαχόμενος κατὰ κομμουν. τὸν Δ)βριον 44.

ΠΙΝΑΚΟΥΛΙΑΣ ΑΘ.

Ἀνθυπαστυνόμος
Ἐφονεύθη κατὰ δολοφ. Ὑπουργοῦ Χρ. Λαδᾶ.

ΧΡΥΣΙΚΟΣ ΑΛ.

Ἀστυν. Α' Δ)τῆς Η' Τμ)τος Ἀθ.
Ἐπολέμησεν ἀνδρείως κατὰ κομμουνιστῶν. Συλληφθεὶς καὶ βασανισθεὶς ἐδολοφονήθη τὴν 6-12-44.

ΚΑΡΒΕΛΑΣ Γ.

Ἀρχιφύλαξ
Ἐδολοφονήθη ὑπὸ κομμουνιστῶν τὴν 22-12-44.

ΑΥΛΩΝΙΤΗΣ ΑΡΙΣ.

Ἀρχιφύλαξ
Ἐφονεύθη ὑπὸ Γερμανῶν ἐν Κερκύρᾳ τὴν 8-10-44.

ΣΤΕΦΑΝΑΚΟΣ Π.

Ὑπαρχιφύλαξ
Ἐδολοφονήθη ὑπὸ κομμουνιστῶν τὴν 5-12-44.

ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ ΙΩΑΚ.

Ὑπαστυνόμος Α'
Ἐδολοφονήθη ὑπὸ κομμουνιστῶν τὴν 4-12-1944 ἐν Πειραιεῖ.

ΚΑΟΥΝΗΣ ΑΝΤΩΝ.

Ἀστυφύλαξ
Ἐδολοφονήθη ὑπὸ κομμουνιστῶν τὴν 11-12-44.

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΟΥ ΚΑΪΝ

Ὑπὸ **ΔΗΜ. ΜΩΡΑ·Ι·ΤΟΥ**, Ψυχιάτρου

Μέσα σὲ θάλασσα αἵματος καὶ δακρύων, ποὺ πέρασε καὶ περνᾶ ἀκόμη ἡ ἀνθρωπότης ἀκούεται ἡ φωνὴ τοῦ **Κάϊν,** ὅταν μετὰ τὸν φόνον τοῦ ἀδελφοῦ του ἐκλήθη νὰ ἀπολογηθῇ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ **«Κάϊν, ποῦ ἐστὶν Ἄβελ ὁ ἀδελφός σου;»,** ἀπήντησεν **«οὐ γινώσκω, μὴ φύλαξ τοῦ ἀδελφοῦ μου εἰμὶ ἐγώ;».** Τοιαύτην ἀπάντησιν δίδουν καὶ σήμερον οἱ φονεῖς τῶν συνανθρώπων, ὄχι μόνον ἑνός, ἀλλὰ πολλῶν ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀπάντησις κάθε ἐγκληματίου ἀνθρώπου. Διὰ τοῦτο τὸ πρόβλημα τοῦ Κάϊν εἶναι τὸ πρόβλημα τοῦ ἐγκληματίου ἀνθρώπου.

«Μὴ φύλαξ τοῦ ἀδελφοῦ μου εἰμὶ ἐγώ;». Τοῦτο ἐκφράζει τὴν ἰδέαν ὅτι **«δὲν αἰσθάνομαι καμμίαν ὑποχρέωσιν νὰ φροντίζω διὰ τὸν ἄλλον ἄνθρωπον, νὰ τὸν ἀγαπῶ».** Ἐπιστημονικῶς δὲν δυνάμεθα ν' ἀποδείξωμεν ὅτι πρέπει ν' ἀγαπῶμεν τὸν ἀδελφόν μας, τὸν συνάνθρωπόν μας, ὅπως ἀποδεικνύομεν ὅτι δύο καὶ δύο κάμνουν τέσσαρα. Τὸ πρόβλημα τοῦ Κάϊν δὲν λύεται ἐπιστημονικῶς ὑπὲρ τῆς ἀγάπης. Τοὐναντίον μάλιστα, ἡ βιολογία τῶν ζώων ἀποδεικνύει τὸν ἀγῶνα τῆς ἀλληλοεξοντώσεως τῶν διαφόρων εἰδῶν τῶν ζώων. Τὴν βιολογίαν δὲ αὐτὴν τῶν ζώων ἐπεξέτειναν καὶ ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων. Ἔτσι ὁ κάθε Κάϊν κάμνει τὴν ἑξῆς σκέψιν : **«ἐὰν ἕνας ἄνθρωπος εἶναι ἐμπόδιον εἰς τὴν ζωήν μου, θὰ τὸν παραμερίσω ἂν ἔχω τὴν δύναμιν».**

Πανταχόθεν ἀκούομεν σήμερον τὴν κραυγήν, «ὁ ἄνθρωπος εἶναι θηρίον, ἡ κοινωνία τῶν ἀνθρώπων κατήντησε ζούγκλα». Καὶ μὲ τὴν ἰαχὴν αὐτὴν οἱ διάφοροι Κάϊν συνεχίζουν τὸ ἀπαίσιον ἔργον των. Καὶ ἀπὸ τὸ ραδιόφωνον ἀκούομεν συχνὰ ἕνα τραγοῦδι ποὺ λέγει «Παληὰ ζωή, παληόκοσμε καὶ παληοκοινωνία...». Διὰ νὰ λέγεται δὲ συχνὰ σημαίνει ὅτι ἀρέσει εἰς πολλούς.

Εἶναι γνωστὸν ἐκ τῆς ψυχολογίας ὅτι τὸ κύριον γνώρισμα κάθε ἐγκληματίου εἶναι ἡ ἐχθρικὴ διάθεσις κατὰ τῆς κοινωνίας τῶν ἀνθρώπων. Ὁ ἐγκληματίας πιστεύει ὅτι οἱ ἄνθρωποι εἶναι ἐχθροί του, ὅτι ζῇ εἰς ἐχθρικὴν χώραν καὶ λαμβάνει μέτρα ἀμύνης καὶ ἐπιθέσεως.

Τὸ πρόβλημα λοιπὸν τοῦ Κάϊν ἀνάγεται εἰς τὸ νὰ εὕρωμεν πῶς ἀπέκτησε τὴν ἐχθρικὴν αὐτὴν διάθεσιν. Ἡ ψυχολογικὴ ἔρευνα τὴν ὁποίαν ἐκάμαμεν ἐπὶ πολλῶν ἐγκληματιῶν καὶ ἐπὶ ψυχικῶς πασχόντων ἀνθρώπων, ποὺ εἶναι καὶ αὐτοὶ ἐχθροὶ τῆς κοινωνίας, μᾶς ἔπεισεν ὅτι ἡ διάθεσις αὐτὴ μορφώνεται κατὰ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν ἀπὸ ἀσήμαντα τινὰ γεγονότα. Διὰ τὸν Κάϊν γράφει ἡ Παλαιὰ Διαθήκη ὅτι ἐφόνευσε τὸν ἀδελφόν του διότι τὸν ἐζήλευε, ἐπειδὴ πίστευσε ὅτι ὁ Θεὸς (πατὴρ) ἀγαποῦσε περισσότερο τὸν Ἄβελ. Ἡ ζήλεια τὸν ἔκαμε νὰ μισήσῃ τὸν ἀδελφόν. Ἀλλὰ δὲν ἔχομεν ἀνάγκην νὰ καταφύγωμεν εἰς τοὺς θρύλους διὰ νὰ ἀποδείξωμεν τὸ ψυχολογικὸν τοῦτο φαινόμενον. Εἰς ἐμὲ παρουσιάσθη πρό τινων ἐτῶν νέος ὑπαξιωματικὸς τῆς Χωροφυλακῆς ζητῶν νὰ τὸν βοηθήσω, διότι παρακολουθήσας κινηματογραφικὸν ἔργον εἰς τὸ ὁποῖον ὁ πατέρας δύο παιδιῶν ἔδειξε προτίμησιν εἰς τὸ μεγαλύτερο παιδί, κατὰ τὴν ἔξοδόν του ἐκ τοῦ κινηματογράφου εἶχε δυσκόλως περιορισθεῖσαν ἐπιθυμίαν νὰ σκοτώσῃ τὸν ἀδελφόν του.

Ἡ ψυχολογικὴ ἐξέτασις ἀπέδειξε ὅτι ἡ ἐχθρικὴ διάθεσις ἀπέναντι τοῦ ἀδελφοῦ ἐχρονολογεῖτο ἀπὸ τῆς παιδικῆς ἡλικίας, καθ' ἣν πράγματι ὁ πατήρ του ἔδειχνε περισσοτέραν ἀγάπην πρὸς τὸν ἀδελφόν του, διότι ἦτο φρονιμώτερος αὐτοῦ.

Ἡ θεραπεία τοῦ νέου αὐτοῦ κατέστησεν αὐτὸν ἱκανὸν ν' ἀναπτύξῃ τὸ κοινωνικόν του συναίσθημα, νὰ αἰσθανθῇ ἀγάπην πρὸς τὸν μισούμενον ἀδελφὸν καὶ νὰ

διακριθῇ εἰς τὸ ἐπάγγελμά του. Τώρα εἶναι διακεκριμένος ἀξιωματικὸς τῆς Χωροφυλακῆς.

Ὁ Ἄντλερ μὲ τὴν Ἀτομικὴν Ψυχολογίαν ἔθεσε ὡς βάσιν πρὸς λύσιν **τοῦ προβλήματος τοῦ Κάϊν τὴν ὕπαρξιν τῆς κοινωνίας, τὴν λογικὴν τῆς κοινωνικῆς συμβιώσεως καὶ τὴν παραδοχὴν τῆς κοινωνικότητος τοῦ ἀνθρώπου.** Ὁ ἄνθρωπος γεννᾶται ἐντὸς κοινωνίας εἰς τὴν ὁποίαν ὑποχρεοῦται εἴτε θέλει εἴτε δὲν θέλει νὰ ζήσῃ. Τοῦτο εἶναι ἄμεσον γεγονὸς ἀντιληπτὸν ἀπὸ κάθε ἄνθρωπον, εἶναι πραγματικότης (realité). Οὐδεὶς δύναται νὰ τὸ ἀρνηθῇ. Ἡ ἐξάρτησις τοῦ ἀνθρώπου ἐκ τῆς κοινωνίας εἶναι τοιαύτη, ὥστε δυνάμεθα ἐν μέρει νὰ διϊσχυρισθῶμεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι προϊὸν τῆς κοινωνίας, εἰς αὐτὴν ὀφείλει τὰς ἀνθρωπίνους του ἰδιότητας καὶ μόνον ἐντὸς αὐτῆς δύναται νὰ ζήσῃ· οὔτε νοεῖται ἄνθρωπος ἐκτὸς τῆς κοινωνίας, ἤτοι ἡ ἔννοια ἄνθρωπος εἶναι σχετική. Διὰ νὰ ζήσῃ κοινωνικῶς ἢ συμβατικῶς ὁ ἄνθρωπος φέρει ἐμφύτως τὸν σπόρον τῆς κοινωνικότητος, ποὺ καλεῖται κοινωνικὸν συναίσθημα. Τοῦτο ἀποτελεῖ τὸν δεσμόν, ὁ ὁποῖος συνδέει τοὺς ἀνθρώπους μεταξύ των καὶ καθιστᾷ δυνατὴν τὴν κοινωνικὴν συμβίωσιν. Παρομοιάζεται πρὸς τὴν παγκόσμιον ἕλξιν, ποὺ συνδέει τὰ οὐράνια σώματα, ὥστε νὰ μὴ πίπτουν εἰς τὸ κενόν.

Τὴν κοινωνικὴν αὐτὴν φύσιν τοῦ ἀνθρώπου παραγνωρίζουν οἱ διάφοροι Κάϊν κανονίζοντες τὰς μετὰ τῆς κοινωνίας σχέσεις των κατὰ τρόπον ἀντικοινωνικόν. Ἐδῶ εὑρίσκεται τὸ σφάλμα των καὶ μόνον διὰ τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ σφάλματος αὐτοῦ δύνανται νὰ πεισθοῦν νὰ ἀλλάξουν στάσιν ἀπέναντι τῆς κοινωνίας τῶν ἀνθρώπων. Ὅταν λέγωμεν, ὅτι ὁ ἄνθρωπος φύσει εἶναι κοινωνικός, ἐννοοῦμεν ὅτι φύσει εἶναι προωρισμένος νὰ ζήσῃ ἐν ἁρμονίᾳ μὲ τὴν κοινωνίαν.

Τὴν κοινωνικὴν φύσιν τοῦ ἀνθρώπου πρέπει μὲ ὅλα τὰ μέσα νὰ διδάξωμεν εἰς τοὺς ἀνθρώπους. Ὁ Ἄντλερ ἀπέδειξε τὴν κοινωνικὴν φύσιν διὰ τῆς εἰς «ἄτοπον ἀπαγωγῆς» ὅπως ὀνομάζουν οἱ μαθηματικοὶ μίαν ἰδιαιτέραν μέθοδον ἀποδείξεως. Συμφώνως μὲ αὐτὴν οἱ ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι δὲν ἀνέπτυξαν τὸ κοινωνικόν των ἔμφυτον συναίσθημα, καταλήγουν εἰς κάποιαν ψυχικὴν διαταραχήν, ἤτοι ἡ ψυχική των ἀνάπτυξις ἐξελίσσεται ἀνωμάλως, γίνονται ψυχικῶς ἀσθενεῖς (νευρωτικοί, ψυχωτικοί), ἐγκληματίαι ἢ ἄνθρωποι μὲ πολλὰ ἀντικοινωνικὰ ἐλαττώματα. Ὅλα δὲ αὐτὰ φέρουν τὴν δυστυχίαν εἰς τὸ ἄτομον καὶ τὸ περιβάλλον του. Ἐπίσης ὡς κριτήριον ἀνθρωπίνης ἀξίας ὁ Ἄντλερ ἀναγνωρίζει τὸν βαθμὸν τῆς ἀναπτύξεως τοῦ κοινωνικοῦ συναισθήματος. Ἔχεις ἀξίαν, σημαίνει ὅτι συνεισφέρεις διὰ τοὺς ἄλλους, διὰ τὴν κοινωνίαν. Τὰ ὀνόματα ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι συνετέλεσαν εἰς τὴν εὐτυχίαν τοῦ συνόλου παραμένουν ἀθάνατα εἰς τὴν μνήμην τῶν μεταγενεστέρων. Οὐδέποτε θὰ λησμονήσουν οἱ ἄνθρωποι **τὸν Σωκράτη, τὸν Πεσταλότσι, τὸν Παστὲρ** καὶ τόσους ἄλλους εὐεργέτας τῆς ἀνθρωπότητος.

Τὴν κοινωνικὴν φύσιν τοῦ ἀνθρώπου ἀποδεικνύει πρῶτον ἡ ἱστορία τῶν ἀνθρωπίνων κοινωνιῶν. Μέχρι τοῦδε δὲν ἀνευρέθη ἄνθρωπος ζῶν κατὰ μόνας, ὅπως ὁ λέων καὶ πολλὰ ἄλλα ζῶα, ἀλλὰ πάντοτε καθ' ὁμάδας συμβιωτικῶς. Δεύτερον ὁ σωματικός του ὀργανισμός, ὁ ὁποῖος δὲν ἔχει μέσα ἀμύνης κατὰ τῶν ἀγρίων θηρίων παρὰ τὴν ὁμαδικὴν συμβίωσιν καὶ συνεργασίαν. Ἐπίσης ὁ πνευματικός του ὀργανισμὸς ἀναπτύσσεται μόνον διὰ τῆς ἐπιδράσεως τοῦ ἀνθρωπίνου περιβάλλοντος. Ὅτι δὲ ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶναι φύσει κακὸς ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὴν ζωὴν πολλῶν πρωτογόνων λαῶν ζώντων ἀκόμη μὲ φιλικωτάτας σχέσεις μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς ὁμάδος των. **Ὁ Νανσίν, ποὺ ἠρεύνησε Ἐσκιμώους** οἱ ὁποῖοι δὲν εἶχαν ἐπαφὴν μὲ τὸν λεγόμενον εὐρωπαϊκὸν πολιτισμόν, ὁμολογεῖ ὅτι οὐδέποτε εἶδε ἄνθρωπον νευρικόν, οὔτε γονεῖς νὰ δέρνουν τὰ τέκνα των.

Τὸ πρόβλημα λοιπὸν τοῦ Κάϊν δὲν θὰ λυθῇ μὲ οἱασδήποτε λογικὰς ἀποδείξεις. Οἱ διάφοροι Κάϊν δὲν θὰ πεισθοῦν νὰ ἐγκαταλείψουν τὸ φθοροποιὸν ἔργον των. Μόνον μὲ τὴν ἀπὸ τῆς παιδικῆς ἡλικίας ἀνάπτυξιν τοῦ κοινωνικοῦ συναισθήματος

θὰ ἐπιτύχωμεν νὰ διδάξωμεν, ὅτι πρέπει ν' ἀγαπῶμεν τοὺς ἀνθρώπους καὶ ὅτι ἡ μὲν ἀγάπη εἶναι τὸ θετικὸν εἰς τὴν ζωήν, τὸ δὲ μῖσος εἶναι ἄρνησις τῆς ζωῆς, εἶναι πλάνη.

***

Κατόπιν τῶν λεχθέντων ἐγείρεται τὸ ζήτημα τῆς ἀναπτύξεως τοῦ κοινωνικοῦ συναισθήματος εἰς τὰς διαφόρους ἐποχὰς τῆς ζωῆς τοῦ ἀναπτυσσομένου ἀνθρώπου (1).

Εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ κοινωνικοῦ συναισθήματος δύνανται νὰ συντελέσουν καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι κοινωνικοὶ ὀργανισμοὶ καὶ ἐν τέλει κάθε ἄτομον.

Ἐν πρώτοις εἶναι ἡ Ἐκκλησία μὲ τὸ συνεχὲς καὶ κατάλληλον ἱερὸν κήρυγμα καὶ τὴν ἐξομολόγησιν. Τὸ κοινωνικὸν συναίσθημα δὲν εἶναι παρὰ ἡ **Χριστιανικὴ ἀγάπη** τῆς ὁποίας τὸν ὕμνον ἔπλεξεν **ὁ Ἀπόστολος Παῦλος** εἰς τὴν πρὸς Κορινθίους ἐπιστολήν. Ἡ ἐκκλησία στηριζομένη εἰς τὸ κῦρος τῆς θείας Ἀποστολῆς δύναται νὰ ἐπιδράσῃ σημαντικῶς διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς Χριστιανικῆς ἀγάπης. Ἐπίσης διὰ τοῦ μυστηρίου τῆς ἐξομολογήσεως ὁ κατάλληλος ἐξομολογητὴς ἱερεὺς μπορεῖ νὰ ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀγάπης τὸν παρεκτραπέντα, νὰ δημιουργήσῃ τὴν εἰρήνην μέσῳ καὶ τῆς οἰκογενείας. Ὁ ἱερεὺς ὅμως αὐτὸς πρέπει νὰ εἶναι ψυχοθεραπευτής, νὰ γνωρίζῃ τὰς νεωτέρας ψυχοθεραπευτικὰς μεθόδους ἰδίως τῆς Ἀτομικῆς Ψυχολογίας. Ἀναφέρω τὸ παράδειγμα ἑνὸς τοιούτου κληρικοῦ Ἑλβετοῦ τοῦ Pfister, ὁ ὁποῖος ἔσωσε πολλὰς ψυχὰς ἀπὸ τὰ βάσανα τῆς ψυχικῆς ἁμαρτίας ἢ ἀσθενείας. Πρὸς μόρφωσιν τοιούτων κληρικῶν, κυρίως ἱεροκηρύκων καὶ ἐξομολογητῶν προτείνομεν τὴν διδασκαλίαν τῆς νεωτέρας ψυχοθεραπευτικῆς μεθόδου εἰς τὰ σχολεῖα τῆς μορφώσεως αὐτῶν. Σκόπιμον ἐπίσης θὰ ἦτο ἡ μετεκπαίδευσις τῶν νεαρωτέρων ἐν ἐνεργείᾳ κληρικῶν, ἰδίως τῶν μεγάλων πόλεων εἰς τὴν ψυχοθεραπείαν.

Ἄλλοι ὀργανισμοὶ μορφώσεως τοῦ κοινωνικοῦ συναισθήματος εἶναι ὅλαι αἱ κρατικαὶ ὑπηρεσίαι. Μὴ φανῇ τοῦτο παράδοξον. Ὑπενθυμίζομεν ἕνα ρητὸν τοῦ **Νίτσε** ὁ ὁποῖος προφητικῶς εἶπε ὅτι θὰ ἔλθῃ ἐποχὴ κατὰ τὴν ὁποίαν δὲν θὰ γνωρίζομεν ἄλλας σκέψεις **«παρὰ μόνον τὴν ἀγωγήν».** (2) Ὅλοι οἱ κρατικοὶ ὑπάλληλοι τῶν Ὑπουργείων, τῶν φυλακῶν, τῶν δικαστηρίων, τῶν τελωνείων τῆς ἀστυνομίας, ἂν συμπεριφέρωνται ἀνθρωπινώτερα πρὸς τοὺς πολίτας, ποὺ ζητοῦν τὴν λύσιν ἀτομικῶν των προβλημάτων, θὰ συντελοῦν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ κοινωνικοῦ συναισθήματος. Οἱ πρὸς αὐτοὺς προσερχόμενοι πολῖται θὰ εὕρισκον καλὴν μεταχείρισιν, εὐγενῆ συμπεριφορὰν καὶ προθυμίαν πρὸς διεκπεραίωσιν τῆς ὑποθέσεώς των. Τότε ὅλοι θὰ ἐπίστευον ὅτι ζοῦν εἰς φιλικὴν χώραν, εἰς περιβάλλον εὐμενές, ὅπου θὰ ἀνέπνεον τὴν ἀτμόσφαιραν τοῦ κοινωνικοῦ συναισθήματος. **Ὁ Βίκτωρ Οὐγκὼ** εἰς τοὺς **Ἀθλίους του** ἀναφέρει τὸ κλασσικὸν παράδειγμα τοῦ ἐπισκόπου Μυριὴλ ποὺ μὲ τὴν ἀνθρώπινη συμπεριφορά του μετέστρεψε τὸν χαρακτῆρα ἑνὸς ἀποφοίτου τῶν φυλακῶν (κατέργων) εἰς ἅγιον. Ἡ καλὴ μεταχείρισις ὑπονοεῖ καὶ τὴν δικαίαν καὶ ἀμερόληπτον τοιαύτην τῶν κρατικῶν λειτουργῶν, χωρὶς διακρίσεις καὶ προνόμια, ἀλλὰ μὲ ἰσότητα ἀπέναντι κάθε πολίτου.

Διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ ὅλοι οἱ ὀργανισμοὶ οὗτοι ἀσκοῦν ψυχοθεραπείαν ἢ ἀγωγήν, διεγείροντες τὸ κοινωνικὸν συναίσθημα τῶν ἀνθρώπων, μὲ τὴν ἐμφάνισίν των ὡς συνανθρώπων, ὡς ἀντιπροσώπων μιᾶς τελείας κοινωνίας.

Ὅλοι οἱ ὀργανισμοὶ κοινωνικῆς προνοίας πρέπει νὰ ἔχουν ὑπ' ὄψιν ὅτι ἀσκοῦν

---

1. Ἴδε σχετικὰ ἄρθρα ἡμῶν, εἰς περιοδικὰ «Ἀτομικὴ Ψυχολογία» τόμος 6 σελ. 15 «Περὶ κοινωνικοῦ συναισθήματος» καὶ τόμος 7ος σελ. 14 «Τὸ κοινωνικὸν συναίσθημα εἰς τὸ Σχολεῖον».

2. Es wirdeine Zeit Kommen, Me keinen anderen Gedanken kennen wird als Erziehung

ψυχοθεραπείαν καὶ οἱ λειτουργοὶ αὐτῆς νὰ γνωρίζουν τὰς νεωτέρας ψυχοθεραπευτικὰς μεθόδους ἰδιαιτέρως τὰς τῆς Ἀτομικῆς Ψυχολογίας (1).

Γενικεύοντες τὸ ρητὸν τοῦ **Νίτσε** λέγομεν ὅτι κάθε ἄνθρωπος μέσα εἰς τὴν κοινωνικὴν ζωὴν ἀσκεῖ ἀγωγὴν ἢ ψυχοθεραπείαν ἢ ἄλλως μορφώνει τὸ κοινωνικὸν συναίσθημα τῶν συνανθρώπων του, ἂν φέρεται ὡς πραγματικὸς συνάνθρωπος. Πρὸ ὀλίγων μηνῶν ἐταξείδευσα εἰς τὴν Ἑλβετίαν ὅπου παρέμεινα δύο μῆνας. Ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς ἀντιλαμβάνεται ὁ ξένος ὅτι εὑρίσκεται μεταξὺ ἀνθρώπων μὲ ἀνεπτυγμένον τὸ κοινωνικὸν συναίσθημα. Εἰς τὰς ὁδούς, εἰς τὰ καταστήματα, εἰς τοὺς δημοσίους κρατικοὺς ἢ ἰδιωτικοὺς ὀργανισμοὺς συναντᾶ κανεὶς τὸν ἀνθρωπισμόν. Μολονότι πολὺ ὀλίγον διαχυτικοὶ καὶ μᾶλλον σοβαροί, εἶναι ὅλοι προθυμότατοι νὰ ἐξυπηρετήσουν τὸν ξένον. Πουθενὰ δὲν ἀντελήφθην νευρικότητα, φωνές, συγκρούσεις, φιλονικείας γιὰ τὸ τίποτε. Ἡρεμία καὶ συνεννόησις μεταξύ των. Εἰς τὰ σχολεῖα οὐδεμία ταραχὴ παρατηρεῖται κατὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ καθηγητοῦ ἢ διδασκάλου. Ἐπίσης τελεία ὑπακοὴ εἰς τὰς ἀστυνομικὰς διατάξεις. Δὲν ἔχουν νεῦρα αὐτοί, ἐσκεπτόμην.

Τὸ πνεῦμα αὐτὸ τῆς καλῆς συμπεριφορᾶς, νομίζω ὅτι ἐπιτυγχάνεται, ὅταν κάθε πλάσμα, κατὰ τὸν Vainingen, συμπεριφέρεται ἔτσι ὡσὰν νὰ εἶναι ὅλοι καλοί, ὅταν δηλ. δὲν θεωρῇ τὸν ἄνθρωπον θηρίον ἢ ἐχθρόν, ἀπέναντι τοῦ ὁποίου νὰ λαμβάνῃ μέτρα ἀμύνης καὶ ἐπιθέσεως, ὅταν πιστεύῃ καὶ τὴν φυσικὴν καλωσύνην τῶν ἀνθρώπων, ὅταν θεωρῇ τοὺς λεγομένους κακοὺς ἐν ἀνθρώποις πλανωμένους ὡς πρὸς τὴν μέθοδον τῆς ζωῆς, ὅταν πιστεύῃ ὅτι τὸ θετικὸν εἰς τὴν ζωὴν εἶναι ἡ ἀγάπη καὶ ὅτι τὸ μῖσος εἶναι ἄρνησις τῆς ζωῆς, εἶναι πλάνη. Κάθε ἄνθρωπος πρέπει νὰ ἐνθυμῆται ὅτι οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι εἶναι αὐτὸς ὁ ἴδιος ὑπὸ ἄλλην μορφήν, ὅτι ἡ ἰδία ζωὴ τῆς φύσεως κυκλοφορεῖ εἰς πάντας, ὅτι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶναι σκληρὸν διὰ τὸ ἑαυτόν του εἶναι σκληρὸν καὶ διὰ τοὺς ἄλλους. Ἂς μελετᾶ λοιπὸν μεθ' ὑπομονῆς τὸ μυστηριῶδες αὐτὸ μέρος τοῦ ἑαυτοῦ του, ποὺ εἶναι ἐκτὸς ἑαυτοῦ. Πρᾶξις ἀγάπης θὰ εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς στάσεως αὐτῆς.

Ὁ καθηγητὴς Renésans (2) τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Βρυξελλῶν, εἶπεν ὅτι ἡ δυσκολία νὰ ἀγαπήσωμεν τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους καὶ νὰ γίνωμεν πολῖται τοῦ κόσμου, προέρχεται ἀπὸ ἐσφαλμένην ἰδέαν περὶ τοῦ χαρακτῆρος τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. Ὁ τύπος, τὸ ραδιόφωνον, οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες, οἱ ἐπαγγελματίαι κ.λ.π. παριστάνουν διεστραμμένην εἰκόνα τοῦ χαρακτῆρος τῶν ἄλλων λαῶν, διότι εἶναι κατάλληλος νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὰ συμφέροντα καὶ τὰς φιλοδοξίας του. Ἀλλὰ ὅποιος ἐταξείδευσεν εἰς τὸν κόσμον μὲ πνεῦμα ἀπροκατάληπτον καὶ ἀνιδιοτελές, γνωρίζει ὅτι συναντᾶ παντοῦ εὐμένειαν, φιλοξενίαν καὶ πόθον πρὸς τὴν εἰρηνικὴν συμβίωσιν μεταξὺ τῶν λαῶν. Μόνον ἡ συστηματικὴ παραμόρφωσις τῆς πραγματικότητος, ποὺ γίνεται ἀπὸ τῶν λίκνων μέχρι τοῦ τάφου, καθιστᾶ τοὺς λαοὺς ἐχθρικοὺς πρὸς ἀλλήλους.

---

1. Σχετικὸν ἄρθρον μας «Ἡ Ἀτομικὴ Ψυχολογία εἰς τὴν κοινωνικὴν πρόνοιαν τῶν νέων» Περιοδικὸν «Ἀτομικὴ Ψυχολογία», τόμ. 6ος.

2. Ἴδε πρακτικὰ συνεδρίου Ψυχικῆς Ὑγιεινῆς εἰς Λονδῖνον.

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΜΟΡΦΗ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΥ (ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ)

Ὑπὸ Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ, Ἀστυν. Δ)ντοῦ Α'

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ι. ΘΕΩΡΗΤΙΚΟΣ ΤΟΜΕΥΣ

5.—Πάλη τῶν τάξεων—Ἐπανάστασις τῆς ἐργατικῆς τάξεως διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἐξουσίας ὑπ' αὐτῆς καὶ κατάργησιν τῆς ἀστικῆς τάξεως.
6.—Ἡ ἐξέλιξις τῶν ἰδεῶν εἰς τὰς κοινωνίας καὶ ὁ Μάρξ.
7.—Ὁ Μαρξισμὸς ὡς διεθνὴς κοσμοθεωρία.
8.—Ποῖον πολίτευμα προσαρμόζεται στὶς κομμουνιστικὲς κοινωνίες.
9.—Ἀνακεφαλαίωσις.

5. Κοινωνικὲς τάξεις καὶ πάλη μεταξὺ αὐτῶν.

Δεύτερος νόμος τὸν ὁποῖον ἐδημιούργησεν ὁ Μὰρξ ἀπὸ τὴ φιλοσοφικὴ ἐξέτασι τῆς ἱστορίας, εἶναι **ὅτι, ἡ φύσις καὶ ὁ τρόπος τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς κυκλοφορίας τῶν οἰκονομικῶν ἀγαθῶν σὲ κάθε κοινωνία δημιουργοῦν πάντοτε κοινωνικὲς τάξεις, οἱ ὁποῖες ἔκαμαν καὶ κάμουν ἀκόμη μιὰ πάλη μεταξύ των τὴν πάλη τῶν τάξεων.**

Ἔτσι στὴν ἀρχαία ἐποχὴ ὑπῆρχαν οἱ τάξεις τῶν ἐλευθέρων πολιτῶν καὶ τῶν σκλάβων, κατὰ τὴ Ρωμαϊκὴ ἐποχὴ ὑπῆρχαν οἱ τάξεις τῶν πατρικίων καὶ τῶν πληβείων, κατὰ τὸ Μεσαίωνα ὑπῆρχαν οἱ τάξεις τῶν μαστόρων καὶ τῶν καλφάδων καὶ σήμερα ὑπάρχουν οἱ τάξεις τῶν ἐργατῶν καὶ τῶν ἀστῶν. Οἱ τάξεις αὐτὲς δὲν ἔπαυσαν ποτὲ νὰ κάμουν μεταξύ τους μιὰ πάλη πότε κρυφὴ καὶ πότε φανερή, ἡ ὁποία πάντα κατάληξε ἄλλοτε στὴ συντριβὴ ὁλόκληρης τῆς κοινωνίας καὶ ἄλλοτε στὴν καταστροφὴ τῶν τάξεων, οἱ ὁποῖες πολεμοῦσαν μεταξύ τους.

Σήμερα ἡ πάλη αὐτὴ γίνεται μεταξὺ τῆς ἀστικῆς καὶ τῆς ἐργατικῆς τάξεως. Καὶ ἐργατικὴ μὲν τάξι (προλεταριᾶτο) ὀνομάζει τὴν τάξι, ἡ ὁποία ἀποτελεῖται ἀπὸ ἀνθρώπους, ποὺ μοναδικὸ μέσο γιὰ νὰ κερδίζουν τὴ ζωὴ τους ἔχουν τὰ χέρια τους, ἀστικὴ δὲ τάξι (καπιταλισμὸ) ὀνομάζει τὴν τάξι, ἡ ὁποία ἀποτελεῖται ἀπὸ λίγους ἀνθρώπους, ποὺ ἔχουν συγκεντρώσει τὰ μέσα παραγωγῆς οἰκονομικῶν ἀγαθῶν καὶ κανονίζουν τὴ ζωὴ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, τῶν ἐργατῶν δηλαδή.

Ὁ Μάρξ, παίρνοντας τὸ μέρος τῶν ἐργατῶν κάνει μιὰ ἀσυνήθιστη σὲ ὁρμὴ ἐπίθεσι κατὰ τῆς ἀστικῆς τάξεως, τὴν ὁποία χαρακτηρίζει ὡς τὴν πιὸ ἐπαναστατικὴ τάξι, ποὺ κατώρθωσε μόλις πῆρε τὴν ἐξουσία στὰ χέρια της «νὰ γκρεμίσῃ ὅλους τοὺς »φεουδαλικούς, πατριαρχικοὺς καὶ εἰδυλλιακοὺς ὅρους τῆς κοινωνικῆς ζωῆς καὶ »νὰ σπάσῃ χωρὶς λύπη τὰ διάφορα φεουδαλικὰ δεσμά, τὰ ὁποῖα ὑποδούλωναν κάθε »ἄνθρωπο γεννημένο σὲ κατώτερη τάξι, κάτω ἀπὸ ἐκείνους ποὺ ἀποτελοῦσαν τὶς »ἀνώτερες τάξεις». Δὲ μπόρεσε ὅμως νὰ μὴ παραδεχθῇ ὅτι, ἀπὸ τὴν οἰκονομικὴ ὀργάνωσι τῆς κοινωνίας τὴν ὁποία δημιούργησε ἡ ἀστικὴ τάξι, ἀνεπτύχθη ἕνας θαυμάσιος πολιτισμός. Γιὰ τὸ ζήτημα αὐτὸ γράφει στὸ μανιφέστο τὰ ἑξῆς : «Τελειοποιῶντας μὲ »μιὰ θαυμαστὴ ταχύτητα τὸ σύνολο τῶν ὀργάνων τῆς παραγωγῆς, κάνοντας τὶς συγ»κοινωνίες ἀσύγκριτα πιὸ εὔκολες, ἡ ἀστικὴ τάξι φέρνει παντοῦ τὸν πολιτισμό, ἀκόμη »κι' ὡς τὰ πιὸ ἄγρια ἔθνη. Τὰ φτηνὰ της προϊόντα εἶναι τὸ βαρὺ πυροβολικό, ποὺ »γκρεμίζει ὅλα τὰ δυνατὰ φρούρια καὶ ἀναγκάζει τοὺς ἀγρίους τοὺς πιὸ πολὺ ποτισμέ»νους μὲ τὴν ἔχθρα γιὰ τοὺς ξένους νὰ συνθηκολογήσουν. Ἑκατὸ μόλις χρόνια ἔχει »ἡ ἀστικὴ τάξι τὴ δύναμι καὶ κατώρθωσε νὰ δημιουργήσῃ τόσες παραγωγικὲς δυνά»μεις, ποὺ ὁ θαυμαστὸς ἀριθμός τους καὶ ἡ μεγάλη τους δύναμι ξεπερνοῦν ὅσα

»μπόρεσαν νὰ κάνουν ὅλες μαζὶ οἱ γενεές. Οἱ φυσικὲς δυνάμεις οἱ ὁποῖες νικήθηκαν, »οἱ μηχανὲς, ἡ χημεία ἐφαρμοσμένη στὴ βιομηχανία καὶ στὴ γεωργία, τὰ ἀτμόπλοια »καὶ οἱ σιδηρόδρομοι, οἱ ἠλεκτρικοὶ τηλέγραφοι, ὁλόκληρες χῶρες οἱ ὁποῖες ξεχερσώ»θησαν, οἱ ποταμοὶ ποὺ ἔγιναν πλωτοί, πληθυσμοὶ ὁλόκληροι ποὺ ξεπήδησαν ἀπ' τὴ »γῆ· ποία ἐποχὴ θὰ τολμοῦσε νὰ προμαντεύσῃ ἄλλοτε, ὅτι παραγωγικὲς δυνάμεις »τόσο τεράστιες ἐκρύβοντο μέσα στὴν κοινωνικὴ ἐργασία; Ἀλλὰ ἡ νεώτερη αὐτὴ »κοινωνία ἡ ὁποία ἔκανε νὰ παρουσιασθῇ τὸ θαῦμα αὐτὸ τῶν δυνατῶν ὀργάνων τῆς »παραγωγῆς καὶ ἀνταλλαγῆς, εἶναι ὁ μάγος ποὺ δὲ μπορεῖ νὰ κυβερνήσῃ τὶς σκο»τεινὲς δυνάμεις, τὶς ὁποῖες ἐπικαλέστηκε» (μανιφέστο παράγρ. 14).

Ἡ ἀστικὴ τάξι δὲ θὰ ἤθελε καλλίτερη ἀναγνώρισι ἀπὸ αὐτὴ ποὺ τῆς κάνει ὁ Μάρξ. Ἀλλὰ τὴν ἀναγνώρισι αὐτή, τὴν ὁποία δὲ μποροῦσε ἄλλως τε ν' ἀποφύγῃ γιατὶ εἶναι πραγματικότης, τὴν ἔκανε ἀπὸ ὑπολογισμὸ καὶ γιὰ νὰ δείξῃ, ὅτι ἐνῷ κατώρθωσε ἡ ἀστικὴ τάξις νὰ μεταβάλῃ τελείως τὸν τρόπο τῆς παραγωγῆς καὶ κυκλοφορίας τῶν οἰκονομικῶν ἀγαθῶν, δὲν ἔκανε ἀνάλογη προσαρμογὴ τῆς ἐξελίξεως αὐτῆς πρὸς τὴν κοινωνικὴ ζωὴ ὅλων τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ φρόντισε μονάχα γιὰ κείνους, ποὺ ἀποτελοῦσαν τὴν ἀστικὴ κοινωνικὴ τάξι καὶ οἱ ὁποῖοι ἦσαν λίγοι, ἐνῷ οἱ πολλοί, οἱ ἐργάτες, ἔμειναν σὲ μιὰ κατάστασι βάρβαρη, ἔμειναν δοῦλοι τῆς ἀστικῆς τάξεως.

Κάνοντας αὐτοὺς τοὺς ὑπολογισμοὺς βγάζει τὸ συμπέρασμα ὅτι οἱ ἐργάτες δὲ μποροῦν νὰ ζοῦν παρὰ μονάχα ὅταν βρίσκουν δουλειὰ καὶ δὲ βρίσκουν δουλειὰ ἐὰν μὲ αὐτὴ δὲν αὐξάνει τὸ κεφάλαιο, ὥστε ἀναγκάζονται νὰ πουλᾶνε κυριολεκτικὰ τὸν ἑαυτό τους ὡς ἐμπόρευμα καὶ νὰ δέχωνται τὸν ἀντίκτυπο ὅλων τῶν περιπτώσεων τοῦ συναγωνισμοῦ, ὅλων τῶν διακυμάνσεων τῆς ἀγορᾶς.

Καὶ ἐπειδὴ ἡ κατάστασις αὐτὴ δὲ μπορεῖ ν' ἀλλάξῃ ὅσο καιρὸ ἡ ἀστικὴ τάξις κυβερνάει, εἶναι ἀνάγκη οἱ ἐργάτες (οἱ προλετάριοι) νὰ ἑνωθοῦν καὶ νὰ ἐπαναστατήσουν.

Σύμφωνα λοιπὸν μὲ τὸν ἱστορικὸ αὐτὸ νόμο **τῆς πάλης τῶν τάξεων** κατέληξεν ὁ Μὰρξ στὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ τάξις ποὺ πρέπει νὰ ἐπικρατήσῃ τώρα εἶναι ἡ ἐργατικὴ (τὸ προλεταριᾶτο) τὴν ὁποία παρωτρύνει νὰ ἐντείνῃ τὸν ἀγῶνα της κατὰ τῆς ἀστικῆς τάξεως, νὰ ἐπαναστατήσῃ καὶ νὰ καταλάβῃ αὐτὴ τὴν ἐξουσία.

Ἀλλὰ πῶς ὑπολογίζει θεωρητικῶς ὁ Μάρξ, ὅτι ὕστερα ἀπὸ τὴν ἐπανάστασι αὐτὴ θὰ προσαρμοσθῇ ἡ κοινωνικὴ ζωὴ μὲ τὴ νέα οἰκονομικὴ ὀργάνωσι ; Ποῦ δηλαδὴ θέλει νὰ καταλήξῃ;

Μὲ διάφορες θεωρίες ὑποστηρίζει ὅτι, ὅταν οἱ ἐργάτες πάρουν στὰ χέρια τους τὴν ἐξουσία θὰ συντρίψουν καὶ θὰ ἐξαφανίσουν **τὴν ἀστικὴ τάξι,** ὅπως αὐτὴ ἐνίκησε καὶ ἐξαφάνισε ἄλλοτε **τὴν ἀριστοκρατία,** (τὸ φεουδαλισμό) καὶ ἔτσι μόνη κοινωνικὴ τάξις θὰ μείνῃ **ἡ τάξις τῶν ἐργατῶν.** «Γενῆτε, τοὺς λέει, ἡ τάξις ποὺ κυβερνᾶ καὶ »καταργῆστε ἔτσι τὶς τάξεις». Ὅταν λοιπὸν θὰ λείψουν ἡ κοινωνικὲς τάξεις καὶ θὰ ὑπάρχῃ μιὰ μονάχα κοινωνικὴ τάξις ἀναγκαστικὰ θὰ λείψουν καὶ οἱ ἀγῶνες, ἡ πάλη τῶν τάξεων, ποὺ ἀποτελεῖ τὸ πιὸ ἐπικίνδυνο σημεῖο καὶ τὴν ἀφορμὴ τῆς δυστυχίας στὶς κοινωνίες. Ἔτσι πιστεύει ὁ Μὰρξ ὅτι θὰ ἐπέλθῃ **ἡ κοινωνικὴ ἰσότης.**

Ἀλλὰ μήπως τὸ **κοινωνικὸ αὐτὸ ἰδανικὸ** δὲν τὸ ἐπιδιώκει καὶ τὸ ἀστικὸ σύστημα, τὸ ὁποῖον μὲ τὸν πολιτισμὸ του προσπαθεῖ, ν' ἀνυψώσῃ τὸν ἐργάτη στὸ ἐπίπεδο τοῦ ἀστοῦ, ἐξασφαλίζοντας σ' αὐτὸν ὅλα τὰ ἀγαθά, ποὺ εἶναι ἐξησφαλισμένα καὶ σ' ἐκεῖνον; Μήπως ἔτσι δὲ θὰ συγχωνευθοῦν οἱ τάξεις σὲ μιὰ μονάχα τάξι ;

Γιατὶ ἀρά γε εἶναι ἀνάγκη νὰ συντριβῇ ἡ ἀστικὴ τάξις, ἡ ὁποία δημιούργησε ἕναν ἀφάνταστο πολιτισμό, γιὰ νὰ ὑπερισχύσῃ μὲ τὴν ἔχθρα καὶ τὶς σκληρότητες, ποὺ φέρνουν οἱ ἐπαναστάσεις, ἡ ἐργατικὴ τάξις, τὴν ὁποίαν θέλουν νὰ παραστήσουν ὅτι βρίσκεται σ' ἀντίθεσι μὲ τὴν ἀστικὴ τάξι;

Καὶ μήπως δὲν εἶναι πιὸ λογικὸ ἀντὶ νὰ συντριβῇ ἡ μιὰ ἀπ' τὶς τάξεις αὐτὲς νὰ γίνῃ προσπάθεια γιὰ νὰ ἑνωθοῦν καὶ οἱ δυὸ τους σὲ μιὰ μονάχα τάξι; Ὥστε δὲν

πρέπει νὰ ὑποστηρίζουμε ὅτι εἶναι ὡραία ἰδέα, ἰδανικὸς καὶ κοινωνικὸς σκοπὸς **ἡ κατάργησις τῶν τάξεων μὲ τὴν ἐπανάστασι** ἀλλὰ **ἡ ἕνωσίς των σὲ μιὰ μονάχα τάξι.** Ἡ ἴδια κατεύθυνσις, ὁ ἴδιος σκοπὸς ὑπάρχει στὸ κοινωνικὸ σύστημα τῆς ἀτομικῆς ἰδιοκτησίας, τὸ ἀστικὸ δηλαδή, καὶ στὸ κοινωνικὸ σύστημα τοῦ κομμουνισμοῦ (Μαρξιστικό) γιὰ τὸ ζήτημα αὐτό, ἀλλὰ ὑπάρχει μεγάλη ἀντίθεσι στὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο προχωροῦν γιὰ νὰ τὸ ἐπιτύχουν, ἀφοῦ ἀπ' τὸ ἕνα μέρος **ὁ Μαρξιστὴς** διακηρύττει τὴν **ἐπανάστασι**, ἐνῷ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ὁ **ἀστὸς** δείχνει τὸν προοδευτικὸ καὶ **εἰρηνικὸ δρόμο** γιὰ τὴν πραγματοποίησι τοῦ ἰδανικοῦ αὐτοῦ.

Καταλήγουμε λοιπὸν στὸ συμπέρασμα ὅτι ἀποτελεῖ ἀλήθεια ἱστορικὴ πώς, σ' ὅλες σχεδὸν τὶς κοινωνίες ἐδημιουργοῦντο τάξεις κοινωνικές, οἱ ὁποῖες πολλὲς φορὲς ἔκαμαν μεταξύ τους σκληροὺς ἀγῶνας.

Οἱ ἀγῶνες ὅμως αὐτοὶ θὰ προελαμβάνοντο γιὰ τὸ καλὸ τῶν κοινωνιῶν καὶ τῆς ἀνθρωπότητος, ἂν ἐκεῖνοι ποὺ κυβερνοῦσαν κάθε φορά, εἶχαν εὐρύτερα ἀντίληψι τῆς ἀποστολῆς τοῦ Κράτους καὶ αὐτῶν τῶν ἰδίων ὡς κυβερνητῶν καὶ ἐφρόντιζαν ὥστε τὰ μέλη τῶν κοινωνιῶν νὰ ἔχουν ἐξασφαλισμένα τὰ ἀπαραίτητα ἀγαθὰ στὴ ζωή τους.

Εὐτυχῶς ὅτι σήμερα οἱ Κυβερνήσεις ὅλων τῶν Κρατῶν, τὰ ὁποῖα θεωροῦν τὸ ἀστικὸ κοινωνικὸ σύστημα τὸ πιὸ προσαρμοσμένο στὸν πολιτισμὸ ἔχουν καταναοήσει ὅτι μονάχα μὲ τὴν ἀνύψωσι τῆς ἐργατικῆς τάξεως στὸ ἐπίπεδο τῆς ἀστικῆς θὰ κατορθωθῇ νὰ ἡρεμήσουν οἱ κοινωνίες καὶ νὰ συνεχισθῇ ἡ πρόοδος τοῦ πολιτισμοῦ.

Ὥστε δὲν χρειάζεται νὰ ἐπαναστατήσουν οἱ ἐργάτες καὶ ν' ἀλληλοσπαραχθοῦν μὲ τοὺς ἀστούς, γιὰ νὰ ἐπιτύχουν ἔτσι τὴν κατάργησι τῶν κοινωνικῶν τάξεων, γιατὶ τὸ ἰδανικὸ τοῦτο πραγματοποιεῖται τώρα μὲ τὴν συγχώνευσι τῶν κοινωνικῶν τάξεων διὰ τῆς ἐξασφαλίσεως εἰς τοὺς ἐργάτας ὅλων τῶν ἀπαραιτήτων ἀγαθῶν τῶν ὁποίων ἀπολαμβάνουν οἱ ἀστοί.

6. Ἐξέλιξις τῶν ἰδεῶν κατὰ τὸν Μάρξ.

Τρίτος νόμος τὸν ὁποῖον διετύπωσε ὁ Μὰρξ ἀπὸ τὴν ὑλιστικὴ ἐξέτασι τῆς ἱστορίας εἶναι ὅτι οἱ ἰδέες καὶ οἱ θεσμοὶ ποὺ ἐπικρατοῦν σὲ κάθε ἐποχή, εἶναι πάντοτε ἰδέες τῆς κρατούσης τάξεως καὶ ἐξυπηρετοῦν μόνον τὸ συμφέρον αὐτῆς.

Γιὰ τὸ νόμο αὐτὸ δὲν πρόκειται ν' ἀσχοληθοῦμε πολὺ γιατὶ ὁποιοσδήποτε μπορεῖ νὰ κάνῃ κριτικὴ καὶ νὰ διαπιστώσῃ ὅτι εἶναι ἐσφαλμένος. Ἀρκεῖ νὰ σκεφθοῦμε τὴ Χριστιανικὴ θρησκεία, ἀρκεῖ νὰ θυμηθοῦμε τὴν φιλοσοφία τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, ἀρκεῖ νὰ ρίξουμε μιὰ ματιὰ στὶς σημερινὲς ἰδέες γιὰ νὰ πεισθοῦμε ὅτι τὰ ἰδανικά, ὁ ἰδεαλισμὸς γενικῶς, ξεπερνοῦν πάντοτε τὰ ἐγωϊστικὰ αἰσθήματα τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἁπλώνονται πάνω ἀπὸ τὸ κοινωνικὸ σύνολο, τοῦ ὁποίου τὰ μέλη καθοηγηγοῦν ἀπολύτως, ἐμποτίζουν καὶ εὐεργετοῦν χωρὶς καμμιὰ διάκρισι.

Ὁ γνωστὸς Γάλλος φιλόσοφος **Ζὰν Ζωρὲς** εἰς τὸ ἔργο του «Ἱστορία τῆς Γαλλικῆς ἐπαναστάσεως» ποὺ ἔγραψε κατὰ τὸ 1894 ἀπαντᾶ στὶς ἰδεολογικὲς ἀντιλήψεις τοῦ Μὰρξ ὡς ἑξῆς :

«Ὁποιαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ σχέσις τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς, εἰς τὰ τολμη»ρότερα καὶ λεπτότερα ὀνειροπολήματά της, μὲ τὸ οἰκονομικὸν καὶ κοινωνικὸν σύστη»μα αὐτὴ προχωρεῖ πέραν ἀπὸ τὸ περιβάλλον της, εἰς τὸ ἄπειρον περιβάλλον τοῦ »σύμπαντος. Ἡ δ' ἐπαφὴ της αὐτὴ μὲ τὸ σύμπαν τῆς δονεῖ μυστηριώδεις καὶ βαθείας »δυνάμεις, δυνάμεις τῆς αἰωνίας ζωῆς, ποὺ προϋπῆρξε τῆς κοινωνίας καὶ ποὺ »περνάει καὶ ἐπάνω ἀπ' αὐτήν.

«Ὅσο λοιπὸν θὰ ἦταν μάταιο καὶ σφαλερὸ ν' ἀρνηθοῦμε τὴν ἐξάρτησι τῆς σκέ»ψεως καὶ τοῦ ὀνειροπολήματος ἀκόμη ἀπὸ τὸ οἰκονομικὸ σύστημα καὶ τὶς μορφὲς »τῆς παραγωγῆς του, τόσο θὰ ἦταν παιδαριῶδες καὶ χονδροειδὲς νὰ ἐξηγήσουμε μὲ

»δυὸ λόγια τὴν κίνησι τῆς ἀνθρωπίνης σκέψεως μὲ μόνη τὴν ἐξέλιξι τῶν οἰκονομι-»κῶν μορφῶν. Συχνότατα τὸ ἀνθρώπινο πνεῦμα στηρίζεται στὸ κοινωνικὸ σύστημα »γιὰ νὰ τὸ προσπεράσῃ καὶ νὰ τοῦ ἀντισταθῇ.....

«Θὰ ἠθέλαμε μέσα εἰς τὴν μισομηχανιστικὴν ἐξέλιξιν τῶν οἰκονομικῶν καὶ »κοινωνικῶν μορφῶν νὰ αἰσθανώμεθα πάντα τὴν ἀνώτερη αὐτὴ ἀξία τοῦ πνεύματος, »ποὺ ὑψώνεται ὑπεράνω καὶ πέραν ἀπὸ τὴν ἀνθρωπότητά. Καὶ οἱ ὀρθοδοξώτεροι Μαρ-»ξισταὶ θὰ μᾶς τὸ ἀναγνωρίσουν».

7. Ὁ Μαρξισμὸς ὡς διεθνιστικὴ κοσμοθεωρία.

Ἡ θεωρία τοῦ **ἱστορικοῦ ὑλισμοῦ** γρήγορα πῆρε μορφὴ κοσμοθεωρίας, γιατὶ ἐξαφανίζοντας τὰ ἰδανικὰ καταργῶντας δηλαδὴ τὴν ἰδέα **τῆς πατρίδος,** καταργεῖ **τὸν ἐθνισμὸ** καὶ δὲν ἀποβλέπει παρὰ στὴ δημιουργία μιᾶς **κοινωνίας διεθνοῦς.**

Ὁ σημερινὸς κομμουνισμὸς δὲν ἔχει πατρίδα, γιατὶ ὑποστηρίζει ὅτι τὸ πᾶν πρέπει νὰ ἀνήκῃ στὸ σύνολο τῶν ἀνθρώπων.

Ἔτσι, μὲ τὸν κομμουνισμὸ θέλησε ὁ Μὰρξ νὰ γκρεμίσῃ τὰ ἐθνικὰ φρούρια, νὰ ἐξαφανίσῃ τὰ διάφορα κράτη καὶ νὰ ἑνώσῃ ὅλο τὸν κόσμο σὲ μιὰ κοινωνία, σ' ἕνα Κράτος.

Ὑπέροχη ἰδέα πραγματικά, θαυμασία ὀνειροπόλησις καὶ δὲν εἶναι ὁ πρῶτος ποὺ τὴν ἐφαντάσθη. Κι' ἄλλοι πρὶν ἀπ' αὐτὸν θέλησαν μὲ τὴ βία, ὅπως καὶ ὁ Μάρξ, νὰ δημιουργήσουν διεθνῆ κοινωνία ἢ γιὰ νὰ τὸ ποῦμε πιὸ καλά, θέλησαν νὰ ἑνώσουν ὅλα τὰ ἔθνη, ὅλους τοὺς λαοὺς καὶ νὰ συγκροτήσουν ἕνα μονάχα ἔθνος μιὰ μονάχα **διεθνὴ κοινωνία.** Ὅλοι αὐτοὶ ἀπέτυχαν.

Ὁ Μὰρξ ὅμως ἀκολουθῶντας τὴ θεωρία τοῦ ἱστορικοῦ ὑλισμοῦ δὲ συμβουλεύει ταὐτόχρονη γενικὴ ἐπανάστασι σ' ὅλα τὰ κράτη τοῦ κόσμου, ἀλλὰ ἔχει μελετημένο πρόγραμμα καὶ διδάσκει ὅτι πρέπει ὁ κομμουνισμὸς νὰ ἐπικρατήσῃ σὲ κάθε Κράτος χωριστὰ καὶ νὰ πάρῃ τὴν ἐξουσία μὲ μιὰ **ἐθνικὴ ἐργατικὴ ἐπανάστασι.** Πῶς ὅμως θὰ τὸ κατωρθώσῃ αὐτό; Δὲν μᾶς τὸ λέει· καὶ ἐδῶ ἀκριβῶς βρίσκεται τὸ ἐνδιαφέρο τῶν διδασκαλιῶν τοῦ Μάρξ, ὅτι δηλαδὴ ἔδωσε τὶς γενικὲς κατευθύνσεις γιὰ τὴν κομμουνιστικὴ ἰδέα καὶ γιὰ τὴν ἐφαρμογή της στὴν πρᾶξι χωρὶς νὰ ἐπιβάλῃ ὡρισμένους περιοριστικοὺς κανόνες, ποὺ θὰ μποροῦσαν καμμιὰ φορὰ νὰ δυσκολέψουν τὴν ἐπιτυχία τοῦ κομμουνισμοῦ σὲ μιὰ ὁποιαδήποτε χώρα.

Ἔτσι, ὅταν σὲ κάθε κράτος χωριστὰ ἐπικρατήσῃ ὁ κομμουνισμὸς θὰ ἑνωθοῦν κατόπιν ἀναγκαστικὰ τὰ κράτη, ἀφοῦ θὰ ἔχουν τὴν ἴδια μορφὴ καὶ θὰ συγκροτήσουν ἕνα **διεθνὲς κράτος.**

Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο ὁ κομμουνισμὸς ἔγινε **μιὰ κοσμοθεωρία** καὶ τὸ κομμουνιστικὸ κόμμα πῆρε **μορφὴ διεθνιστική,** ποὺ ὑπόσχεται ὅτι, ἔτσι μονάχα θὰ πάψουν οἱ πόλεμοι καὶ θὰ ἔχουμε διαρκὴ εἰρήνη.

Τὸ ὄνειρο αὐτὸ εἶναι πραγματικὰ ὡραῖο καὶ ὁ καθένας θὰ ἤυχετο τὴν πραγματοποίησί του, ἀλλὰ δυστυχῶς θὰ μείνῃ ὄνειρο καὶ τὸ μόνο, τὸ ὁποῖο θὰ ἐξακολουθῇ νὰ παραμένῃ ἀλήθεια εἶναι τὸ μῖσος καὶ ἡ συνεχὴς ἐπανάστασις, δῶρα ἀπαίσια, ποὺ χάρισε στὸν κόσμο ὁ Μάρξ καὶ τὰ ὁποῖα ἀγωνίζονται σήμερα νὰ ἐξαφανίσουν οἱ πολιτισμένοι ἄνθρωποι ὅλων τῶν Κρατῶν. Δὲν πρέπει ὅμως νὰ λησμονήσουμε ὅτι τὴν ἰδέα αὐτὴ γιὰ τὴν ἕνωσι ὅλου τοῦ κόσμου, θέλησαν νὰ τὴν πραγματοποιήσουν, ὄχι ὅμως μὲ τὴν ἐπανάστασι καὶ τὴ βία, ἀλλὰ μὲ τὴν πνευματικὴ ἀνάπτυξι καὶ τὴν ἀρετή, μὲ τὴν ἐπικράτησι δηλαδὴ τοῦ ἠθικοῦ νόμου, α) **ὁ ἀρχαῖος Ἑλληνικὸς πολιτισμὸς** καὶ β) **ὁ χριστιανικὸς πολιτισμός,** ποὺ προφητεύει ὅτι θὰ ἔλθῃ καιρὸς ὁπόταν **«γενήσσεται μία ποίμνη καὶ εἷς ποιμήν».**

8. Δικτατορία τοῦ προλεταριάτου.

Στὶς χῶρες, ὅπου ἰσχύει τὸ **ἀστικὸ** ἢ **φιλελεύθερο κοινωνικὸ σύστημα τῆς ἀτομικῆς ἰδιοκτησίας,** τὸ πολίτευμα δὲν εἶναι δυνατὸ νὰ καθορισθῇ ὁριστικὰ τὸ ἴδιο, γιὰ ὅλες τὶς ἐποχὲς καὶ γιὰ ὅλους τοὺς λαούς, ἀλλὰ πάντοτε καὶ ἀναγκαστικὰ θὰ προσαρμόζεται μὲ τὶς συνθῆκες κάθε κοινωνίας καὶ μὲ τὴν ψυχολογία ἐκείνων, ποὺ ζοῦν στὴν κοινωνία αὐτή. Ἔτσι, σ' ἕνα ἀστικὸ Κράτος ὑπάρχει μοναρχία σ' ἄλλο συνταγματικὴ βασιλεία, σ'ἄλλο δημοκρατία.

Σὲ μιὰ ὅμως χώρα, ὅπου θὰ ἰσχύῃ τὸ **κομμουνιστικὸ σύστημα** κατὰ τὸ ὁποῖο ὁ ἄνθρωπος χάνει τὴν ἀτομικότητά του καὶ μοιάζει σὰν ἕνα ἐργαλεῖο τῆς κοινωνικῆς μηχανῆς, τοῦ Κράτους δηλαδή, ἡ μορφὴ τοῦ πολιτεύματος πρέπει νὰ εἶναι πάντοτε **ἡ δικτατορία τῆς ἐργατικῆς τάξεως** (ἡ δικτατορία τοῦ προλεταριάτου).

Καὶ ἴσως ρωτήσει κανεὶς τὶ εἶναι ἡ δικτατορία τῆς ἐργατικῆς τάξεως; Ἀπαντοῦμε ὅτι δικτατορία τῆς ἐργατικῆς τάξεως (τοῦ προλεταριάτου) εἶναι ἕνα εἶδος **δημοκρατικῆς συγκεντρώσεως,** ὅπως τὴν ὀνομάζουν οἱ ἴδιοι. Μ' αὐτὸ θέλουν νὰ δώσουν τὴν ἐντύπωσι, ὅτι κατωρθώνουν ὥστε ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ποὺ ζοῦν σὲ μιὰ κοινωνία νὰ μετέχουν στὴν Κυβέρνησί της. Στὴν πραγματικότητα ὅμως ἀπεδείχθη ὅτι **ἡ δικτατορία τῆς ἐργατικῆς τάξεως** δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ ἕνα εἶδος **τυραννίας,** ἡ ὁποία ρυθμίζει τὰ πάντα στὸ κομμουνιστικὸ κράτος καὶ ζητάει τέλεια πειθαρχία, ἀφοῦ σύμφωνα μὲ τὶς γενικὲς ἀρχὲς τοῦ κομμουνισμοῦ, ὁ ἄνθρωπος ὑπάρχει, δουλεύει καὶ ζῇ γιὰ τὸ σύνολο, ποὺ τὸ ἀντιπροσωπεύει ἕνας μονάχα ἄνθρωπος, **ὁ δικτάτορας.**

9. Ἀνακεφαλαίωσις

Κάνοντας τὴν ἀνακεφαλαίωσι τοῦ θεωρητικοῦ τομέως τοῦ κομμουνιστικοῦ (Μαρξιστικοῦ) κοινωνικοῦ συστήματος παρατηροῦμε ὅτι :

α) ὁ Μάρξ ὡς βασικὴ θεωρία δημιούργησε τὸν **ἱστορικὸ ὑλισμό,** κατὰ τὸν ὁποῖο ἡ ἐξέλιξις σὲ κάθε ἐκδήλωσι τῆς κοινωνικῆς ζωῆς, δηλαδὴ στὸ δίκαιο, στὴ θρησκεία, στὴν ἔννομο τάξι κλπ., ἐξαρτᾶται ἀποκλειστικὰ καὶ μόνον ἀπὸ οἰκονομικὲς αἰτίες, δηλαδὴ ἀπὸ τὴν ἐξέλιξι τῶν μέσων παραγωγῆς καὶ ἀνταλλαγῆς τῶν οἰκονομικῶν ἀγαθῶν.

β) Ἡ θεωρία αὐτὴ τοῦ ἱστορικοῦ ὑλισμοῦ δὲν παραδέχεται **ἰδανικὰ** καὶ γιαυτὸ τὶς ἰδέες **τῆς πατρίδος, τῆς θρησκείας, τῆς ἠθικῆς** κ.λ.π. τὶς θεωρεῖ ἀστικὲς προλήψεις.

γ) Κατὰ τὴ θεωρία τοῦ **ἱστορικοῦ ὑλισμοῦ** μεταξὺ τῶν κοινωνικῶν τάξεων ποὺ γεννήθηκαν κατὰ τὶς διάφορες ἐποχές, ἐδημιουργήθη πάντοτε μιὰ πάλη **ἡ πάλη τῶν τάξεων** ἡ ὁποία ἔφερνε τὴν καταστροφὴ στὴ μιὰ ἀπὸ τὶς τάξεις αὐτές.

δ) **Ὁ κομμουνισμὸς (Μαρξισμὸς)** ἐπιζητεῖ σήμερα νὰ καταργηθῇ ἐπαναστατικῶς ἡ ἀστικὴ τάξις καὶ νὰ μείνῃ μιὰ μονάχα τάξις **ἡ ἐργατική,** ποὺ θὰ κυβερνᾶ τὴν κοινωνία. Ἔτσι πιστεύει ὅτι καταργοῦνται οἱ τάξεις καὶ παύουν οἱ ἀφορμὲς γιὰ τὴν πάλη μεταξὺ τῶν κοινωνικῶν τάξεων.

ε) Ὁ **κομμουνισμὸς** θεωρητικὰ πῆρε τὴ μορφὴ **διεθνιστικῆς** κοσμοθεωρίας ποὺ δίνει ὑπόσχεσι νὰ ἑνώσῃ ὅλα τὰ Κράτη τοῦ κόσμου καὶ νὰ δημιουργήσῃ μιὰ **παγκόσμια κοινωνία** (τὸ διεθνὲς προλεταριᾶτο).

Αὐτὸ εἶναι τὸ θεωρητικὸ καὶ φιλοσοφικὸ περιεχόμενο τοῦ κομμουνισμοῦ ἡ θεωρία δηλαδὴ **τοῦ ἱστορικοῦ ὑλισμοῦ** ποὺ ἐδημιούργησε ὁ Μάρξ.

Εὐτυχῶς ὅμως ὅτι σήμερα ἡ θεωρία αὐτὴ ἀφοῦ μπῆκε κάτω ἀπὸ τὴν αὐστηρὰ κριτικὴ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ἀφοῦ ὑπέστη τρομερὰ πλήγματα ἀπὸ αὐτὴν ταύτην τὴν κομμουνιστικὴν πρᾶξιν, ἀπὸ τὸ Ῥωσσικὸ δηλαδὴ πείραμα, ἔπαυσε πλέον νὰ συγκινῇ τοὺς ἀνθρώπους καὶ πρὸ παντὸς τὴ μεγάλη μάζα τοῦ λαοῦ, ὁ ὁποῖος μὲ λαχτάρα ξαγυρίζει στὰ ἰδανικά του καὶ συνεχίζει τὸ δρόμο αὐτοῦ γιὰ τὴν ἀνύψωσι τοῦ πολιτισμοῦ, ὁ ὁποῖος ἐξησφάλισε καὶ θὰ τοῦ ἐξασφαλίσῃ ἀκόμη περισσότερο τὴν εὐημερία καὶ ἄνοδο εἰς ἀνώτερα ἐπίπεδα πολιτισμοῦ, τελειότητος καὶ εὐτυχίας.

ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ - ΗΔΟΝΙΣΤΙΚΑ

Ὑπὸ **ΚΩΝΣΤ. Π. ΤΣΙΠΗ** Ἀστ. Δ/ντοῦ Β'

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ε'. Τοξικομανεῖς

4. Μορφινομανεῖς. — 5. Ἡρωϊνομανεῖς.

4. Μορφινομανεῖς

Ὁ τύπος οὗτος ἐν ἐλλείψει ἀλλὰ καὶ ἐν ἐπιδράσει τοιούτου δηλητηρίου διακρίνεται σαφέστερον καθ' ὅσον ἐν τῇ ἐλλείψει τὸ πρόσωπον διαρρέεται ἀναιτίως ὑπὸ ἐλαφροῦ ὑδρῶτος, αἱ χεῖρες κινοῦνται κατά τινα ἄρρυθμον καὶ τρομώδη τρόπον, τὸ βλέμμα καθίσταται χαρακτηριστικῶς ἀπλανές, ἡ ὁμιλία εἶναι βραδεῖα καὶ πολλαὶ λέξεις καθίστανται δυσπρόφερτοι πλὴν ἄλλων ὀργανικῶν ἐνοχλήσεων ἐνίοτε καὶ ἀλγηδόνων ὑφ' ὧν κυριολεκτικῶς κατατρύχεται. Ἐν ἐπιδράσει τῆς μορφίνης παρουσιάζει ἐπιφανειακὴν γαλήνην αὐτοκυριαρχίας, διακοπτομένην κατὰ ποικίλα διαλείμματα ἐκ τῆς ἐξασθενήσεως τῆς μνήμης καὶ τῆς θελήσεως. Τὸ ἀπλανὲς τοῦ βλέμματος καὶ τὸ τρομῶδες τῶν κινήσεων ἐμφιλλοχωρεῖ ἀτάκτως, αἱ μεταπτώσεις εἶναι συνήθεις καὶ ὁ εἱρμὸς τῶν σκέψεων καὶ ἐκφράσεως ἰδεῶν διακοπτόμενος. Ἡ προώρως ἀτάκτως καὶ ἡ διακεκομμένως λευκαινομένη κόμη μὲ τὴν κομματώδη ἔκφρασιν ἑνὸς προσώπου οὔτινος οἱ μῦς συσπῶνται ἀσυμμέτρως καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ περιβάλλονται ὑπὸ μέλανος κύκλου καὶ εἰσχωροῦσι βαθύτερον πρὸς τὰς κόγχας, παριστάμενοι οἰωνοὶ ὑποχωροῦντες, ὑποδηλοῦσι τὸν τύπον τοῦτον ὅστις φέρει μεθ' ἑαυτοῦ μίαν σύριγγα καὶ τὴν ἀπαραίτητον ὕλην πρὸς νέαν κατὰ διαστήματα πρόσκαιρον ἐπανόρθωσιν τοῦ διαρκῶς πίπτοντος ἐκ τοῦ πάθους τούτου ὀργανισμοῦ του. Αἱ δόσεις εἰσάγονται δι' ἐνέσεως ἃς ἐνεργεῖ μόνος ὁ μορφινομανὴς ἀναλύων εἰς τὸ ὕδωρ πολλάκις τὴν μορφίνην ὅταν δυσκόλως ἀνευρίσκει φύσιγγας, ἀδιαφορεῖ διὰ τὴν ἀντισηψίαν καὶ ὑπεράνω τῶν ἐνδυμάτων του εἰσάγει εἰς τὴν σάρκα αὐτοῦ τὴν βελόνην τῆς σύριγγος δι' ἧς ἐναποθέτει εἰς τὸν ὀργανισμόν του τὸ δηλητήριον, ἐνεργῶν οὕτω καὶ ἐκ τῆς ἐλλείψεως ὑπομονῆς διὰ τὴν ταχυτέραν ἱκανοποίησιν του καὶ ἕνεκα τῆς εὐκολίας ἣν τῷ παρέχει ἡ μέθοδος αὕτη ἐφ' ὅσον ἄλλως περιέρχεται εἰς κατάστασιν πλήρους δι' ὅλα ἀδιαφορίας.

Οἱ πλεῖστοι ἄγονται εἰς τὰ Ψυχιατρεῖα ἄλλοι δὲ διανύουσιν πρὸ τοῦ σταθμοῦ τούτου καὶ μικρὰν τινα διαδρομὴν χρήσεως ἡρωΐνης ἐξ ἧς εὐκολώτερον καὶ ἀσφαλέστερον καταρρέουσι ἐπὶ τοσοῦτον δὲ ὥστε νὰ προκαλῶσιν καὶ τοῦ ἐξ οἱασδήποτε ἄλλης αἰτίας ἀναπήρου ἐπαίτου τὸν οἶκτον.

5. Ἡρωϊνομανεῖς

Ὁ τύπος οὗτος εἶναι ὁ περισσότερον παρ' ἡμῖν γνωστὸς διότι ἡ ἕξις τῆς χρήσεως τῆς ἡρωΐνης διεδόθη εὐρέως εἰς τὰς κατωτέρας τάξεις καὶ ἐκεῖθεν ἀνῆλθεν καὶ πρὸς τὴν μέσην ἀστικὴν τάξιν, σημειώσασα θύματα καὶ μεταξὺ μαθητῶν τοῦ Γυμνα-

σίου. Εἰς τὴν ἐργατικὴν ὅμως τάξιν χειρονακτικῶν τινων ἐπαγγελμάτων καὶ τοὺς ἐγκληματικοὺς τύπους τῶν μικρῶν κατὰ τῆς περιουσίας ἀδικημάτων ἐκυριάρχησεν. Οἱ πρὸς τὸν πλάνητα βίον ρέποντες νεαροὶ τύποι ἀχθοφόρων, ὡς ὑπάλληλοι συνοικιακῶν τινων μικροκαφενείων καὶ οἱ περὶ τὸν λιμένα Πειραιῶς ἐπιδιδόμενοι εἰς ποικίλλας πλανοδίου μικροπωλητοῦ ἀσχολίας, κατὰ μεγάλην ἀναλογίαν ἀπέβησαν δοῦλοι τοῦ πάθους τούτου, ὡς ἐπίσης καὶ νεαροὶ χασισοπόται. Ἡ μύησις τῶν πλείστων ἐπετεύχθη ὑπὸ ἄλλων πασχόντων καὶ τῆς μιμήσεως, βοηθούσης καὶ τῆς ἐπικινδύνως διαδεδομένης φήμης περὶ τῶν τῆς χρήσεως προκαλουμένων εὐαρέστων συναισθημάτων. Τὰ ἐλαττώματα καὶ αἱ θλιβεραὶ συνέπειαι ἀποκρύπτονται ἐπιμελῶς ὑπὸ τῶν μεμυημένων ὡς ἂν ζηλόφθονος μοῖρα ἐπεμβαίνῃ ἵνα ὅσον οἷον τε τάχιον πᾶς ὑγιὴς ὑπαχθῇ εἰς τὰς τάξεις τῶν ἡρωϊνομανῶν, οἵτινες ποικίλας χρησιμοποιοῦσι μεθόδους προσηλυτισμοῦ νέων ὀπαδῶν. Ἀπὸ τῆς πλευρᾶς δὲ ταύτης σοβαρὸν παρουσιάζει κίνδυνον ἡ κυκλοφορία τῶν τύπων τούτων οἵτινες καλῶς γνωρίζουσι καὶ ὀρθῶς ἔχουσι σταθμίσει τὰ οἰκονομικὰ ὠφελήματα τοῦ προσηλυτισμοῦ, διότι ὁ νεοφώτιστος εἶναι οἰκονομικῶς ἔτι ἀκμαιότερος αὐτῶν καὶ ταχέως καὶ εὐκόλως καὶ τὰ ἐνδύματα αὐτοῦ θ' ἀνταλλάξῃ πρὸς τὰς μετά τινας ἡμέρας ἀπαιτουμένας αὐτῷ δόσεις ἡρωΐνης.

Οἱ πλεῖστοι τῶν ἡρωϊνομανῶν, ἐξαντλούμενοι οἰκονομικῶς τὰς πρώτας ἡμέραι τοῦ προσηλυτισμοῦ των, διότι αἱ ἡμερήσιαι δαπάναι ἑκάστου διὰ προμήθειαν ἡρωΐνης κατὰ τὰ ἔτη 1930—1939 ὑπερέβαινον τὸ διπλάσιον ἑνὸς συνήθους ἡμερομισθίου, προσέφευγον εἰς δάνεια, εἰς μικροαπάτας καὶ κλοπὰς εἰς βάρος τῶν οἰκείων των, τελικῶς ἐπώλουν τὰ ἐνδύματά των καὶ ταχέως κατέληγον μικροπωληταὶ ἡρωΐνης, ἵνα διὰ τοῦ ἐπαγγέλματος τούτου ἐξηκονομήσωσι τὴν ἡμερησίως ἀπαιτουμένην δι' ἰδίαν χρῆσιν ποσότητα.

Ἡ ἐξαιρετικὴ δραστικότης τοῦ δηλητηρίου τούτου προκαλεῖ τὸν ταχὺν ἐθισμόν, ὅστις παρωθεῖ εἰς τὴν ἐπανάληψιν τῆς χρήσεως, διότι ἀμέσως μετὰ τὴν πάροδον τῆς ἐξ αὐτῆς ἐπιδράσεως, καταλείπει εἰς τὸν ὀργανισμὸν ἐνοχλήματα τοσοῦτον ἔντονα πολλάκις, ὥστε ἡ νέα δόσις ν' ἀποτελῇ τὴν μοναδικὴν ἀνακούφισιν ἕνεκα τοῦ ἀδυ-

Ἀναμνηστικὴ φωτογραφία ἡρωϊνομανῶν κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς χρήσεως ἡρωΐνης εὑρεθεῖσα ἐπὶ ἑνὸς ἐκ τῶν ἀνωτέρω εἰκονιζομένων.

νάτου τῆς ἀντιστάσεως τῆς βουλήσεως τοῦ ἡρωϊνομανοῦς εἰς τὸ ζωηρῶς παρωθοῦν συναίσθημα τῆς ὑπὸ τῶν ἐνοχλημάτων ἀπαλλαγῆς [1].

Ἡ χρῆσις συντελεῖται δι' ἀναρροφήσεως ἀπὸ τῶν ρωθώνων ἐξ οὗ καὶ ἡ μεταξύ των προσαγόρευσις «πρεζάκιας», εἰς αὔξουσαν δὲ κατὰ τὸ διάστημα κλίμακα καὶ ποσότητα ἥτις ρυθμίζεται κατὰ τὰς χρονικὰς ταύτας ἀποστάσεις. Ἡ κόνις αὕτη—πρέζα τοποθετεῖται ἐπὶ τοῦ καρποῦ τῆς ἀριστερᾶς μᾶλλον χειρὸς εἰς τὸ μικρὸν μεταξὺ δείκτου καὶ ἀντίχειρος σχηματιζόμενον κοίλωμα καὶ φέρεται πρὸ τῶν ρωθώνων καὶ δι' ἰσχυρᾶς εἰσπνοῆς ἐπικολλᾶται εἰς τὸν βλεννογόνον τῆς ρινός. Οἱ μᾶλλον εἰδικευμένοι διὰ τὴν καλυτέραν καὶ ἀσφαλεστέραν τοῦ συνόλου τῆς ποσότητος συλλογήν, χρησιμοποιοῦσι κυλινδρικὸν ἐκ χαρτονίου ἢ φύλλου χάρτου σωληνίσκον μήκους 0,02 καὶ κοιλότητος διαμέτρου 0,004 καλούμενον εἰς τὴν συνθηματικὴν των γλῶσσαν «γιούφ». Μετὰ τὴν τοιαύτην ἐπὶ τρίμηνον, ἄλλοι ἐπὶ ἑξάμηνον χρῆσιν, προσφέγουσιν εἰς τὴν δι' ἐνέσεων εἰσαγωγὴν τοῦ δηλητηρίου τούτου εἰς τὸν ὀργανισμόν. Πρὸς τοῦτο διαλύουσι τὴν κόνιν ἐντὸς κοινοῦ ὕδατος καὶ διὰ σύριγγος καὶ βελόνης ἐνεργοῦσι ἐπ' αὐτῶν ἐνέσεις ἐν σπουδῇ καὶ ἀγωνίᾳ, ἵνα οὕτω ταχύτερον ἐπιδράσῃ ἐπ' αὐτῶν ἡ ἡρωΐνη. Αἱ σύριγγες καὶ αἱ βελόναι αὗται φέρονται ὑπὸ τὰ ρυπαρὰ αὐτῶν ἐνδύματα καὶ χρησιμοποιοῦνται ἄνευ ἀπολυμάνσεως, κονιορτοβριθεῖς καὶ φορεῖς ποικίλων μικροβίων. Ὁ ἡρωϊνομανὴς πρὸ τῶν κοινῶν πολλάκις βλεμμάτων, ἀπογυμνώνει τὸν βραχίονα ἢ τὸν μηρὸν καὶ εἰσάγει τὴν διαλελυμένην ἡρωΐνην ἀδιαφορῶν διὰ τὸ πᾶν, ἐξ οὗ οἱ πλεῖστοι ὑφίστανται διαπυήσεις καὶ μολύνσεις ἀλλεπαλλήλους. Μέχρι τινὸς ἐπεδείκνυον ταύτας εἰς τοὺς ἀδαεῖς ἵνα προκαλοῦσι τὸν οἶκτον ἐπαιτοῦντες καὶ διὰ τῶν οὕτω συλλεγομένων χρημάτων προμηθευθῶσι νέαν τινα δόσιν.

Πᾶς τοξικομανὴς, παρωθεῖται ἰσχυρῶς ὑπὸ τοῦ πάθους του καὶ δὲν εὑρίσκει ἀνακούφισιν, πρὸ τῆς χρήσεως νέας ηὐξημένης ποσότητος, ἀλλ' ὁ ἡρωϊνομανὴς ὑπερβαίνει ὅλας ὡς πρὸς τὰ ἐνοχλήματα τῶν στερήσεων, τὰς ἐξ αὐτῶν καὶ τοῦ συνόλου τῆς παρωθούσης δυνάμεως ἀγωνίας καθιστάμενος εὐκόλως ἀλλόφρων [2].

Μηχανεύεται καὶ ἐξαντλεῖ πᾶν μέσον πρὸς ἀπόκτησιν τοῦ δηλητηρίου. Δὲν ἔχει τὴν ψυχικὴν δύναμιν πράξεων ἰσχυρᾶς βίας κατ' ἀγνώστων, ἀλλὰ κατὰ τῶν οἰκείων του καὶ πρὸ παντὸς τῶν προσώπων, ἅτινα σέβονται καὶ συμπονοῦν τὴν ἀναμφισβήτητον δυστυχίαν του, ὅπως εἶναι ἡ μήτηρ του. Αὕτη δὲ ἥτις διατηρεῖ τάς ζωηρὰς εἰκόνας τῆς βρεφικῆς καὶ παιδικῆς ἡλικίας τοῦ τέκνου της μὲ τὴν ἀδάμαστον δύναμιν τῆς στοργῆς της προσπαθεῖ καὶ προσφέρει ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνάμεών της ὅ,τι δύναται διὰ τὴν ἀνακούφισίν του, ἀλλ' ἐξαντλεῖται καὶ αὕτη καὶ τότε κατ' αὐτῆς ἰδιαιτέρως στρέφεται ἡ βία, ἄνευ προηγουμένου καὶ ἄνευ ὁρίου τοῦ ἀλλόφρονος τοξικομανοῦς υἱοῦ της, ὅστις συγκεντρῶν τὸ σύνολον τῶν ἐναπομενουσῶν αὐτῷ δυνάμεων δέρει, ρίπτει χαμαὶ τὴν μητέρα, ἀφαιρεῖ ἀπὸ τῶν ποδῶν της τὰ ὑποδήματα καὶ σπεύδει νὰ τὰ πωλήσῃ, ἵνα διὰ τοῦ ἀντιτίμου αὐτῶν προμηθευθῇ μίαν δόσιν ἡρωΐνης. Παραλλήλως ἡ κλοπή, ἡ ἀπάτη, ἡ πορνεία ἑαυτοῦ ἢ προσώπου συγγενοῦς ἢ ἄλλως

1. Δ. Κουρέττα καὶ Φ. Σκούρα, «Θέματα Ψυχιατρικῆς ἐν τῷ Στρατῷ», Διάλεξις Δ. Κουρέττα «Οἱ τοξικομανεῖς ἐν τῷ Στρατεύματι». Σελὶς 38 «. . . .Ἐν ᾧ λοιπὸν τὰ ἄλλα ναρκωτικά, τὸ ὄπιον, ἡ μορφίνη, τὸ χασὶς ἐπὶ μακρὸν χρόνον προκαλοῦσι κάποιον εὐχάριστον αἴσθημα καὶ παροδικὴν ἕστω τόνωσιν τῶν διανοητικῶν καὶ σωματικῶν δυνάμεων, ἡ ἡρωΐνη τοὐναντίον προκαλεῖ ἐν ἀρχῇ μὲν ἐλαφρὰν νάρκην μετὰ διεγέρσεως τῆς φαντασίας, ταχέως δὲ μετὰ τὰς πρώτας δόσεις ἐπιφέρει κατάπτωσιν τῶν σωματικῶν καὶ πνευματικῶν, ἀνορεξίαν, δυσκοιλιότητα, ἀποχαύνωσιν. Τὸ πρόσωπον τοῦ ἡρωϊνομανοῦς εἶναι χλωμὸν σὰν τὸ «φλωρὶ» ἡ κεφαλὴ «πίπτει σὰν μολύβι» οἱ ὀφθαλμοὶ χωρὶς ἔκφρασιν, θαμποί, ὅμοιοι «μὲ κερὶ λυωμένο εἰς τὸ τέρμα του νὰ σβύσῃ» ὅταν ὁμιλῇ, ὅταν γελᾷ δεικνύει ἑτοιμοθανάτου μορφήν, αἱ λέξεις μετὰ δυσκολίας προφέρονται. ἡ σπονδυλικὴ στήλη εἶναι κυρτωμένη καὶ ὁ ἡρωϊνομανὴς ἀδυνατεῖ νὰ τὴν κρατήσῃ εὐθεῖαν».

2. Κ. Κατσαρᾶ, «Ψυχικὴ καὶ Κοινωνικὴ Ὑγιεινή». Σελὶς 195. «. . .Ὅλα τὰ συστήματα ὑποφέρουν : νευρικόν, κυκλοφορικόν, πεπτικόν, οὐροποιογεννητικόν, προσβάλλονται εἰς ὑπέρτατον βαθμόν. Ἡ δὲ καχεξία τοῦ τοξινομανοῦς φθάνει μέχρις ἀποσκελετώσεως. Ψευδαισθήσεις καὶ παραληρήματα κυριαρχοῦν συχνότατα εἰς τοὺς τοξικομανεῖς. Αἱ ἐκδηλώσεις τῶν ψυχικῶν φαινομένων γίνονται ἐντονώτεραι ὅταν ὁ τοξικομανὴς στερηθῇ ἔστω καὶ προσκαίρως τοῦ δηλητηρίου».

δυναμένου νὰ διατεθῇ, ἵνα οὗτος ἐξοικονομήσῃ τὸ πάθος του εἶναι πράξεις εὐκόλως καὶ εὐχαρίστως ἐπιτελούμεναι. Ὅταν τυχὸν ἐγκεκλεισμένος εἰς τὸ κρατητήριον, ἀδυνατεῖ νὰ ἐπιτύχῃ ἄλλην τινὰ λύσιν, ἐκβιάζει τοὺς φύλακας χαράσσων διὰ ξυριστικῆς λεπίδος τὴν κοιλίαν του ἢ ἀποκόπτων τὰς φλέβας του μετὰ προηγουμένους γόους ἐκ τῶν ἀλγηδόνων ὑφ' ὧν ἐκ τῆς στερήσεως τοῦ δηλητηρίου κατατρύχεται. Ψεύδεται καὶ σκηνοθετεῖ πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν καὶ ὅταν ἐκδηλοῖ μετάνοιαν ἐπιδιώκει νὰ διαφύγῃ δυσμενοῦς τινος στιγμῆς. Αἱ πρόχειροι πολλάκις ὁμολογίαι του ὀφείλονται εἰς κατώτερον αἴσθημα καὶ αἱ καταθέσεις τῶν προσώπων τούτων πρέπει πολλαπλῶς νὰ ἐλέγχωνται.

Ὁ ἡρωϊνομανὴς διακρίνεται ἐκ τῆς πενιχρότητος τῆς περιβολῆς καὶ τῆς σωματικῆς ἐξαντλήσεως εἰς ἣν ταχέως περιέρχεται. Ὁ τύπος οὗτος προσδιορίζεται εἰς ἕνα ρακένδυτον, τρέμοντα καὶ κατὰ τὸ θέρος εἰκοσιπενταετῆ, ἀποσκελετωμένου σώματος, βραδέων καὶ μετὰ κόπου ἐκτελουμένων κινήσεων. Ἔχει τὸ πρόσωπον χαρακτηριστικῶς ὠχρόν, τοὺς ὀφθαλμοὺς ἁπλανεῖς, εἶναι ρυπαρότατος καὶ ἐπὶ τῶν δίκην ἐνδυμάτων ρακῶν, δι' ὧν περιβάλλεται φέρει ἐγκαύματα ἐκ τοῦ σιγαρέττου ὅπερ καταπίπτει τῶν χειλέων του κατὰ τὰς συνεχεῖς στιγμὰς τῆς ἐκ τοῦ ὅλου καμάτου ὑπνηλίας. Ἡ ρίς του ρέει βλέννας καὶ τὰ χείλη του σίελον, ἐν ᾧ ἱδρὼς διαρρέει ἐλαφρῶς τὸ πρόσωπον. Ἡ κεφαλὴ δυσκόλως συγκρατεῖται καὶ καταπίπτει βαρεῖα πρὸς τὸ στῆθος, ἐνῷ ἡ σπονδυλικὴ του στήλη κάμπτεται ἕνεκα καὶ τῶν κατὰ τὴν κοιλίαν καὶ τὸν στόμαχον ἀλγηδόνων, ἃς συνοδεύουσι ἐπίμονοι καὶ δυσχερεῖς ἔμμετοι ἐπιτείνοντες τὴν ὅλην ἐξάντλησιν. Τὰ κατὰ τοὺς βραχίονας καὶ τοὺς μηροὺς ἐκ τῶν ἄνευ ἀντισηψίας τινὸς ἐνεργουμένων ὑπ' αὐτοῦ ἐνέσεων διαλελυμμένης εἰς οἱονδήποτε ὕδωρ ἡρωΐνης ἀποστήματα μεταβάλλονται εἰς χαινούσας ἐξελκώσεις φερομένας πρὸς τὴν γαγγραινώδη μορφήν. Εὐκόλως καὶ δικαίως προκαλεῖ τὸν οἶκτον τοῦ οἱουδήποτε καὶ ἰδιαιτέρως τὴν ἀπορίαν πῶς ἔτι κινεῖται τὸ εἰς τοιαύτην κατάστασιν σῶμα ὅπερ σύρεται ὁριστικῶς πρὸς τὸν θάνατον [1].

6. Χασισομανεῖς

Ἡ ἕξις τῆς χασισοποσίας, ἡ τόσον καὶ παρ' ἡμῖν διαδοθεῖσα ἐδημιούργησεν ἴδιον τύπον, τὸν τοῦ χασισοπότου εὐκόλως καὶ ἐκ τῶν ἐπικτήτων ἐξωτερικῶν γνωρισμάτων του διακρινόμενον. Ἐνδιαφέρουσα δὲ εἶναι ἡ προέλευσις τοῦ τύπου τούτου, οὗτινος αἱ ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τῆς χρήσεως τοῦ χασὶς ἐκδηλώσεις, τὰ κατὰ διαλείμματα αὐτῆς αἰσθήματα καὶ αἱ πράξεις του ἐν γένει μαρτυροῦσι τὴν πρὸς τὸ κοινωνικὸν σύνολον ἀντίθεσιν.

Ἡ προσφυγὴ εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ χασίς, ὀφείλεται εἰς τὴν προσπάθειαν τῆς διακοπῆς τῆς τύρβης τοῦ κατωτέρου τύπου, ὅστις διωκόμενος καὶ κρυπτόμενος ἕνεκα ποικίλλης ἐγκληματικῆς δράσεως, ἀντήλλαξε κατὰ τὰς συστάσεις καὶ ὑποδείξεις ἐμπειροτέρων ὁμοτέχνων του τὴν μέθην τοῦ οἴνου διὰ τῆς τοιαύτης τοῦ χασίς. Ἡ διαφορὰ τῶν εὐφορικῶν ἀποτελεσμάτων καὶ ὁ πλοῦτος τῶν ἑλκυστικῶν ὁραμάτων κατέθελξαν τὸν ὑποβληθέντα εἰς τὴν δοκιμὴν, ὅστις διεφήμισε καὶ διέδοσε καὶ εἰς τοὺς κύκλους του ἐπέβαλλε τὸ νοσηρὸν εὐφραντικόν, τὴν τοξικότητα τοῦ ὁποίου ὑπετίμησεν, ὡς ὁ αὐτὸς τύπος, ὕμνησε τὴν ἐγκάθειρξιν διὰ τῆς φράσεως «τὰ σίδερα τῆς φυλακῆς εἶναι γιὰ τοὺς λεβέντες». Οἱ πρῶτοι παρ' ἡμῖν τοὐλάχιστον, ὁπαδοὶ ὑπῆρξαν ἀπόφοιτοι

1. Δ. Κουρέττα καὶ Φ. Σκούρα, «Θέματα Ψυχιατρικῆς ἐν τῷ Στρατῷ», Διάλεξις Δ. Κουρέττα «Οἱ τοξικομανεῖς ἐν τῷ Στρατεύματι». Σελὶς 47 «Τὸ συμπέρασμα τῆς θλιβερᾶς ἱστορίας τῶν τοξικομανῶν, τῆς ὁποίας ἡ στυγνότης ὑπερβαίνει πᾶσαν περιγραφὴν καὶ τῆς ὁποίας σᾶς ἔδωσα ἀμυδρὰν εἰκόνα (διότι μόνον αὐτόπτης μάρτυς εἶναι δυνατὸν νὰ ἀντιληφθῇ τὰ μελανὰ ταύτης χρώματα) εἶναι, ὅτι ὅσοι δοκιμάζουν ἐξ ἐπιπολαιότητος ἢ ἐκ ψυχικῆς ἀνάγκης νὰ εἰσέλθουν εἰς τὸ τέμενος τῆς εὐτυχίας, διὰ τῆς θύρας τῆς ἡδονῆς, ἀγοράζουν αὐτὴν τὴν εὐτυχίαν μιᾶς στιγμῆς, μὲ τὸ πολύτιμον τίμημα τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς των. Δὲν βραδύνουν νὰ κατακρημνισθοῦν μετ' ὀλίγον, διὰ τῆς θύρας τῆς δυστυχίας, εἰς τὴν ζοφερὰν νύκτα τῆς κοινωνικῆς ἀναξιότητος καὶ τοῦ ἐκμηδενισμοῦ τῆς προσωπικότητός των».

φυλακῶν, οἱ συναναστρεφόμενοι αὐτοὺς κλεπταποδόχοι, ἐκβιασταί, ἐκμεταλλευταὶ κοινῶν γυναικῶν, ἄνθρωποι γενικῶς τοῦ σκότους καὶ οἱ τούτοις προσόμοιοι.

Τὸ ἐκ τοῦ ἀνωμάλου βίου καὶ τῶν παρανόμων ἀσχολιῶν καχύποπτον τῶν προσώπων τούτων, τὸ ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ ἐνδεχομένου μιᾶς κατ' αὐτῶν Ἀστυνομικῆς ἐπεμβάσεως ἀγωνιῶδες συναίσθημα τοῦ ἐν διαρκεῖ ἀνησυχίᾳ διαβιοῦντος ἐνόχου ἐφησύχαζε, ἐξηνεμίζετο, ἐλησμονεῖτο καὶ ἀντικαθίστατο κατὰ τοὺς πόθους του δι' εὐφροσύνου γαλήνης, ὑπὸ τὴν ἐπήρρειαν τῆς μέθης τοῦ χασίς. Ὡς δὲ ἐν νηφαλιότητι τὸν συνοδεύουσι αἱ προφυλάξεις, ἡ σφραγὶς τοῦ μυστικισμοῦ τὸν παρακολουθεῖ καὶ εἰς τὸν χῶρον τῆς πρὸς κοινὴν χασιστικὴν μέθην συγκεντρώσεως. Τοῦτο δὲ ἔτι μᾶλλον ἐπεβλήθη βραδύτερον ἕνεκα τῆς ἀπαγορεύσεως αὐτῆς ταύτης τῆς χρήσεως τοῦ χασὶς ἀδιακρίτως τῆς ποιότητος τῶν προσώπων. Πολὺ προγενεστέρως ὅμως ἡ κοινωνικὴ καταγωγὴ τοῦ ὑποκόσμου τούτου καθώρισε τὰ τῆς συμπεριφορᾶς καὶ ἐκφράσεως, ἐν οἷς διακρίνει τις τὴν πρὸ πάσης ἄλλης ἐνεργείας ἐφαρμογὴν ἀσφαλιστικῶν καὶ προστατευτικῶν ἀπὸ τῶν ἀμυήτων καὶ τῆς Ἀρχῆς μέτρων ὡς καὶ ἡ ἐν πολλοῖς χρησιμοποιουμένη καὶ σήμερον εἰς τοὺς κύκλους τῶν χασισοποτῶν συνθηματικὴ γλῶσσα[1].

Ὁ χασισοπότης τοιαύτης κατὰ πλειονότητα καταγωγῆς πρόσωπον, ποικίλας δὲ κρύπτων κακίας καὶ ἄλλα ὀδυνηρὰ διὰ τὴν κοινωνίαν αἰσθήματα, ἀνήκει εἰς τὴν μειοψηφίαν ἐκείνην τοῦ συνόλου, καθ' ἧς ἡ ἄμυνα εἶναι ἐπιβεβλημένη. Γνωρίζει δὲ τοῦτο καλῶς καὶ ἐπιμελῶς κρύπτεται, συναναστρεφόμενος καὶ ἐξ ἐπαγγελματικῆς ἐγκληματικῆς ἀλληλεγγύης ὁμοίους του καὶ ἀποφεύγει ἐπαφήν τινα πρὸς τὰς ἀρχὰς αἵτινες ἐτέθησαν ἐμπόδιον τῶν μέσων τῆς ἀντικοινωνικῆς προσπαθείας του. Τὴν προστασίαν του ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν τῆς τάξεώς του ταύτης ἕνεκα τῶν συνήθων ἐξ ἐγκληματικῶν πράξεων διαφορῶν ἀναθέτει εἰς τὰς ἰδίας του δυνάμεις καὶ πρὸς τοῦτο ὁπλοφορεῖ, ἐφωδιασμένος τὸ πλεῖστον διὰ τοῦ προσφιλοῦς εἰς αὐτοὺς ὅπλου, τῆς ἀμφιστόμου μαχαίρας, ἧς ἡ δράσις ἐξυπηρετεῖ τὸ ἀθόρυβον καὶ σκοτεινὸν τοῦ ὅλου του βίου.

Ὁ τύπος τοῦ χασισοπότου διακρίνεται καὶ ἐκ τῆς καθόλου παραστάσεως, ἐν ᾗ παρατηρεῖ τις βραδείας κινήσεις, ὄψιν χλωμήν, βλέμμα μεταξὺ τοῦ ἁπλανοῦς καὶ πονηροῦ, ὅπερ πλανᾷ τὸν ἀδαῆ ἀλλὰ προκαλεῖ ἐνδιαφέρον εἰς τὸν παρατηρητὴν ἡ ὑποκρινομένη καχυποψία. Ἔχει τὸ κάτω χεῖλος κατερχόμενον οἱονεὶ κρεμάμενον καὶ τὴν ὅλην ἔκφρασιν κουρασμένην καὶ σκοτεινήν. Αἱ σπάνιοι καὶ μετὰ προφυλάξεων ἐκφράσεις του χαρακτηρίζονται ἐκ τῆς παρενθέσεως συνθηματικῶν λέξεων. Τὸ βάδισμα καὶ τὸ ὕφος ἔτι μᾶλλον προδίδουσι τὴν τάξιν προελεύσεως αὐτοῦ, ὅσονδήποτε εὐπρεπὴς καὶ συγχρόνως ἂν παρουσιάζεται ἐνδεδυμένος. Τὸ ἐλαφρῶς κυρτὸν τῆς μιᾶς ὠμοπλάτης καὶ νωχελὲς τοῦ βαδίσματος ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς ἐκ μακρᾶς συνηθείας χαρακτηριστικὰς κινήσεις τῶν βραχιόνων τῶν καρπῶν καὶ δακτύλων τῶν χειρῶν, ἄνευ ἀπομακρύνσεως τῶν βραχιόνων ἀπὸ τοῦ ὅλου σώματος, μαρτυροῦσι ἕνα δισταγμόν. Τὸ βαρυαλγὲς ὕφος πρὸς τὸ ὁποῖον ἔχουσι μίαν κοινότητα ἐμφανίσεως εἰς χαρακτηριστικὴν ἀναλογίαν προδίδει τὸν τύπον εἰς ὃν παλαιότερον ἐδίδετο ὁ τίτλος τοῦ «Μάγκα» ἢ τοῦ «Μόρτης» ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τοῦ εὐφυοῦς, τοῦ πολλὰ ἀντιλαμβανομένου, τοῦ πολλὰ ἱκανοῦ καὶ μηδὲν λέγοντος, ἵνα οὕτω προσαποκτᾷ κῦρος πρὸς τοὺς ὁμοίους του. Παρίσταται μεστὸς παραπόνων διὰ δυσμένειαν τῆς τύχης του, μὴ ἀναγνωρίζων πόσον ὑπεύθυνος εἶναι καὶ ὡς πρὸς τοὺς κοινωνικοὺς περιορισμοὺς τῶν πράξεών του κρίνει αὐθαιρέτως καὶ ὑπούλως. Ἐκφράζεται μετά τινος χαρακτηριστικῆς ἀπορίας περὶ αὐτῶν καὶ κατὰ τὰ αὐτοσχέδια συναφῆ ἄσματα διὰ χαρακτηριστικῶν φράσεων «ἐμεῖς κι' ἂν τὸ φουμάρουμε κανένα δὲν πειράζουμε».

Γενικῶς τοῦ χασισοπότου ὁ βίος χαρακτηρίζεται ἐξ αἰσθημάτων ἀδρανείας πρὸς τὴν ἔντιμον ἐργασίαν καὶ πρὸς τὰς κοινωνικὰς ἐπιταγάς. Ἀναπτύσσεται παρ' αὐτῷ ἡ δραστηριότης πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν κατωτέρων παθῶν, πλαισιοῦται ὑπὸ νοση-

8. Περιοδικὸν «Ἀστυνομικὰ Χρονικὰ» τεῦχος 1ον, ἄρθρον ἡμῶν «Κοινωνία τοῦ Ἐγκληματίου».

ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΗΣ ΛΟΥΤΟΝ

Ὑπὸ τοῦ Δόκτορος **KEITH SIMPSON**, Λέκτορος ἐπὶ ἰατροδικαστικῶν ζητημάτων εἰς τὸ Νοσοκομεῖον Guy τοῦ Λονδίνου

(Συνέχεια καὶ τέλος)

Ἡ νεκροψία ἀπεκάλυψε πράγματι ὅτι τὰ τραύματα τῆς κεφαλῆς εἶχον αἱμορραγήση ἐπὶ ἓν χρονικὸν διάστημα 30-40 λεπτῶν, ἴσως καὶ περισσότερον, χωρὶς τοῦτο νὰ δύναται νὰ καθορισθῇ.

Τὰ τραύματα ὡς ἐνεφανίζοντο εἰς τὸ πτῶμα ἔπρεπε νὰ εἶχον γίνῃ κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον.

Α'.—Τὸ σῶμα ἡρπάγη ἐκ τῶν ἔμπροσθεν, ἀπὸ τὸν λαιμόν, μὲ τὸ δεξὶ χέρι. Ἡ γυναῖκα ἠγωνίσθη διὰ νὰ ἐλευθερωθῇ, ἀλλὰ ἦτο καθηλωμένη, μὲ τὴν πλάτη ἢ εἰς τὸν τοῖχον ἢ εἰς τὸ πάτωμα.

Β'.—Ἕνα μόνον κτύπημα πολὺ δυνατὸν κατεφέρθη εἰς τὸ ἀριστερὸν μέρος τοῦ προσώπου, ἀπὸ τοῦ πώγονος μέχρι τοῦ ὠτός, διὰ τῆς ἄκρας ὀργάνου οὐχὶ τέμνοντος, ἀλλὰ βαρέος. Εἰς τὴν πραγματικότητα ἐχρησιμοποιήθη ἕνα σκαμνί.

Γ'.—Τὸ πλῆγμα ἐπροξένησε πτῶσιν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ κεφαλὴ ὑπέστη κλονισμόν.

Δ'.—Τὰ πόδια ἐδέθησαν κατὰ τὴν στιγμὴν ποὺ ἐπήρχετο ὁ θάνατος. Εἶνε λογικὸν νὰ σκεφθῇ τις ὅτι αὐτὴ ἦτο ἡ πιθανὴ σειρὰ τῆς διαδοχῆς τῶν γεγονότων, ἐφ' ὅσον οὐδεμία ἀντίστασις θὰ ἦτο δυνατὴ μετὰ ἕνα παρόμοιον πλῆγμα, ὡς τὸ ἀνωτέρω ἀναφερόμενον, ὑπὸ στοιχεῖον Β'.

Δὲν θὰ ὠφελοῦσε εἰς τίποτε νὰ περιγράψῃ τις ἐν λεπτομερείᾳ τὰ τραύματα ταῦτα. Ὅμως ὡρισμένα σημεῖα, ἐξαιρετικῶς ἐνδιαφέροντα ἀξίζουν μίαν προσεκτικωτέραν ἐξέτασιν:

1. Τὰ τραύματα τὰ ὀφειλόμενα εἰς τὸν στραγγαλισμὸν παρουσιάζονται ὑπὸ τὴν πλέον συνήθη μορφὴν τῶν προκαλουμένων ὑπὸ τῆς δεξιᾶς χειρός, ἐφαρμοζομένης μὲ τὴν παλάμην. Μία εὐρεῖα ἐκχύμωσις, ὠοειδής, ὁμοία πρὸς τὴν ὑπὸ τοῦ ἀντίχειρος προκαλουμένην πίεσιν συνοδευομένη ἀπὸ δύο ἀμυχὰς ἐξ ὀνύχων ἐξετείνετο ὑπὸ τὴν γωνίαν τῆς κάτω δεξιᾶς σιαγόνος. Πολλαὶ ἐκδοραὶ μικρότεραι καὶ ἡ ἐξέτασις τῆς ἐκχυμώσεως, ἐδείκνυον ὅτι ἡ νεκρὰ ἠγωνίσθη διὰ νὰ ἐλευθερωθῇ ἀπὸ τὸ σφίξιμο.

Τρεῖς ἐκχυμώσεις ὠοειδεῖς, μικρότεραι, προερχόμεναι προφανῶς ἀπὸ τὰ ἄλλα δάκτυλα, τὰ ὁποῖα ἀκουμποῦσαν πρὸς τὸ ἀντίθετο μέρος ἐφαίνοντο πρὸς τὸ μέρος τοῦ λάρυγγος καὶ εὑρίσκοντο ὀλίγον μακρύτερον ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ ἐμπροσθίου μέρους τοῦ λαιμοῦ, ὡς ἐὰν ἡ χεὶρ εἶχε τοποθετηθῇ ἐκεῖ διὰ δευτέραν

ρᾶς ἀντιθέσεως πρὸς τὸν νόμον καὶ τὴν ἠθικὴν καὶ παρουσιάζει σύμμικτα καὶ συγκρουόμενα τὰ αἰσθήματα ἀλληλεγγύης, φιλοτιμίας, γενναιότητος καὶ προστασίας πρὸς τοὺς ὁμοιστύπους του. Αἱ ἐκδηλώσεις του δὲ αὗται ποικίλλουσι κατὰ τόπον, χρόνον καὶ διάθεσιν τῆς στιγμῆς κατ' ἀκολουθίαν τῶν συνεχῶς ἐναλλασσομένων ψυχικῶν του καταστάσεων αἵτινες παρουσιάζουσιν ἐντελῶς διάφορον μορφὴν πρὸ ἢ κατὰ ἢ μετὰ τὴν χρῆσιν τοῦ χασίς.

Ἡ ἔντασις ἑκάστης μορφῆς τῶν ἀντικοινωνικῶν ἐκδηλώσεων τοῦ χασισοπότου, ποικίλλει κατὰ τὰ ὡς ἄνω στάδια μόνον ὡς πρὸς τὸν βαθμὸν τῆς ἀποχαλινώσεως τοῦ κατωτέρου ἐνστίκτου ὑπὸ τοῦ ὁποίου ἄλλως καὶ ἐν νηφαλιότητι καθοδηγεῖται.

Κ. ΤΣΙΠΗΣ

φοράν. Εἶχεν ἐκχυμώσεις ὄπισθεν τοῦ φάρυγγος, αἱ ὁποῖαι ἀπεδείκνυον τὴν δύναμιν τοῦ πιασίματος.

Πάντως δὲν εἶχε κατάγματα. Ἡ ἀσφυξία δὲν ἐπηκολούθησε καὶ ἦτο προφανὲς ὅτι τὸ σφίξιμο δὲν ἦτο οὔτε θανατηφόρον οὔτε σχεδὸν θανατηφόρον.

Ἡ παρουσία ἐκχυμώσεων ἐπὶ τῶν ἐξεχουσῶν ὀστεωδῶν μερῶν τῆς σπονδυλικῆς στήλης τῆς δεξιᾶς ὠμοπλάτης καὶ τῆς λαγανίας ἀκρολοφίας παρὰ τὴν σπονδυλικὴν στήλην, ὡς ἐπίσης αἱ ὄπισθεν τῶν ἀγκώνων τῶν χειρῶν καὶ πλείστων ἀρθρώσεων τῶν δακτύλων, ἀπεδείκνυον ὅτι ἡ θανοῦσα εἶχεν καθηλωθῇ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς πάλης μὲ τὴν ράχην εἰς τοῖχον ἢ εἰς πάτωμα.

2. Τὸ κυριώτερον τραῦμα προερχόμενον ἀπὸ τὸ δυνατὸ κτύπημα ἐξηγεῖτο ὡς προελθὸν ἀπὸ μίαν συμπαγῆ σύνθλιψιν τοῦ ἀριστεροῦ μέρους τοῦ προσώπου, καθ' ὅλον τὸ μῆκος μιᾶς γραμμῆς ἡ ὁποία ἀρχίζει ἀπὸ τὸ αὐτὶ κομμένο στὰ δυό, διασχίζει τὴν παρειὰν ὁμοίως σχισμένην εἰς τὸ ὕψος τοῦ μήλου τῆς παρειᾶς καὶ ἔφθανεν εἰς τὸ ἀριστερὸν μέρος τοῦ πηγουνιοῦ.

Αἱ δύο σιαγόνες εἶχον συντριβῆ ἐκ τῆς πιέσεως καὶ τῆς πρὸς τὰ ἐντὸς ὠθήσεως. Τὰ κατάγματα τῆς κάτω σιαγόνος προεκάλεσαν τὴν ἐξάρθρωσιν τῶν κρανικῶν ὀστέων ὑπὸ τὸ οὖς, συνεπείᾳ τῆς δυνάμεως τοῦ κτυπήματος καὶ προσεβλήθη ὁ ἐγκέφαλος.

Τὸ θῦμα θὰ εἶχε χάσει τὰς αἰσθήσεις του ἀμέσως καὶ ὁ θάνατος θὰ ἐπῆλθεν ἀργότερον, ὅπως προηγουμένως ἀνεφέρθη.

Ἡ ἐκχύμωσις τοῦ ἀριστεροῦ ὀφθαλμοῦ καὶ τὸ οἴδημα τοῦ προσώπου καὶ τῶν χειλέων ποὺ ἐπηκολούθησαν, ἐπέφερον διὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῆς ταὐτότητος ὀλέθρια ἀποτελέσματα καθ' ὅσον τὰ χαρακτηριστικά, ἀλλοιωθέντα, προσέδωκαν μίαν ἐμφάνισιν χυδαίαν, τὴν ὁποίαν δὲν εἶχε κατὰ τὴν ζωὴν τὸ θῦμα.

Ἐκ τοῦ λόγου τούτου ἐπηκολούθησαν κατὰ τὴν παρουσίασιν τῆς φωτογραφίας τῆς ταυτότητος αἱ δυσκολίαι τὰς ὁποίας γνωρίζομεν.

3. Εἶχεν καὶ ἄλλα τραύματα, ὡς ἐὰν τὸ κτύπημα εἶχεν κάμει τὴν γυναῖκα νὰ πέσῃ μὲ τὸ δεξιὸν πλευρόν.

Εἶναι βέβαιον ὅτι ἕνα ἄλλο κτύπημα καταφερθὲν μὲ τὸ ἴδιον ἀμβλὺ ὄργανον μποροῦσε νὰ δικαιολογήσῃ αὐτὴν τὴν πληγήν, τὸ πρῶτον ὅμως κτύπημα ἦτο τόσο ἰσχυρὸν ὥστε ἦτο περισσότερον ἀληθοφανὲς ὅτι τὸ σῶμα ἁπλῶς εἶχε πέσει.

Πράγματι, ἐὰν ἡ κεφαλὴ εἶχε προσκρούσει ἐπὶ ἐπίπλου τινὸς κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς πτώσεως ἢ συνεπείᾳ κτυπήματος, τὸ τριχωτὸν δέρμα θὰ εἶχε σχισθῇ.

4. Τὰ δεσμὰ τὰ ὁποῖα περιέβαλλον τὰς κνήμας ἠδύναντο νὰ εἶχον τεθῇ καθ' ὃν χρόνον τὸ θῦμα ἔζη εἰσέτι, ὡς ἀπεδεικνύετο ἀπὸ τὰ ἴχνη τὰ ὁποῖα ταῦτα εἶχον ἀφήσει. Χρονικόν τι διάστημα εἶχεν ὄντως διαρρεύσει πρὸ τοῦ θανάτου, 30-40 λεπτὰ τῆς ὥρας, ἴσως δὲ καὶ ἔτι περισσότερον, ἐὰν κρίνωμεν ἀπὸ τὴν ἐξέλιξιν καὶ τὸν ρυθμὸν τῆς ἐπακολουθησάσης ἐξοιδήσεως εἰς τὰς μετὰ μελανῶν κηλίδων ἐκχυμώσεις, καὶ ἐκ τῆς ποσότητος τοῦ αἵματος, τὸ ὁποῖον διεχύθη εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ἐγκεφάλου. Δὲν ἦτο δυνατὸν ὁ προσδιορισμὸς τοῦ χρόνου νὰ ἦτο ἀκριβέστερος.

Εἶναι βέβαιον ὅτι τὸ σῶμα ἐρρίφθη εἰς τὸν ποταμὸν μετὰ τὸν θάνατον.

Ἐγκληματολογικὴ ἐξέτασις

Οὐδεμία ἔνδειξις εἶχεν ἀποκαλυφθῇ ἐπὶ τοῦ τόπου ἔνθα εὑρέθη τὸ πτῶμα καὶ ὡς ἤδη ἐλέχθη, ἐκ τῶν σάκκων καὶ ἐκ τοῦ σχοινίου δὲν προέκυψεν οὐδεμία ἐνδιαφέρουσα ἐξακρίβωσις. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἑπομένων ἑβδομάδων ἐξητάσθη ἡ περίπτωσις 404 γυναικῶν, αἵτινες ἐφέροντο ὡς ἐξαφανισθεῖσαι καὶ

ἄλλων μὲν ἡ περίπτωσις ὡς δυναμένη νὰ ἔχῃ σχέσιν μὲ τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν ἐτέθη ὑπὸ μελέτην, ἄλλων δὲ παρεμερίσθη ὡς ἄσχετος. Ἐξηλέγχθησαν ἐπίσης εἰς τὰς post-Restantes αἱ διευθύνσεις κατοικιῶν 681 γυναικῶν, καθὼς καὶ αἱ διευθύνσεις ἐπὶ ἐπιστολῶν μὴ διανεμηθεισῶν καὶ ἀπευθυνομένων πρὸς γυναῖκας. Τὸ πτῶμα ὑπεδείχθη εἰς 39 προσελθόντα πρὸς τοῦτο πρόσωπα, ἐννέα δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπον, καλῇ τῇ πίστει, ὅτι τὸ πτῶμα ἦτο μιᾶς ἐκ τεσσάρων ἄλλων γυναικῶν. Ἀνιαραὶ ἔρευναι διεδέχθησαν ἡ μία τὴν ἄλλην ἀπὸ οἰκίας εἰς οἰκίαν, ἐξηλέγχθησαν τὰ βιβλία τῶν βαφείων καὶ ἀνευρέθησαν καὶ ἐξητάσθησαν 250 ὁδηγοὶ φορτηγῶν αὐτοκινήτων, οἱ ὁποῖοι εἶχον μεταβῇ εἰς τὰ ἐργοστάσια τῆς Βὼξ-Χὰλ κατὰ τὴν στιγμὴν τοῦ ἐγκλήματος. Ἐπίσης ἐλήφθησαν αἱ καταθέσεις πολυαρίθμων προσώπων, τὰ ὁποῖα εἶχον ἀκούσει φωνὰς ἢ ἰδῇ πρόσωπα ἢ συμβάντα ὕποπτα. Αἱ ὁδοὶ καὶ τὰ ἐκ τῶν ὑδάτων παραμείναντα ὑπόλοιπα τῶν ἀπορριμάτων ἠρευνήθησαν ἐπιμελῶς ἐπὶ τόπου μὲ τὴν προσπάθειαν τῆς ἐν αὐτοῖς ἀνακαλύψεως ἐνδυμάτων. Ἀγγελίαι ἀναζητήσεων ἐδημοσιεύθησαν διὰ τοῦ τύπου τῆς «B.B.C.» (Ἀγγλικὸς Ραδιοφωνικὸς Σταθμὸς) καὶ ἐστάλησαν εἰς τὰς ἀστυνομικὰς ἀρχὰς τῶν πόλεων καὶ τῆς ὑπαίθρου διὰ τῆς ἐφημερίδος «Journal officiel». Ἡ φωτογραφία προεβλήθη ἐπὶ τῆς ὀθόνης τῶν τοπικῶν κινηματογράφων καὶ ἐξετέθη εἰς τὰς προθήκας τῶν καταστημάτων μὲ τὰ γνωστὰ ἀποτελέσματα. Ἡ φωτογραφία καὶ αἱ λεπτομέρειαι αἱ ἀφορῶσαι τοὺς ὀδόντας ἀνεκοινώθησαν εἰς τοὺς χειρούργους ὀδοντιατρούς, ἀλλὰ κατὰ τὸ στάδιον τοῦτο τῆς ἐξετάσεως καὶ αὐτὸς ὁ ὀδοντίατρος τοῦ θύματος δὲν ἐγνώρισε οὔτε τὴν πελάτιδά του, οὔτε τὰ χαρακτηριστικὰ αὐτῆς.

Εἷς ἀξιωματικὸς τῆς Ἀστυνομίας, ὁ ὁποῖος μετέβη εἰς τὴν οἰκίαν ἔνθα πράγματι τὸ ἔγκλημα διεπράχθη, εὗρεν ἐκεῖ δύο παιδιά, τοὺς υἱοὺς τῆς νεκρᾶς, τὰ ὁποῖα δὲν τοῦ εἶπον ὅτι ἡ μήτηρ των εἶχεν «ἀναχωρήσει» κατὰ προσέγγισιν κατὰ τὴν στιγμὴν τοῦ φόνου, διότι ὁ πατήρ των τοὺς εἶχεν εἴπει ὅτι αὕτη εἶχεν μεταβῇ εἰς τὴν οἰκίαν τῆς μητρός της. Δὲν ἀνεγνώρισαν τὴν φωτογραφίαν. Μία γείτων, ἥτις εἶχεν ἀκούσει τὸν ἀξιωματικὸν τῆς Ἀστυνομίας νὰ ἀπευθύνῃ ἐρωτήσεις πρὸς τὰ παιδιά, δὲν ἐθεώρησε σκόπιμον ν' ἀναφέρῃ τὴν ἐξαφάνισιν τῆς γείτονός της. Μάλιστα συνεβούλευσε καὶ τὸν σύζυγόν της ὅστις ἦλθε νὰ μεταβῇ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν νὰ μὴ «κάνῃ βλακεῖες».

Ὁ πατὴρ τῶν παιδιῶν τῆς εἶχεν εἴπει ὁμοίως, ὅτι τὴν 5 Νοεμβρίου, ἡ σύζυγός του εἶχεν «ἀναχωρήσει καὶ μεταβῇ εἰς τὴν οἰκίαν τῆς μητρός της», εἰς Λουτόν, τὴν δὲ 20ην Νοεμβρίου ὅτι μετέβη «εἰς τὸν ἀδελφόν της», εἰς Grantham. Αὕτη ἐγνώριζεν ὅτι ἡ Κα Manton ἦτο ἔγκυος πέντε ἕως ἓξ μηνῶν.

Μία ἑβδομάδα ἀργότερον τῆς ἐπεδείχθη ἡ φωτογραφία τῆς ταυτότητος, ἀλλὰ δὲν τὴν ἀνεγνώρισε. Εἶχεν ἴδη τὴν Καν Manton τὴν 19ην Νοεμβρίου καὶ δὲν εἶχε κανένα λόγον νὰ πιστεύῃ ὅτι αὐτὴ εἶχεν ἐξαφανισθῇ ἢ ἀπέθανε. Δὲν ὑπέπεσεν εἰς τὴν ἀντίληψίν της τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ γυνὴ αὕτη εἶχεν ἀναχωρήσει. Μία μαῖα, ἡ ὁποία ἤθελε νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Καν Manton, λόγῳ τῆς ἐγκυμοσύνης της, τὴν 2αν Φεβρουαρίου, ἔλαβε τὴν 4ην Φεβρουαρίου ἀπάντησιν εἰς τὴν ἐπιστολήν της, τὴν ὁποίαν ἀφῆκεν εἰς τὴν οἰκίαν τῆς ἐνδιαφερομένης, ὅτι ἡ Κα Manton εἶχε μεταβῇ εἰς Grantham.

Ὁ Manton ἔδωσεν τὰς αὐτὰς πληροφορίας καὶ εἰς τὰς ὑπηρεσίας ἐπισιτισμοῦ τῆς Λουτόν, αἵτινες ἤθελον νὰ γνωρίσωσι τὴν νέαν διαμονὴν τῆς συζύγου του.

Οἱ ἐπιληφθέντες τῆς ὑποθέσεως εὑρίσκοντο πρὸ μιᾶς σειρᾶς πεπλανημένων πληροφοριῶν καὶ δὲν ἐσημειώθη οὐδεμία πρόοδος ἐπὶ τρεῖς μῆνας παρὰ τὰς ἀκαταπαύστους ἀναζητήσεις καὶ ἐρεύνας.

Ἐν τέλει, τὴν 21ην Φεβρουαρίου, προέβησαν ἐξ ἀρχῆς εἰς μίαν πλήρη καὶ λεπτομερῆ ἐξέτασιν τῶν διαφόρων ἐνδυμάτων καὶ τῶν λοιπῶν ἀντικειμένων,

τὰ ὁποῖα ἡ Ἀστυνομία εἶχε δυνηθῆ νὰ θέσῃ εἰς τὴν κατοχήν της κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀνακρίσεως. Εἰς τὸ ἐσωτερικὸν μέρος ἑνὸς μαύρου ἐπανωφορίου, εἰς τὰ βάτα, ἀνευρέθη ἐτικέττα μὲ τὴν φίρμα ἑνὸς βαφείου. Ἀπὸ αὐτὴν ἔπρεπε νὰ ἐξακριβώσουν τὴν ταυτότητα τοῦ θύματος. Τὸ ἐπανωφόρι εἶχε προσκομισθῆ, κατὰ τὸν Μάρτιον τοῦ 1943, ὑπό τινος κ. Manton τῆς ὁδοῦ Regent, ὡς ἐπληροφορήθησαν, ἀνευρόντες τὴν διεύθυνσιν τούτου εἰς ἓν τοπικὸν βαφεῖον. Μία γυνὴ ἐνεθυμήθη ἀκολούθως ὅτι ἡ νεκρὰ εἶχε τότε δώσει καὶ τῆς ἔβαψαν ἕνα γυναικεῖον ἐπανωφόρι, μαῦρο, τοῦ ἰδίου εἴδους, λόγῳ μιᾶς κηδείας. Αἱ πραγματοποιηθεῖσαι τὴν ἐπομένην ἡμέραν ἔρευναι ἀπεκάλυψαν ὅτι ἡ Κα Manton δὲν ἐθεάθη ἀπὸ τῆς 18ης Νοεμβρίου, ἡμέρας τοῦ φόνου. Ὁ Chapman ἐγνώριζε, ὅτε μετέβαινεν εἰς τὴν οἰκίαν Manton (ὁδὸς Regent), ὅτι αἱ ἔρευναι ἔτεινον ἐπὶ τέλους πρὸς τὸ ἐπιδιωκόμενον ἀποτέλεσμα. Ἡ νεᾶνις ἥτις τοῦ ἄνοιξεν τὴν θύραν εἶχε «ἐκπληκτικὴν ὁμοιότητα μὲ τὴν νεκράν». Ἦτο ἡ θυγάτηρ της. Ἡ ταυτότης ταχέως ἐξηκριβώθη, ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει τῆς φωτογραφίας, κατὰ δὲ τὴν φάσιν ταύτην τῆς ἀνακρίσεως, μία παραβολὴ μετὰ τῆς ἀρχικῆς φωτογραφίας τῆς ταὐτότητος ἐπέτρεψε τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ταυτότητος τοῦ θύματος.

Κατὰ τὴν ἰδίαν ἡμέραν, ὁ Manton ἀνευρέθη εἰς ἕνα τοπικὸν πυροσβεστικὸν σταθμὸν καὶ ἐξητάσθη. Ἐδωκεν μίαν κατάθεσιν τῆς ὁποίας τὸ μεγαλύτερον μέρος ἦτο ψευδές. Κατέθεσεν ὅτι ἀπό τινος χρόνου ἡ σύζυγός του καὶ αὐτὸς δὲν συνεννοοῦντο πλέον πολὺ καλά. Ἐφιλονίκουν διότι ἡ σύζυγός του διετήρει φιλικὰς σχέσεις μὲ στρατιώτας καὶ διότι, κατὰ τὰς ἐκτὸς ὑπηρεσίας του ὥρας, εἰργάζετο εἰς ἓν καφενεῖον τῆς περιφερείας ὁμοῦ μετὰ τῆς νεάνιδος τοῦ «μπουφέ». Τὴν 25ην Νοεμβρίου εἶχον πάλιν φιλονικήσει καὶ ἐκείνη τὸν ἐγκατέλειψε μεταβαίνουσα εἴτε εἰς τὴν μητέρα της εἰς Λουτὸν εἴτε εἰς τὸν ἀδελφόντης εἰς Grantham.

Ἀνεγνώρισε καλῶς μίαν φωτογραφίαν τῆς συζύγου του, ἀλλὰ βλέπων τὴν φιτογραφίαν ταυτότητος ἐδήλωσεν : «Ὄχι, δὲν ὁμοιάζει εἰς τίποτε μὲ τὴν σύζυγόν μου, δὲν θὰ ἔκαμνα ἕνα τέτοιο πράγμα...., εἶναι ζωντανή». Ἐπὶ τεσσάρων ἐπιστολῶν μὲ ὑπογραφὴν «Renée» αἱ ὁποῖαι εἶχον ριφθῆ εἰς τὸ Ταχυδρομικὸν κιβώτιον τῶν βορείων συνοικιῶν τοῦ Λονδίνου καὶ ἀποσταλῆ εἰς τὴν μητέρα τοῦ θύματος, ἀνεγνώρισεν ὁμοίως τὴν γραφὴν τῆς συζύγου του. Αἱ ἡμερομηνίαι ἐκυμαίνοντο μεταξὺ τῆς 31ης Δεκεμβρίου καὶ τῆς 2ας Νοεμβρίου, τὸ δὲ περιεχόμενον τῶν ἐπιστολῶν τούτων ἔτεινε εἰς τὸ νὰ καταδεικνύῃ ὅτι ἡ γυνὴ ἦτο ὄντως ἐν τῇ ζωῇ.

Εἶναι ἐνδιαφέρουσα ἡ διαπίστωσις ὅτι μεταξὺ ἄλλων λαθῶν, ἡ λέξις «Hampstéad» ἦτο λανθασμένως γραμμένη χωρὶς τὸ «Μ». Ὁ Manton ἐκλήθη νὰ γράψῃ τὴν λέξιν ταύτην καὶ δὲν ἔθεσε τὸ γράμμα «Μ.». Δὲν ὑπῆρχε καμμία ἀμφιβολία ὅτι εἶχεν ὁ ἴδιος γράψει τὰς ἐπιστολὰς καὶ ἐμερίμνησε διὰ τὴν ταχυδρόμησίν των εἰς ταχυδρομικὸν κιβώτιον τῶν βορείων συνοικιῶν τοῦ Λονδίνου. Ἡ μήτηρ τῆς συζύγου του, εἰς τὴν ὁποίαν εἶχον ἀναγνώσει τὰς ἐπιστολάς, ἦτο πράγματι τυφλή.

Ἐπεβεβαίωσεν ἐπίσης ὅτι ἡ ὑπηρεσία του τῷ εἶχε χορηγήσει τεσσάρων ἡμερῶν ἄδειαν, ἀπὸ τῆς 25ης Νοεμβρίου καὶ ὅτι ἡ σύζυγός του τὸν εἶχεν ἐγκαταλείψει, μετὰ μίαν φιλονικείαν, τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῆς ἀδείας του, καὶ αὐτὴ ἦτο ἡ αἰτία διὰ τὴν ὁποίαν δὲν εἶχε λησμονήσει τὴν ἡμερομηνίαν ταύτην. Παρέσχεν ἐπὶ τῶν χαρακτηριστικῶν λεπτομερειακὰς πληροφορίας αἱ ὁποῖαι συνεφώνουν μὲ ἐκείνας τῆς ἐξαφανισθείσης γυναικός, ἦσαν δὲ αὗται κυρίως ἡ περίπτωσις ἐγκυμοσύνης 5-6 μηνῶν, μιᾶς οὐλῆς ἐξ ἐγχειρήσεως σκωληκοειδίτιδος καὶ ἡ ἔλλειψις τῶν ὀδόντων. Διηυκρίνισε ὅτι μία ὀδοντοστοιχία εἶχεν ὄντως τοποθετηθῆ. Ὑπέδειξε τὸ ὄνομα ἑνὸς ὀδοντιάτρου τῆς περιφερείας, ὅστις ἀμέσως ἀνεγνώρισε τὴν φωτογραφίαν τῆς γυναικὸς καὶ περιέγραψε λεπτομερῶς

τὰ τῶν ὀδοντοστοιχιῶν, ὡς εἶχον ὅτε τοὺς εἶχε δῆ κατὰ τὴν τελευταίαν φοράν, τὸν Μάϊον τοῦ 1943. Ἡ κατάστασις τῶν ὀδόντων, κατὰ τὰ ἀρχεῖα του, ἦτο ἡ ἀκόλουθος :

Δεξιὰ 7 ῥ, 7 ῥ Ἀριστερά.

8 ῥ.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω προέκυπτεν ὅτι οὐδεὶς ἐκ τῶν ὀδόντων ὑπῆρχε, ἀλλ' ὅτι ἐνυπῆρχον ὑπολείμματα ριζῶν, καὶ ὅτι εἶχε τοποθετηθῆ μία ὀδοντοστοιχία, παρὰ τὴν διόγκωσιν τῶν σιαγόνων εἰς τὰ μέρη ὅπου εὑρίσκοντο εἰσέτι ρίζαι, διότι αὕτη δὲν ἠθέλησε νὰ ἐξαγάγῃ τὰς ρίζας ταύτας. Ἡ ραδιογραφία τῶν σιαγόνων τοῦ μὴ ἀναγνωρισθέντος θύματος ἄφηνε νὰ φαίνωνται ρίζαι, τῶν ὁποίων ἡ θέσις ἦτο ἡ ἰδία, τὰ δὲ ἐκμαγεῖα τῶν σιαγόνων, ἅτινα ἐλήφθησαν κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς ἀνακρίσεως ἀντεστοίχουν ἐπακριβῶς πρὸς τὰ τῆς ὀδοντοστοιχίας, τὴν ὁποίαν ὁ ἰατρὸς εἶχε κατασκευάσει διὰ τὴν πελάτιδά του. Ἡ χρησιμοποίησις τῶν πληροφοριακῶν στοιχείων, τὰ ὁποῖα παρέσχον οἱ ὀδόντες ἔσχον διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς ταυτότητος τόσην σπουδαιότητα ὅσην εἰς τὴν κλασικὴν περίπτωσιν τῆς ὑποθέσεως Ocbin.

Ὁ Chapman ἐξηκρίβωσε κατόπιν ἐξετάσεως ὅτι ἡ ἄδεια τοῦ Manton εἶχε λήξει τὴν 18ην Νοεμβρίου καὶ βεβαίως τώρα ὅτε ἐξηκρίβωσε τὴν ταυτότητα τοῦ πτώματος, ἐδήλωσεν εἰς τὸν Manton ὅτι θὰ ἐτίθετο ὑπὸ κράτησιν καὶ θὰ τῷ ἀπηγγέλετο κατηγορία ἐπὶ φόνῳ.

Ὁ Manton κλονισθεὶς προέβη εἰς νέαν κατάθεσιν ἐν τῇ ὁποίᾳ ὡμολόγησεν ὅτι εἶχε φονεύσει τὴν σύζυγόν του τὴν 18ην Νοεμβρίου.

Εἶναι ἐνδιαφέρον νὰ συγκρίνωμεν τὰς λεπτομερείας τῆς καταθέσεως ταύτης μὲ τὴν ἀναπαράστασιν τοῦ φόνου τὴν γενομένην βάσει τῶν δεδομένων τῆς ἰατροδικαστικῆς ἐξετάσεως. Τὰ κυριώτερα μέρη εἶναι τ' ἀκόλουθα :

«Λυποῦμαι διότι προέβην εἰς ψευδεῖς καταθέσεις εἰς ὅ,τι ἀφορᾶ τὴν σύζυγόν μου.... τὴν ἐφόνευσα ἀλλ' ἔπραξα τοῦτο εὑρισκόμενος εἰς μίαν κατάστασιν ψυχικοῦ βρασμοῦ. Δὲν ἤθελον νὰ τὸ πράξω».

Μετὰ ταῦτα ἐξηγεῖ προσέτι ὅτι ἐφιλονίκουν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐξ αἰτίας τῶν πράγματι ἀθώων σχέσεων τῆς συζύγου του μετὰ στρατιωτῶν καὶ τῶν ἰδικῶν του ἐπισκέψεων, τὰς ὁποίας ἔκαμνε εἰς ἓν καφφενεῖον τῆς περιφερείας. Τὸ 1942 τὸν εἶχεν ἐγκαταλείψει ἵνα μεταβῇ καὶ ζήσῃ μετὰ τῶν γονέων της, ἀλλὰ μετὰ τέσσαρας μῆνας ἐπανῆλθεν. Ἡ συμβίωσίς των δὲν κατέστη καλλιτέρα, διότι ἐξηκολούθουν νὰ φιλονικῶσιν καὶ κατὰ τὸ ἀπόγευμα τῆς 18ης Νοεμβρίου, καθ' ὃν χρόνον τὰ τέκνα των ἀπουσίαζον ἐξελθόντα τῆς οἰκίας, μία νέα φιλονικία ἐξερράγη, καθ' ἣν στιγμὴν ἐλάμβανον τὸ τέϊον. Ὁ Manton ἐκάθητο πλησίον τῆς τραπέζης καθ' ἣν στιγμήν, κατὰ τὰ λεγόμενά του, ἡ σύζυγός του ἔρριψε κατὰ πρόσωπον κύπελλον θερμοῦ τεΐου. Καὶ ἡ κατάθεσις ἐξακολουθεῖ :

«Ἐξωργίσθην, ἔλαβον ἕνα πολὺ βαρὺ ξύλινον σκαμνίον ὅπερ εὑρίσκετο εἰς τοὺς πόδας μου, ὑπὸ τὴν τράπεζαν, καὶ τὴν ἐκτύπησα κατ' ἐπανάληψιν εἰς τὴν κεφαλὴν καὶ εἰς τὸ πρόσωπον. Ἔπεσε πρὸς τὰ ὀπίσω πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τοῦ τοίχου καὶ κατόπιν ἐπὶ τοῦ δαπέδου. Ὅταν συνῆλθον, ἀνελογίσθην αὐτὸ τὸ ὁποῖον ἔκαμα. Εἶδον ὅτι ἦτο νεκρὰ καὶ ἐσκέφθην ὅτι ἔπρεπε νὰ κάμω κάτι διὰ νὰ μὴν τὴν ἰδοῦν τὰ παιδιά.

«Καὶ τότε τὴν ἐξέδυσα καὶ ἔλαβον ἀπὸ τὸ ὑπόγειον τέσσαρας σάκκους τοὺς ὁποίους ἤνοιξα καὶ ἐντὸς τῶν ὁποίων τὴν ἔδεσα σφικτά. Κατόπιν τὴν κατεβίβασα εἰς τὸ ὑπόγειον καὶ τὴν ἀφῆκα ἐκεῖ. Πρὸ τῆς ἐπανόδου τῶν παιδιῶν διὰ τὸ τέϊον, εἶχον πλύνει τὰς κηλίδας τοῦ αἵματος. Ἔκρυψα κατόπιν τὰ κηλιδωμένα ἐνδύματα εἰς μίαν γωνίαν παρὰ τὸν «λέβητα». Τὰ ἔκαυσα τὴν πρωΐαν

τῆς ἐπομένης εἰς τὴν πυρὰν τοῦ λέβητος, καθὼς καὶ τὴν ὀδοντοστοιχίαν, τὴν ὁποίαν εἶχον εὕρῃ ἐντὸς ἑνὸς ποτηρίου ὕδατος».

Βλέπει τις ὅτι ἡ κυριωτέρα διαφορά, ἡ ὁποία ὑπάρχει μεταξὺ τῆς ἰατροδικαστικῆς ἀναπαραστάσεως τοῦ ἐγκλήματος καὶ τῆς καταθέσεως τοῦ κατηγορουμένου, ἀφορᾷ τὸν στραγγαλισμὸν ὅστις, κατὰ τὴν γνώμην τῶν ἰατρῶν, θὰ προηγήθη τοῦ κτυπήματος ἢ τῶν κτυπημάτων τῶν ἐπενεχθέντων εἰς τὴν κεφαλήν. Ὁ Manton κατὰ τὰς γενομένας αὐτῷ διασαφηνιστικὰς ἀντιφατικὰς ἐρωτήσεις, κατὰ τὴν ὥραν τῆς δίκης του, ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τῆς κατ' αὐτὸν ἐκδοχῆς τῆς ἐξελίξεως τῶν γεγονότων τοῦ ἐγκλήματος τοῦ ἀπογεύματος, ἠρωτήθη ἐπὶ τοῦ σημείου αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Εἰσαγγελέως κ. Richard O' Sullivan C. διὰ τῶν ἀκολούθων φράσεων :

Κος O' Sullivan : Ἦτο μικρόσωμος ἡ σύζυγός σας ;

Ἀπόκρισις : Εἶχε περίπου τὸ ἀνάστημά μου· ἴσως ἦτο ὀλίγον ὑψηλοτέρα.

Ἐρώτησις : Δὲν εἶχε τὴν δύναμιν τὴν ἰδικήν σας ;

Ἀπόκρισις : Ὄχι κύριε.

Ἐρώτησις : Ἠκούσατε τὴν κατάθεσιν τοῦ ἰατροδικαστοῦ Simpson, τὴν ὁποίαν ἔκαμε ἀκριβῶς τώρα ;

Ἀπόκρισις : Μάλιστα.

Ἐρώτησις : Τὸν ἠκούσατε, ἐδήλωσε ὅτι ὁ λαιμὸς ἔφερε σημεῖα (ἴχνη) χειρός, ἡ ὁποία τὸν εἶχε πιάση—τὸν λαιμὸν—κατ' ἐπανάληψιν.

Ἀπόκρισις : Ἐνθυμοῦμαι ὅτι τὴν συνέλαβον ἀπὸ τὸν λαιμὸν διὰ τῆς δεξιᾶς μου χειρὸς καὶ ὅτι τὴν ὤθησα πρὸς τὸν τοῖχον. Τὴν ὤθησα ἐκ τοῦ πρὸ ἐμοῦ σημείου καὶ εὑρέθη μὲ τὴν ράχη εἰς τὸν τοῖχον.

Ἐρώτησις : Εἶπεν ἐπίσης ὁ ἰατροδικαστής, ὅτι τὰ ἴχνη ἐδείκνυον τὴν δύναμιν, μὲ τὴν ὁποίαν εἶχεν ἡ χεὶρ τεθῇ καὶ πιέσει τὸν λαιμόν.

Ἀπόκρισις : Δυνατὸν νὰ τὴν εἶχον συλλάβῃ δύο φοράς· ἤμην ἐξωργισμένος.

Ἐρώτησις : Δὲν ἔχετε ὁμιλήσει περὶ αὐτοῦ εἰς τὴν κατάθεσίν σας εἰς τὴν ἀστυνομίαν ;

Ἀπόκρισις : Ὄχι κύριε.

Τὸ ἐνδιαφέρον τὸ ὁποῖον ὑπῆρχεν εἰς τὸ νὰ ἐπιμείνῃ ἐπὶ τῆς διευκρινήσεως τῶν λεπτομερειῶν τῆς ἰατροδικαστικῆς μαρτυρίας εἶχε γίνει πλέον φανερόν. Ὁ Manton εἶχεν ἀναγκασθῇ ν' ἀναγνωρίσῃ ἐν γεγονός, τὸ ὁποῖον ἐξησθένει σοβαρῶς τὴν κατ' αὐτοῦ ἐκδοχήν, καθ' ἣν εἶχε καταφερθῇ ἐν βίαιον κτύπημα δι' ἑνὸς σκαμνίου εἰς μίαν στιγμὴν ψυχικοῦ βρασμοῦ. Ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἀριθμὸν τῶν καταφερθέντων κτυπημάτων, ὁ Manton ἐνόμιζε ὅτι εἶχε κτυπήσει δύο φοράς, «μίαν φορὰν εἰς ἑκάστην τῶν δύο μερῶν (πλευρῶν) τῆς κεφαλῆς». Παρεδέχετο ἐν τούτοις ὅτι δὲν ἦτο βέβαιος περὶ αὐτοῦ. «Ἐνόμισεν ὅτι ἦτο νεκρὰ» ὅταν τὴν ἔδεσεν τὴν ἐπιθεώρησε νεκράν, διότι «δὲν ἐκινεῖτο, δὲν ἀπήντα».

Κατόπιν ὁ Manton ἐξήγει εἰς τὴν κατάθεσίν του πῶς κατὰ τὴν νύκτα μετέφερε τὸ πτῶμα ἐκ τοῦ ὑπογείου, καὶ πῶς τὸ μετέφερε μὲ τὸ ποδήλατόν του, «τὸ εἶχε τοποθετήσῃ σταυροειδῶς πρὸς τὸ τιμόνι (δηλ. κατὰ μῆκος τοῦ ποδηλάτου). Μετὰ ταῦτα τὸ μετέφερε μέχρι τῆς ὁδοῦ d' Osdorne. Τὸ ἔθεσε εἰς τὸ χεῖλος τῆς ἀποτόμου ὄχθης τοῦ ποταμοῦ καὶ ἐκεῖ τὸ ἐκύλισεν ἐντὸς τοῦ ὕδατος».

Μετὰ τὴν σύλληψιν τοῦ Manton καὶ τὴν ἀπαγγελίαν τῆς κατηγορίας ἐναντίον του, μία ἔρευνα ἀπεκάλυψε φακέλλους καὶ χάρτην ὁμοια πρὸ ἐκεῖνα, ἅτινα εἶχον χρησιμοποιηθῇ διὰ τὴν ἀποστολὴν τῶν ἐπιστολῶν τῶν τεθεισῶν εἰς τὸ ταχυδρομικὸν κιβώτιον εἰς μίαν συνοικίαν τοῦ Βορείου Λονδίνου μετὰ τὸν θάνατον τῆς γυναικός.

Ἡ οἰκία ἠρευνήθη ἐπιμελῶς, εὑρέθησαν κηλίδες αἵματος ἐπὶ τοῦ χάρτου τοῦ κοινοῦ δωματίου, τοῦ ἀσβεστώματος τῆς ὀροφῆς καὶ τινος θύρας. Εἷς φά-

κελλος κηλιδωμένος ἀπὸ αἷμα ἀνεκαλύφθη εἰς τὴν κλίμακα τῆς ὑπογείου ἀποθήκης καὶ ἐξηκριβώθη ὅτι αἱ ὁμάδες αἵματος τῶν διαφόρων τούτων κηλίδων ἦσαν ἅπασαι «Ο» δηλαδὴ τῆς ἰδίας ὁμάδος μὲ τὴν τῆς νεκρᾶς. Ἐν ποδήλατον λελυμένον εὑρίσκετο ἐντὸς ἑνὸς διαμερίσματος εἰς τὸ πρόσθιον μέρος τῆς οἰκίας.

Ὁ Ἀστυνόμος Cherril τῆς Ὑπηρεσίας δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων τῆς Σκότλανδ Γιὰρδ μετέβη καὶ ἐπεσκέφθη τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος τὴν ἑπομένην ἡμέραν, 24ην Φεβρουαρίου, ἤτοι τρεῖς ἡμέρας μετὰ τὴν κεφαλαιώδη ἀνακάλυψιν τῆς ἐτικέττας τοῦ βαφέως. Εὗρε, κατὰ τὰς ἐρεύνας του, ἐν ἀποτύπωμα ἐπὶ ἑνὸς πλατυστόμου δοχείου διατηρήσεως τροφίμων κενοῦ, τοποθετημένου ἐπὶ μιᾶς ἐταζέρας ἄνωθεν τῶν βαθμίδων τῆς κλίμακος τῆς ὑπογείου ἀποθήκης, ὅπου ἡ Κα Manton ἐτοποθέτει συνήθως τὰ κενὰ πλατύστομα δοχεῖα (γυάλες) της. Τὸ ἀποτύπωμα ἦτο ὅμοιον μὲ τὸ τοῦ ἀριστεροῦ ἀντίχειρος τῆς νεκρᾶς, ὅπερ εἶχε ληφθῇ παρὰ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Pinch, κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἀνακαλύψεως τοῦ πτώματος. Λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι ἦτο πλέον τῶν τριῶν μηνῶν, τὸ ἀποτύπωμα τοῦτο, ἐξετασθὲν ὑπὸ τῶν εἰδικῶν ἐμπειρογνωμόνων, παρέσχεν ἄξια λόγου στοιχεῖα παραβολῆς. Ἡ ταυτότης ἦτο τώρα πλέον ὁριστικῶς ἐξηκριβωμένη, ἐπεβεβαιοῦτο δὲ ἀπὸ τὰ κάτωθι :

1) Τὸ φῦλον, τὴν ἡλικίαν, τὸ χρῶμα τῆς κόμης, τὸ ἀνάστημα, τὴν ἔλλειψιν ἐλαττωμάτων σωματικῆς διαπλάσεως κ.λ.π.

2) Τὴν ὕπαρξιν μιᾶς οὐλῆς ἐγχειρήσεως σκωληκοειδίτιδος.

3) Τὴν ἐγκυμοσύνην 5 1)2 μηνῶν.

4) Τὰ πληροφοριακὰ στοιχεῖα τὰ ἀρισθέντα ἐκ τῶν ὀδόντων ὑπὸ τοῦ ὀδοντιάτρου, ἀναγνώρισις τοῦ θύματος, τῆς φωτογραφίας αὐτοῦ καθὼς καὶ τῶν λεπτομερειῶν τῶν ἐκμαγείων καὶ τῆς ραδιογραφίας τῶν σιαγόνων τῆς νεκρᾶς.

5) Τὴν ἀνεύρεσιν ἑνὸς δακτυλικοῦ ἀποτυπώματος, εὑρεθέντος ἐντὸς τῆς οἰκίας τοῦ κατηγορουμένου, ὁμοίου μὲ τὸν ἀντίχειρα τοῦ θύματος.

6) Ἡ ταυτότης τῶν ὁμάδων αἵματος (τῶν κηλίδων αἵματος ἀνακαλυφθεισῶν ἐντὸς τῆς οἰκίας καὶ τῶν τῆς νεκρᾶς).

Τὸ σκαμνὶ τὸ ὁποῖον, πρὸ τοῦ φόνου, εἶχε σχισθῆ καὶ κατόπιν ἐπιδιορθωθῆ, εἶχεν ἐκ νέου σχισθῆ ἀπὸ τὴν δύναμιν τῶν καταφερθέντων κτυπημάτων. Ὁ Manton εἶχεν εἴπει εἰς ἕναν ἐκ τῶν υἱῶν του νὰ τὸ θραύσῃ καὶ νὰ τὸ χρησιμοποιήσωσι πρὸς πυρὰν καὶ τὸ ἔκαυσε πράγματι μερικὰς ἑβδομάδας βραδύτερον. Εὗρον τὴν προέλευσιν τῶν σάκκων εἰς τὴν οἰκίαν ἑνὸς συναδέλφου τοῦ Manton. Οὗτος ἠγόραζε τοιούτους σάκκους ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν διὰ νὰ μεταφέρῃ γεώμηλα εἰς τὴν οἰκίαν του.

Τὸ μαῦρο ἐπανωφόρι, τοῦ ὁποίου τὰ τεμάχια τεθέντα κατὰ μέρος εἶχον δώσει εἰς τὴν ἀνάκρισιν μίαν νέαν ὥθησιν, παρουσίαζον μέγα ἐνδιαφέρον. Ἦτο βέβαιον ὅτι κάποτε ἀνῆκεν εἰς τὴν Καν Manton καὶ ἐνεφάνιζον ταὐτοχρόνως μία «ἐτικέτταν» βαφέως καὶ αἷμα τῆς αὐτῆς ὁμάδος, πρᾶγμα ὅπερ ἦτο ἀρκετὸν διὰ ν' ἀποδοθῇ τὸ ἐπανωφόρι εἰς αὐτήν. Δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ γίνῃ γνωστὸν πότε ἀκριβῶς εἶχε παύσει νὰ τὸ φέρῃ. Πάντως, ἐπειδὴ εἶχε βαφῇ προσφάτως, τὸν Μάρτιον τοῦ 1943, λόγῳ μιᾶς κηδείας, ἦτο ὀλίγον πιθανὸν ὅτι τὸ θῦμα εἶχεν ἤδη παύσει νὰ τὸ φέρῃ, ἢ ὅτι εἶχε τεμαχισθῆ, ἐὰν τοῦτο δὲν ἔγεινε σκοπίμως, διὰ μίαν αἰτίαν ἐκ τῶν προτέρων καθωρισμένην, κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἰδίου ἔτους. Ὁ Manton, ὁ ἴδιος, εἶχεν ἐπιμελῶς φροντίσει νὰ μὴ ἀποκαλύψῃ ὅτι ἡ σύζυγός του εἶχεν εἰς τὴν οἰκίαν της ἕνα μαῦρο μαντώ, ἢ ὅτι εἶχε βάψει ἕνα «μαντὼ» καὶ ὅτι τὸ ἔκαμε μαῦρο. Εἶχε παραλείψει νὰ ὁμιλήσῃ περὶ αὐτοῦ εἰς τὴν πρώτην του κατάθεσιν καὶ εἶχεν ἀναφέρει μόνον ἓν χρῶμα «σκοῦρο ἢ γκρίζο». Εἶναι φυσικὸν νὰ ἤθελε ν' ἀπαλλαγῇ ἀπὸ αὐτὸ μετὰ τὸ ἔγκλημα.

Κατὰ τὴν περίοδον τοῦ πολέμου, καθ' ἣν ἦτο ἰδιαιτέρως δύσκολον νὰ ἐπι-

ΕΓΚΛΗΜΑ ΣΤΟ ΙΛΜΠΡΙΤΖ

Ὑπὸ τοῦ **ΠΩΛ ΜΑΚ ΓΚΟΥΑΪΡ**
Μετάφρασις ἀπὸ τ' Ἀγγλικὰ Η. ΣΑΓΙΑ

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

— Ἀσφαλῶς κ. Ἐπιθεωρητά.

— Γιὰ ἐξηγῆστε μου, πῶς. Θἄχετε ἴσως ἐπιθεωρητὰς καθ' ὁδόν.

— Διαθέτουμε φυσικά, ἀρκετούς. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν κυκλοφορίᾳ λεωφορείων μας ἀνέρχεται σὲ 4932. Ἂν ὑπολογίσουμε αὐτὰ ποὺ εἶναι στὴν ἐφεδρεία καὶ αὐτὰ ποὺ εἶναι γιὰ ἐπισκευὴ ὅμως, στὴν πραγματικότητα κυκλοφοροῦν σ' ὁλόκληρη τὴν Ἀγγλία 4.000. Ἑπομένως τέσσαρες χιλιάδες εἶναι τὰ λεωφορεῖα, τέσσαρες χιλιάδες οἱ ὁδηγοί, τέσσαρες χιλιάδες οἱ εἰσπράκτορες. Δηλαδή, κ. Ἐπιθεωρητά, ἕξη χιλιάδες μάτια ἦταν ἀνοιχτὰ γιὰ νὰ ἰδοῦν κάθε ἀνωμαλία ποὺ μποροῦσε νὰ συμβῇ στὰ δρομολόγιά τους. Καὶ φυσικὰ τί τὸ ποιὸ ἀφύσικο νὰ κυκλοφορῇ αὐτοκίνητο τῆς Ἑταιρείας «Μπρούν» σὲ σημεῖο ὅπου δὲν ὑπῆρχε λόγος νὰ ἐκτελῇ δρομολόγιον.

— Ἐλᾶτε, εἶπεν ὁ Κάμμινγκς, μὴ τὰ παραλέτε. Ὑπερεκτιμᾶτε τὸ σύστημα ἐλέγχου σας. Κι' ἂν ἀκόμα ὁποιοσδήποτε ὑπάλληλός σας εἶχε διασταυρωθῇ μ' αὐτὸ τὸ λεωφορεῖο, κι' ἂν εἶχε παρατηρήσει καὶ διαπιστώσει ὅτι ἡ διέλευσίς του δὲν ἀντεπεκρίνετο μὲ τὸ κανονικὸ δρομολόγιο, πάλι δὲν θὰ μποροῦσε νὰ ὑποπτευθῇ ὅτι συνέβαινε κάτι τὸ ὕποπτο. Θά ἔλεγε πὼς ἐκτελοῦσε εἰδικὸ ἔκτακτο δρομολόγιο. Τὸ κῦρος ποὺ διαθέτει ἡ Ἑταιρεία σας στὴν προκειμένη περίπτωσι θὰ ἐμπόδιζε κάθε ὑπάλληλό σας ν' ἀναλάβῃ προσωπικῶς πρωτοβουλία.

— Ἐν τούτοις γνωρίζομε καλὰ πὼς ὅλοι οἱ ὑπάλληλοί μας παίρνουν πρωτοβουλία γιὰ ὅ,τι δήποτε ἀφορᾶ καὶ ἐνδιαφέρει τὴν Ἑταιρεία, εἶπεν ὁ κ. Τράμπ ξερά.

— Δὲν ἀποκλείεται. Ἀλλὰ φανῆτε λογικός, κ. Τράμπ. Σκεφθῆτε γιὰ λίγο. Σκεφθῆτε ἀκόμη ὅτι τὸ λεωφορεῖο αὐτὸ κυκλοφοροῦσε νύκτα. Ἐκτὸς ἐὰν κανένας ἀπὸ τοὺς ὑπαλλήλους σας κατὰ σύμπτωσιν τὸ συνήντησε σ' ἕνα δρόμο ἢ σὲ μιὰ λεωφόρο καλὰ φωτισμένη. Πρᾶγμα ὄχι καὶ τόσο πιθανό. Ἀλλ' ἂς ἔρθωμε στοὺς ἐλεγκτάς σας.....Διαθέτετε βεβαίως ἐλεγκτὰς στοὺς δρόμους ποὺ ἀνέρχονται σὲ διάφορα σημεῖα ἐπὶ τῶν λεωφορείων γιὰ νὰ ἐλέγξουν τὰ εἰσιτήρια ἀφ' ἑνὸς καὶ τὶς καταστάσεις τῶν εἰσπρακτόρων ἀφ' ἑτέρου.

— Βεβαίως.

— Καὶ φαντάζομαι πὼς τὸν περισσότερο καιρὸ τῆς ὑπηρεσίας τους θὰ τὸν περνοῦν μέσα στὰ λεωφορεῖα. Θέλω νὰ πῶ ὅτι ἀνεβαίνουν σ' ἕνα λεωφορεῖο καὶ ταξειδεύουν μ' αὐτὸ ἕως ὅτου ἰδοῦν, συναντήσουν κάποιο ἄλλο νὰ ἔρχεται ἀπὸ τὴν ἀντίθετη

τύχῃ τις τὴν λῆψιν τῶν διανεμομένων εἰδῶν, δὲν ἀπέρριπτεν ὁ κόσμος ἐνδύματα ἀλογίστως καί, ἐὰν τὸ ἔπραττον ἀκόμη, τὰ τεμάχια ἦσαν περιζήτητα. Εἰς τὰ κιβώτια τῶν ἀπορριμμάτων καὶ εἰς τὰ ὑπολείμματα τὰ καταλειπόμενα ὑπὸ τῶν ὑδάτων τὰ περισυνέλεγον διάφορα ἄτομα.

Ἡ πληροφορία αὕτη, οὕτως ἀρυσθεῖσα, ὑπῆρξεν κεφαλαιώδους σημασίας, ἀλλὰ δὲν ἐθεωρήθη ἐν τούτοις, οὐσιῶδες στοιχεῖον ἐν σχέσει μὲ τὰς λοιπὰς ἀποδείξεις.

Ἡ ὑπόθεσις αὕτη καταδεικνύει πόσον ἡ μεθοδικὴ ἐφαρμογὴ τῶν ἁπλῶν ἀρχῶν τῆς ἰατροδικαστικῆς καὶ τῆς ἐγκληματολογικῆς ἐρεύνης ὁδηγεῖ, σχεδὸν ἀλανθάστως, εἰς τὴν ἐπιτυχίαν.

Εἰς μίαν **«δύσκολον ὑπόθεσιν»** ἐπετεύχθησαν ἀξιοσημείωτα ἀποτελέσματα, χάρις εἰς μίαν ἐξέτασιν λεπτολόγον, γεγονότων λίαν ἁπλῶν.

ΤΕΛΟΣ

κατεύθυνσι. Ἢ ἀκόμα ὅτι κατεβαίνουν ἀπὸ τὸ λεωφορεῖο ὅπου ἔκαναν ἔλεγχο καὶ περιμένουν τὸ ἑπόμενο. Συνεπῶς δὲν ἔχουν καθόλου καιρό, ἐν ὅσῳ εἶναι ἐν ὑπηρεσίᾳ νὰ κάνουν βόλτες στοὺς δρόμους καὶ νὰ χαζεύουν.

Ὁ κ. Τράμπ ἄρχισε πάλι νὰ δυσανασχετῇ.

— Ἔτσι ποὺ μοῦ τὰ λέτε, κ. Ἐπιθεωρητά, φυσικὰ δὲν μπορῶ νὰ ἀρνηθῶ πῶς ἦτο δυνατὸν νὰ κυκλοφορήσῃ ἕνα καμουφλαρισμένο αὐτοκίνητο, χωρὶς νὰ γίνῃ ἀντιληπτό. Μὰ τὴν πίστι μου, δὲν ἐδόθησαν ὁδηγίες στοὺς ἐλεγκτάς μας γιὰ μιὰ τέτοια ἀπίθανη—ἀλλὰ δυνατή—περίπτωσι. Ἡ Ἑταιρεία ἔχει προβλέψει ὅλα τὰ πιθανὰ καὶ δυνατὰ νὰ συμβοῦν, ἀλλ' ὁμολογῶ πὼς κάτι τέτοιο δὲν πέρασε ἀπὸ κανενὸς τὸ κεφάλι. Μὰ εἶναι τόσο ἀπίστευτο.....

— Πάντως νομίζω πὼς γιὰ ὅλα τὰ διατρέξαντα θὰ ὑποβάλετε ἀναφορὰ στοὺς ἀνωτέρους σας

Ὁ κ. Τράμπ, εἶχε γίνει κάθυδρως.

— Θὰ ἀναφέρω στὸν προϊστάμενό μου γενικὸ Ἐπιθεωρητὴ καὶ αὐτὸς θὰ ἀναφερθῇ στὸν γενικὸ διευθυντὴ τῆς Ἑταιρείας. Πολὺ φοβοῦμαι πὼς ὅλη αὐτὴ ἡ ἱστορία τελικῶς θὰ φτάσῃ στ' ἀφτιὰ τῶν Διοικητικῶν Συμβούλων.

— Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, κ. Τράμπ, ὅσο γρηγορώτερα ξεκαθαρίσουμε τὴν ὑπόθεσι, τόσο τὸ καλλίτερο θἄναι.

— Βέβαια, ἀσφαλῶς. Τὸ γρηγορώτερο καὶ καλλίτερο! Ἀλλ' ὄχι σκάνδαλο, γιὰ ὄνομα τοῦ θεοῦ, κ. Ἐπιθεωρητά. Ἡ φήμη βλέπετε τῆς Ἑταιρείας....

— Καταλαβαίνω, καταλαβαίνω, συνεπλήρωσεν ὁ Κάμμινγκς. Βασιστῆτε σὲ μένα. Θὰ διεξαγάγω τὶς ἀνακρίσεις μὲ τὴν μεγαλυτέρα δυνατὴ μυστικότητα. Ἀλλὰ πρέπει νὰ μὲ βοηθήσετε, κ. Τράμπ, μὴ τὸ λησμονῆτε. Τώρα βλέπω ἕνα σημεῖο στὴν ὑπόθεσι ποὺ μοῦ φαίνεται ὅτι ἔχει μεγάλη σημασία. Εἶναι ἀπαραίτητο νὰ μάθουμε ἂν τὸ λεωφορεῖο αὐτό, μόνο γιὰ χτὲς ἔκανε τὸ ἔκτακτο δρομολόγιο ἢ συνέβαινε τοῦτο τακτικά. Μ' ἄλλα λόγια ἂν ἀκολουθοῦσε τακτικὰ τὰ δρομολόγια τῶν λεωφορείων τῆς ἑταιρείας σας. Πιστεύω νὰ μὲ παρακολουθεῖτε: Ἂν πρόκειται γιὰ «πειρατικό» ἂς τὸ ποῦμε λεωφορεῖο ποὺ τακτικὰ σᾶς συναγωνίζεται στὴ γραμμή σας. Ἡ περίπτωσις δὲν μᾶς ἐνδιαφέρει τόσο, γιὰ τὸ ζήτημά μας βεβαίως. Ἂν ὅμως τὸ ἔβαλαν νὰ κυκλοφορήσῃ εἰδικῶς τὴν Κυριακὴ βράδυ, ἡ σύμπτωσις εἶναι πολὺ διαβολεμένη ὥστε πρέπει ν' ἀποκλείσωμε τὴν ἁπλὴ σύμπτωσι.

— Ἐγὼ ἔχω ἐπιφυλάξεις ὅτι πρόκειται γιὰ «πειρατικό» λεωφορεῖο, εἶπε ὁ κ. Τράμπ. Τὸ κέρδος ποὺ θὰ ἀπεκόμιζε ποτὲ δὲν θὰ μποροῦσε νὰ ἀντισταθμίσῃ τὸν κίνδυνο καὶ τὶς συνέπειες τῆς ἀποκαλύψεώς του.

— Δὲν μοῦ λέτε κάτι ἄλλο, κ. Τράμπ. Δέματα μεταφέρουν τὰ λεωφορεῖα σας;

— Ναί, ἀλλ' ὄχι ἀπ' τὸν ἴδιο δρόμο ποὺ ἀκολουθοῦν τὰ ἐκτελοῦντα συγκοινωνία λεωφορεία. Συμβαίνει καμμιὰ φορὰ νὰ μεταφέρωμε δέματα ἢ ἀποσκευὲς ἀπὸ ἀπομακρυσμένους σταθμούς, ἀλλ' ὄχι στὸν δρόμο αὐτό.

— Μάλιστα, εἶπε ὁ Κάμμινγκς, μὲ κάπως ἀπογοητευμένο ὕφος, διότι γιὰ μιὰ στιγμὴ τοῦ πέρασε ἡ ἰδέα πὼς τὰ δέματα μπορεῖ νἄχανε κάποια σχέσι μὲ τὴν ὑπόθεσι. Ἀλλὰ τότε ἂν κάποιος ἐπιβάτης ἤθελε ν' ἀνέβῃ σ' ἕνα τέτοιο λεωφορεῖο, θὰ τοὺς προκαλοῦσε μεγάλη ἀνωμαλία. Μπορεῖ ἀκόμα καὶ νὰ ὑποπτεύετο τὶ συνέβαινε.. Ὁδηγοῦμαι λοιπὸν στὸν ἑξῆς συλλογισμό: Αὐτοὶ ποὺ ἐπέβαιναν τοῦ λεωφορείου ἐκείνου δὲν ἤθελαν μὲ κανένα τρόπο νὰ παραλάβουν ἐπιβάτας. Δὲν εἴχατε ποτὲ διαμαρτυρίας ἐκ μέρους ἀτόμων ποὺ ἄν κι' ἔκαναν σῆμα σὲ λεωφορεῖα νὰ σταματήσουν, οἱ ὁδηγοὶ δὲν τὰ ἔλαβαν ὑπ' ὄψει;

— Καμμιὰ φορά. Πάντως ἐμεῖς τὶς παίρνουμε σοβαρῶς ὑπ' ὄψει καὶ τὶς ἐξετάζουμε μὲ μεγάλη προσοχή.

— Παρατηρήσατε κ. Τράμπ, τὸν τελευταῖο καιρό, καμμιὰ σημαντικὴ αὔξησι σὲ τέτοιου εἴδους διαμαρτυρίες ;

— Σημαντικὴ αὔξησι.....Γιὰ σταθῆτε μιὰ στιγμὴ.....Ἄ! τώρα θυμᾶμαι. Ἔχω ἕνα ὁλόκληρο φάκελλο σχετικό.....Ἐπιτρέπετε ;

Ἀμέσως σήκωσε τὸ ἀκουστικὸ τοῦ τηλεφώνου.

— Παρακαλῶ συνδέστε με μὲ τὸ Γραφεῖο Παραπόνων κ. Τρίμπλ. Εὐχαριστῶ. Τελευταίως ἂν δὲν ἀπατῶμαι μοῦ διαβιβάσατε ἀρκετὲς διαμαρτυρίες ἐκ μέρους κατοίκων τῆς συνοικίας Λόαντ, σχετικὰ μ' ἕνα λεωφορεῖο ποὺ δὲν ἐλάμβανε ὑπ' ὄψει τὰ σήματά των νὰ σταματήσουν. Μπορεῖτε νἄρθετε στὸ γραφεῖο μου ἕνα λεπτὸ μαζὶ μὲ τὸν σχετικὸ φάκελλο ; Εὐχαριστῶ. Σᾶς περιμένω.

Ὁ κ. Τράμπ ξανάβαλε τὸ ἀκουστικὸ στὴ θέσι του.

— Τώρα θὰ δοῦμε, κύριε, τώρα θὰ μάθουμε. Ἴσως αὐτὸ τὸ ἐξαιρετικὸ συμβὰν νὰ μᾶς ὁδηγήσῃ στὴ λύσι. Ἄ! νάτος κι' ὅλας ὁ κ. Τρίμπλ. Κύριε Τρίμπλ, νὰ σᾶς συστήσω τὸν ἐπιθεωρητὴ κ. Κάμμινγκς. Ὁ κ. Κάμμινγκς εἶναι Κεντρικὸς Ἐπιθεωρητὴς τῆς Ὑπηρεσίας Ἐγκληματολογικῶν Ἀναζητήσεων τῆς Σκώτλαντ Γυάρντ. Ἔχετε ἀκουστὰ βεβαίως γιὰ τὴν Σκώτλαντ Γυάρντ, κ. Τρίμπλ, δὲν εἶναι ἔτσι ;

Ὁ Τρίμπλ ἔνευσε βλοσυρά.

—Εἶμαι εὐτυχὴς ποὺ κάνω τὴ γνωριμία σας, εἶπε.

Ἐξωτερικῶς εἶχε ὅλα τὰ γνωρίσματα τοῦ καταλλήλου ὑπαλλήλου γιὰ τὴν ὑπηρεσία παραπόνων. Μελαγχολικός, μὲ τὴν κάτω σιαγόνα πεσμένη πρὸς τὰ κάτω καὶ μὲ μύτη σουβλερή. Ἦταν ἀκόμη μύωψ καὶ τὰ γυαλιά ποὺ φοροῦσε μὲ κοκκάλινους σκελετοὺς μεγάλωναν τὰ στρογγυλὰ γαλάζια μάτια του καὶ τἄκαναν νὰ μοιάζουν μὲ στρείδια βγαλμένα ἀπὸ τὰ ὄστρακά τους.

Ἀπόθεσε στὸ γραφεῖο τὸν φάκελλο ποὺ μετέφερε μὲ τέτοια μεγάλη προσοχὴ ποὺ θὰ ταίριαζε σὲ ἀντικείμενο σπάνιας πορσελάνης.

Ὁ κ. Τράμπ ἔστρεψε πρὸς τὸν Ἐπιθεωρητή.

—Ὁ κ. Τρίμπλ, εἶπε, ἔλαβε τελευταίως τρία γράμματα. Τὸ ἕνα ἐρχότανε πίσω ἀπὸ τὸ ἄλλο σὲ διάστημα λίγων ὡρῶν. Κι' ὅλα εἶχαν ταχυδρομηθῆ ἀπὸ γραμματοκιβώτιο τῆς περιφερείας Λόαντ. Τὸ καθ' ἕνα περιεῖχε καὶ μιὰ διαμαρτυρία γιὰ ἕνα λεωφορεῖο ποὺ δὲν σταμάτησε σὲ σῆμα. Διαβάζοντάς τα, χωρὶς μεγάλη δυσκολία μπορεῖ νὰ δισπιστώσῃ κανένας πῶς καὶ τὰ τρία ἀφοροῦν τὸ ἴδιο λεωφορεῖο. Τὰ εἶπα καλά, κ. Τρίμπλ ;

—Ἀκριβῶς, εἶπεν ὁ ἄλλος.

— Εὐχαριστῶ. Ὁ κ. Τρίμπλ φυσικὰ κ. Ἐπιθεωρητά, στενοχωρήθηκε πολὺ ἀπὸ τὴν λῆψι τῶν ἐπιστολῶν αὐτῶν. Κι' ἀμέσως διέταξεν ἀνακρίσεις. Ἡ σύμπτωσις ἦταν ἀρκετὰ ὕποπτη. Ἀλλὰ γιὰ μεγάλη του ἔκπληξι, ἐπληροφορήθη τόσον ἀπὸ τὸν ὁδηγό, ὅσο κι' ἀπὸ τὸν εἰσπράκτορα, πὼς στὸ δρόμο τους δὲν εἶχαν ἰδεῖ κανένα νὰ τοὺς κάνῃ σῆμα νὰ σταματήσουν. Καὶ κάτι ἀκόμα κ. Τρίμπλ. Μήπως διαπιστώσατε ὅτι οἱ ὧρες ποὺ ἀναφέρονται στὰ γράμματα, δὲν ἀνταποκρίνονται στὰ ὡράρια, στὰ δρομολόγια θέλω νὰ πῶ τῶν λεωφορείων τῆς Ἑταιρείας μας ;

Ὁ Τρίμπλ ἄνοιξε τὸν φάκελλο.

— Ξαναδιαβᾶστε τὰ γράμματα, εἶπε. Ὁ πρῶτος παραπονούμενος γράφει ὅτι τὸ λεωφορεῖο τὸν προσπέρασε στὸ Βάντεϊτζ, δύο μίλλια δυτικῶς τοῦ Λόαντ γύρω στὶς 9 καὶ 27' τὸ βράδυ. Ὁ δεύτερος, στὸ σταυροδρόμι τοῦ Μπράντον, δυτικῶς ἐπίσης τοῦ Λόαντ, μεταξὺ 9.30 καὶ 9.45'. Ὁ τρίτος τέσσαρα μίλλια δυτικῶς τοῦ Λόαντ, κατὰ τὶς 10. Ὅπως φαίνεται πρόκειται γιὰ τὸ ἴδιο λεωφορεῖο. Ἀλλὰ τὸ τακτικὸ λεωφορεῖο διέσχισε τὸ Λόαντ στὶς 10 καὶ πέντε. Αὐτὸ ἦταν καὶ τὸ ἐπίσημο δρομολόγιο. Ὁ ὁδηγὸς καὶ ὁ εἰσπράκτωρ τὸ ἐβεβαίωσαν. Κι' ἔφτασαν στὸ Χόλ-

μεντέϊλ τὴν κανονικὴ ὥρα. Παρ' ὅλα αὐτά, ἔπρεπε αὐτοὶ νὰ ἦσαν ποὺ ἄφησαν τοὺς ἐπιστολογράφους χωρὶς νὰ σταματήσουν καὶ νὰ τοὺς παραλάβουν. Κανένας ἄλλος. Τρεῖς μάρτυρες λοιπόν.

—Ὥστε ἔτσι ; εἶπεν ὁ Κάμμινγκς μὲ τόνο ἐκπλήξεως. Ἐν τούτοις τὸ διάστημα στὶς διάφορες ὧρες εἶναι σημαντικό. Τὸ λεωφορεῖο ποὺ δὲν σταμάτησε, εἶχε διαφορά, προηγεῖτο δηλαδὴ τοῦ ἑπομένου κατὰ μισὴ ὥρα.

Ὁ κ. Τρὶμπλ σήκωσε τὸ κεφάλι του.

— Τὸ ἴδιο λεωφορεῖο, εἶπε. Κανένα ἄλλο. Ὁ ὁδηγὸς κι' ὁ εἰσπράκτωρ θὰ θέλησαν νὰ κάνουν ἀστεῖα. Τόσο τὸ χειρότερο γι' αὐτοὺς λοιπὸν ποὺ ἔχασαν τὴ θέση τους.

—Ὁ κ. Τράμπ θὰ σᾶς πῇ ἴσως κάτι ποὺ πιθανὸν νὰ σᾶς κάμῃ ν' ἀλλάξετε γνώμη, εἶπε ὁ Κάμμινγκς. Μπορῶ νὰ ρίξω μιὰ ματιὰ σ' αὐτὰ τὰ γράμματα ;

Ἄ! ὅπως βλέπω καὶ στοὺς τρεῖς Κυριακὴ βράδυ συνέβη.

— Συμπληρώνονται τρεῖς βδομάδες ἀπὸ τότε, χτές, εἶπεν ὁ κ. Τρίμπλ.

— Δὲν μοῦ λέτε ὁ δρόμος ποὺ διασχίζει τὸ Λόαντ κατευθύνεται πρὸς τὰ βόρεια, ἔτσι δὲν εἶναι ;

Ὁ κ. Τρὶμπλ ἔνευσε καταφατικὰ μὲ νεῦμα τοῦ κεφαλιοῦ του.

Ὁ Κάμμινγκς ἀντέγραψε τὰ ὀνόματα καὶ τὶς διευθύνσεις τῶν ἐπιστολογράφων.

— Δὲν ἔχετε ἀντιρρήσεις, νομίζω, νὰ τὸ ἀντιγράψω ; ἴσως χρειαστεῖ νὰ τοὺς ἰδῶ προσωπικῶς τοὺς παραπονουμένους, κ. Τρίμπλ. Καὶ γιὰ τὸ δικό σας συμφέρον, ἐλπίζω νὰ μὴν εἶπε ψέμματα κανένας ἀπὸ τοὺς ὑπαλλήλους σας. Παίρνετε πολλὰ γράμματα διαμαρτυριῶν ;

— Γιὰ λεωφορεῖα ποὺ δὲν σταματοῦν ; Ἔξη μὲ ἑπτὰ τὴν ἑβδομάδα.

— Γιὰ ὅλα τὰ δρομολόγια ; Ὥστε αὐτὰ τὰ τρία γράμματα ποὖρθαν μαζεμένα πρέπει ἀσφαλῶς νὰ σᾶς ἐξέπληξαν.

— Καὶ βέβαια εἶπε ὁ κ. Τράμπ. Γι' αὐτὸ τὸ λόγο καὶ ὁ κ. Τρὶμπλ ἔλαβε τόσον αὐστηρὰ μέτρα κατὰ τοῦ ὁδηγοῦ καὶ εἰσπράκτορος. Ἀλλὰ ὕστερα ἀπὸ τὴν συνομολία ποὺ εἶχα πρὸ ὀλίγου μαζί σας κ. Ἐπεθεωρητά, ἴσως νὰ ἐπανεξετάσωμε τὴν περίπτωσί τους.

—Ὄχι καὶ τόσο φρόνιμο, εἶπε ξηρὰ ὁ κ. Τρίμπλ. Δὲν γνωρίζω περὶ τίνος πρόκειται, ἀλλὰ δὲν τὸ θεωρῶ φρόνιμο. Τοῦτο ζημιώνει τὴν Ἑταιρείαν.

— Μὰ ἐὰν ἡ Ἑταιρεία συμφωνεῖ ; ρώτησε ὁ Κάμμινγκς ;

— Δὲν πρέπει ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ νὰ τὸ παραδεχτοῦμε. Θὰ εἶναι ἕνα κακὸ παράδειγμα.

— Πάντως, εἶπεν ὁ Ἐπιθεωρητής, ἀφίνω κ. Τρὶμπλ, στὸν κ. Τράμπ νὰ σᾶς ἐξηγήσῃ σχετικῶς. Ἐν τῷ μεταξὺ ὀφείλω νὰ σᾶς καταστήσω γνωστὸ ὅτι ἀσχολοῦμαι μὲ μιὰ ἀρκετὰ σοβαρὰ ὑπόθεσι ποὺ ὅπως νομίζω, ἔχει σχέσι μὲ τὰς περιπτώσεις τῶν λεωφορείων σας ποὺ δὲν θέλησαν νὰ σταματήσουν γιὰ νὰ παραλάβουν ἐπιβάτας. Καὶ τώρα σᾶς παρακαλῶ νὰ μοῦ κάνετε μιὰ χάρι. Θὰ μοῦ συντάξετε μιὰ κατάστασι ὅπου θὰ ἀναφέρωνται ὅλες οἱ διαμαρτυρίες λεπτομερῶς, αὐτοῦ τοῦ εἴδους, ποὺ σᾶς ὑπεβλήθησαν κατὰ τὸ χρονικὸ διάστημα τῶν τριῶν τελευταίων μηνῶν.

(Συνεχίζεται)

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΙ—ΙΕΡΑΡΧΙΑ—ΔΩΣΙΔΙΚΙΑ—ΣΥΛΛΗΨΙΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Ὑπὸ **ΕΜΜ. ΑΡΧΟΝΤΟΥΛΑΚΗ** Αστυνόμου Α'

I. Κατηγορίαι Δημοσίων Διοικητικῶν Ὑπαλλήλων.
II. Διάκρισις μεταξὺ βαθμοῦ καὶ τίτλου.
III. Κατηγορία εἰδικῶν θέσεων.
IV. Α' Κατηγορία (Κατηγορία ἐπιστημονικοῦ προσωπικοῦ).
V. Β' Κατηγορία (Κατηγορία βοηθητικοῦ προσωπικοῦ ἄνευ ἐπιστημονικοῦ πτυχίου).
VI. Γ' Κατηγορία (Κατηγορία ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ).
VII. Διάγραμμα κατηγοριῶν, βαθμῶν καὶ τίτλων.
VIII. Συνέπειαι διακρίσεως Ὑπαλλήλων εἰς κατηγορίας.
IX. Σύλληψις δωσιδικία.

I. Κατηγορίαι Δημοσίων Διοικητικῶν Ὑπαλλήλων.

Οἱ Δημόσιοι διοικητικοὶ ὑπάλληλοι διακρίνονται εἰς τέσσαρας κατηγορίας, ἀναλόγως τῶν προσόντων, τὰ ὁποῖα ἀπαιτοῦνται διὰ τὸν διορισμόν των καὶ τῆς φύσεως τῆς ἐκτελουμένης ἐργασίας, ἤτοι :

1. Εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν εἰδικῶν θέσεων.
2. Εἰς τὴν Α' κατηγορίαν
3. Εἰς τὴν Β' κατηγορίαν καὶ
4. Εἰς τὴν Γ' κατηγορίαν.

Οἱ ὑπάλληλοι ἑκάστης κατηγορίας ἔχουν ἰδίαν ἱεραρχικὴν κλίμακα ὡρισμένων βαθμῶν κατὰ τὰ κατωτέρω :

II. Διάκρισις μεταξὺ βαθμοῦ καὶ τίτλου.

Ὁ Ὑπαλληλικὸς Κῶδιξ ἐδημιούργησε διάκρισιν μεταξὺ βαθμοῦ καὶ τίτλου τοῦ ὑπαλλήλου.

Ὁ μὲν βαθμὸς δηλοῖ τὸ σημεῖον τὸ ὁποῖον κατέχει ὁ ὑπάλληλος εἰς τὴν βαθμολογικὴν κλίμακα, ὁ δὲ τίτλος δηλοῖ τὴν ὀνομασίαν τῆς θέσεως, ἣν κατέχει, τὴν ὀνομασίαν τοῦ εἴδους τῆς παρεχομένης παρ' αὐτοῦ ἐργασίας.

Οὕτως, αἱ παλαιαὶ ὀνομασίαι τῶν βαθμῶν (Διευθυνταὶ, Τμηματάρχαι, Γραμματεῖς, ἀκόλουθοι, γραφεῖς κλπ.) δὲν ἀποτελοῦν σήμερον βαθμούς, ἀλλὰ τίτλους.

Οὕτω σήμερον λέγομεν γραμματεὺς (τίτλος) μὲ 5ον βαθμὸν ἢ γραφεὺς μὲ 10ον βαθμὸν κ.λ.π.

Ὁ βαθμὸς εἶναι ἄσχετος πρὸς τὴν ἐκτελουμένην ἐργασίαν.

III. Κατηγορία εἰδικῶν θέσεων

Ἡ κατηγορία αὕτη ἔχει δύο βαθμούς, τὸν Α καὶ Β.

Βαθμοὶ	Τίτλοι—εἶδος ἐργασίας
Α'	Πληρεξούσιοι Ὑπουργοὶ Α' τάξεως Γενικοὶ Διοικηταὶ (ὑπάλληλοι).
Β'.	Πληρεξούσιοι Ὑπουργοὶ Β' τάξεως Γενικοὶ Γραμματεῖς Ὑπουργείων Ἐκπαιδευτικοὶ Σύμβουλοι Νομάρχαι.

Οἱ ἀνωτέρω ὑπάλληλοι θεωροῦνται ὡς ἀνώτατοι.

ΙΥ. Α΄ Κατηγορία.

Εἰς τὴν Α΄ κατηγορίαν ἀνήκουν οἱ ὑπάλληλοι ἐκεῖνοι διὰ τὸν διορισμὸν τῶν ὁποίων ἀπαιτεῖται, κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, ὡς τυπικὸν προσὸν πτυχίον ἢ δίπλωμα ἀνωτάτης ἢ ἀνωτέρας ἡμεδαπῆς ἢ ἀλλοδαπῆς Σχολῆς (Πανεπιστημίου, Πολυτεχνείου, Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας, Ἀκαδημίας Σωματικῆς Ἀγωγῆς κ.λ.π.).

Οἱ ὑπάλληλοι τῆς Ας κατηγορίας κατατάσσονται εἰς 9 βαθμούς, ἐξ ὧν ἀνώτατος εἶναι ὁ 1ος καὶ κατώτατος ὁ 9ος.

Βαθμοὶ	Τίτλοι—εἶδος ἐργασίας
1ος	Πρόεδρος Ὑπουργὸς Γενικὸς Διευθυντὴς Ἀναπληρωτὴς Γενικὸς Διευθυντὴς Γενικὸς Γραμματεὺς Γενικῆς Διοικήσεως
2ος	Διευθυντὴς Α΄
3ος	Διευθυντὴς Β΄
4ος	Τμηματάρχης Α΄
5ος	Τμηματάρχης Β΄
6ος	Εἰσηγητὴς
7ος	Γραμματεὺς Α΄
8ος	Γραμματεὺς Β΄
9ος	Ἀκόλουθος

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ὑπαλλήλων, οἱ τοῦ 1ου βαθμοῦ θεωροῦνται ὡς ἀνώτατοι, οἱ τοῦ 2ου ἕως καὶ τοῦ 5ου ὡς ἀνώτεροι καὶ οἱ λοιποὶ ὡς κατώτεροι.

Υ. Β΄ Κατηγορία.

Εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ἀνήκουν οἱ ὑπάλληλοι ἐκεῖνοι διὰ τὸν διορισμὸν τῶν ὁποίων ἀπαιτεῖται, κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, ὡς τυπικὸν προσὸν ἀπολυτήριον Γυμνασίου ἢ ἄλλου ἰσοτίμου Σχολείου ἢ ἄλλης μέσης ἢ κατωτέρας Σχολῆς ἢ ὡρισμένη εἰδικότης ἢ ἐμπειρία.

Οἱ ὑπάλληλοι τῆς Β΄ κατηγορίας κατατάσσονται ἀπὸ τοῦ 4ου βαθμοῦ μέχρι τοῦ 11ου, ἐξ ὧν ἀνώτατος εἶναι ὁ 4ος καὶ κατώτατος ὁ 11ος.

Βαθμοὶ	Τίτλοι—εἶδος ἐργασίας
4ος	Τμηματάρχης Α΄ τάξεως
5ος	Τμηματάρχης Β΄ τάξεως
6ος	Εἰσηγητὴς
7ος	Γραμματεὺς Α΄ τάξεως
8ος	Γραμματεὺς Β΄ τάξεως
9ος	Ἀκόλουθος
10ος	Γραφεὺς Α΄ τάξεως
11ος	Γραφεὺς Β΄ τάξεως

ΥΙ. Γ΄ Κατηγορία.

Εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ἀνήκουν οἱ ὑπάλληλοι ἐκεῖνοι διὰ τὸν διορισμὸν τῶν ὁποίων δὲν ἀπαιτοῦνται τὰ ὡς ἄνω τυπικὰ προσόντα.

Οἱ ὑπάλληλοι τῆς Γης κατηγορίας κατατάσσονται εἰς τοὺς βαθμοὺς ἀπὸ τοῦ 8ου μέχρι τοῦ 13ου, ἐξ ὧν ἀνώτατος εἶναι ὁ 8ος καὶ κατώτατος ὁ 13ος.

Βαθμοὶ	Τίτλοι—εἶδος ἐργασίας
8ος	Γραμματεὺς Β′ τάξεως
9ος	Ἀκόλουθος
10ος	Γραφεὺς Α′ τάξεως
11ος	Γραφεὺς Β′ τάξεως
12ος	Κλητὴρ Α′ τάξεως
13ος	Κλητὴρ Β′ τάξεως

ΥΙΙ. Διάγραμμα κατηγοριῶν, βαθμῶν καὶ τίτλων.

Τίτλοι—Θέσεις	Κατηγορία Εἰδικῶν θέσεων	Α′ Κατηγορία	Β′ Κατηγορία	Γ′ Κατηγορία
	Βαθμοὶ	Βαθμοὶ	Βαθμοὶ	Βαθμοὶ
Πληρεξούσιος ὑπουργὸς Α′ ταξεως καὶ Γενικὸς Διοικητὴς	α′			
Πληρεξούσιος Ὑπουργὸς Β′ τάξεως Γεν. Γραμματεύς, Ἐκπαιδ. Σύμβουλος, Νομάρχης	β′			
Πρόεδρος Ὑπουργός, Γεν. Διευθυντὴς	.....	...1ος		
Διευθυντὴς α′ τάξεως	.....	...2ος		
Διευθυντὴς β′ τάξεως	.....	...3ος		
Τμηματάρχης α′ τάξεως	.....	...4ος..	... 4ος	
Τμηματάρχης β′ τάξεως	.....	...5ος..	... 5ος	
Εἰσηγητής	.....	...6ος..	... 6ος	
Γραμματεὺς α′ τάξεως	.....	...7ος..	... 7ος	
Γραμματεὺς β′ τάξεως	.....	...8ος..	... 8ος.	... 8ος
Ἀκόλουθος	.....	...9ος..	... 9ος.	... 9ος
Γραφεὺς α′ τάξεως	.....	.....	...10ος.	.. 10ος
Γραφεὺς β′ τάξεως	.....	.....	...11ος.	.. 11ος
Κλητὴρ α′ τάξεως	.....	.....	.....	.. 12ος
Κλητὴρ β′ τάξεως	.....	.....	.....	.. 13ος

ΥΙΙΙ. Συνέπειαι διακρίσεως ὑπαλλήλων εἰς κατηγορίας.

Ἑκάστη κατηγορία, δὲν δύναται νὰ σταδιοδρομήσῃ πέραν τοῦ ἀνωτάτου βαθμοῦ, ὅστις τάσσεται δι' αὐτήν, ἤτοι ἡ Α′ κατηγορία μέχρι τοῦ 1ου βαθμοῦ (Γεν. Δ/ντοῦ), ἡ Β′ κατηγορία μέχρι τοῦ 4ου βαθμοῦ (Τμηματάρχου α′ τάξεως) καὶ ἡ Γ′ κατηγορία μέχρι τοῦ 8ου βαθμοῦ (Γραμματεὺς β′ τάξεως).

Ἕκαστος κατατάσσεται εἰς τὴν κατηγορίαν, ἥτις ἀναλογεῖ εἰς τὰ προσόντα του, βαθμὸς δὲ εἰσόδου εἶναι ὁ κατώτατος ἐκ τῶν προβλεπομένων ἐν ἑκάστῃ κατηγορίᾳ.

Μετάταξις (διὰ μεταθέσεως, προαγωγῆς ἢ καθ' οἱονδήποτε ἄλλον τρόπον) ἀπὸ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἑτέραν κατηγορίαν δὲν ἐπιτρέπεται, εἰμὴ ἐὰν ὁ ὑπάλληλος ἀποκτήσῃ προηγουμένως τὰ προσόντα τῆς κατηγορίας, εἰς ἣν πρόκειται νὰ μεταταχθῇ.

ΙΧ. Σύλληψις—Δωσιδικία.

Οἱ Δημόσιοι διοικητικοὶ ὑπάλληλοι, ἀνεξαρτήτως βαθμοῦ, οὐδενὸς δικονομικοῦ προνομίου ἀπολαμβάνουν, ἡ δὲ σύλληψις καὶ δωσιδικία τούτων διέπεται ὑπὸ τῶν κοινῶν διατάξεων.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ ΤΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 19

«Περὶ διοικητικῶν ἀνακρίσεων».

Ἄρθρον. 1.—Αἱ διατασσόμεναι ἢ αὐτεπαγγέλτως ἐνεργούμεναι διοικητικαὶ ἀνακρίσεις σκοποῦσι τὴν ἐξακρίβωσιν σοβαρῶν παραπτωμάτων τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων, σοβαρῶν παραπόνων κατ'αὐτῶν, σπουδαίων ὑπηρεσιακῶν ἐνεργειῶν των δι' ἃς κρίνεται ἐνδεδειγμένη ἡ παροχὴ αὐτοῖς ἀμοιβῆς ὑλικῆς ἢ ἠθικῆς, ζημιῶν ἃς ὑπέστησαν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας των, αἰτίων παθήσεων ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων κλπ.

Οἱ ἐνεργοῦντες τὰς ἀνακρίσεις ταύτας δέον νὰ καταβάλωσι πᾶσαν προσπάθειαν καὶ ἐπιμέλειαν πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ἀληθείας, προβαίνοντες ἐπὶ τῷ τέλει τούτῳ εἰς πᾶσαν ἀναγκαίαν καὶ ἐνδεικνυομένην ἐνέργειαν καὶ μὴ περιοριζόμενοι εἰς τὴν λῆψιν τυπικῶς τῶν διαφόρων καταθέσεων, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ συλλογὴ τῶν στοιχείων σκοπεῖ τὸν σχηματισμὸν οὐχὶ μόνον ὑποκειμενικῆς ἀλλὰ κυρίως ἀντικειμενικῆς πεποιθήσεως.

Ἄρθρον 2.—«Διοικητικαὶ ἀνακρίσεις μὴ ἀφορῶσαι τὰ αἴτια παθήσεως Ἀστυν. ὑπαλλήλων».

Ι. Τὰ ἐκ τῆς ἀνακρίσεως προκύπτοντα στοιχεῖα δέον νὰ διατυπῶνται εἰς πρότασιν.

Ἡ πρότασις δέον νὰ συντάσσηται μετὰ πάσης ἐπιμελείας, λεπτομερείας, σαφηνείας καὶ κατηγορηματικότητος ἄνευ περιττολόγου μακρηγορίας.

Ἡ πρότασις διαιρεῖται εἰς τρία μέρη :

1) Ἱστορικόν : Περιλαμβάνει τὸ ἱστορικὸν τῆς ὑποθέσεως, δηλαδὴ τὴν αἰτίαν, ἡ ὁποία ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὴν ἐνέργειαν τῆς ἀνακρίσεως, ἤτοι ἐν περιλήψει τὴν ὑπόθεσιν περὶ ἧς πρόκειται καὶ τὴν διαταγὴν τῆς ἀρχῆς τῆς διαταξάσης τὴν ἀνάκρισιν.

2) Αἰτιολογικόν: Ἐκτίθενται αἱ γενόμεναι παρὰ τοῦ ἐνεργοῦντος τὴν ἀνάκρισιν ἐνέργειαι, ἤτοι ἀναφέρονται ποῖοι μάρτυρες ἐξητάσθησαν, ποῖοι παρελείφθησαν καὶ διὰ τίνα λόγον, ποῖαι ἄλλαι ἐνέργειαι λ.χ. αὐτοψίαι, πραγματογνωμοσύναι, ἐγένοντο, τὶ προκύπτει ἐκ τῶν μαρτυρικῶν καταθέσεων, τῆς ἀπολογίας τοῦ ἐγκαλουμένου καὶ λοιπῶν ἐνεργειῶν, ποία εἶναι ἡ περὶ αὐτῶν γνώμη τοῦ ἐνεργοῦντος τὴν ἀνάκρισιν, ποῖοι οἱ λόγοι οἱ ὑποστηρίζοντες τὴν γνώμην ταύτην λ.χ. ἀξιοπιστία, ἢ ἀναξιοπιστία μάρτυρος, συμπέρασμα ἐκ τῆς αὐτοψίας, πραγματογνωμοσύνης, βασιμότητος ἢ μὴ ἰσχυρισμῶν τοῦ κατηγορουμένου κ.λ.π.

3) Συμπέρασμα : περιλαμβάνει τὸ συμπέρασμα, εἰς ὃ καταλήγει ὁ ἐνεργήσας τὴν ἀνάκρισιν διὰ λεπτομεροῦς καθορισμοῦ τῶν συνιστώντων τὸ πειθαρχικὸν ἀδίκημα ἢ ἄλλα ἐξακριβωτέα ζητήματα στοιχείων, ἄνευ προτάσεως περὶ τῆς ἐπιβλητέας ποινῆς ὁσάκις πρόκειται περὶ πειθαρχικοῦ ἀδικήματος. Τοιαύτην πρότασιν δικαιοῦνται νὰ ὑποβάλλωσιν οἱ ἀμέσως ἐκ τοῦ Ἀρχηγείου προϊστάμενοι ὑπηρεσιῶν ἢ οἱ προϊστάμενοι αὐτοτελῶν τοιούτων. Κάτωθι τῆς προτάσεως τίθεται ἡμερομηνία καὶ ἔτος τῆς συντάξεώς της καὶ ὑπογράφει ὁ συντάξας ταύτην.

ΙΙ. Ἡ ἐπιμέλεια ἤτις κατεβλήθη περὶ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἀνακρίσεως, ἡ λεπτομερὴς ἐξέτασις τῶν προκυψάντων ζητημάτων, ἡ ἐμπεριστατωμένη αἰτιολογία τῆς γνώμης τοῦ ἀνακρίνοντος, ἡ σαφὴς διατύπωσις τοῦ συμπεράσματος καὶ ἐν γένει τῆς προτάσεως, ἀποτελοῦσι διὰ τὴν προϊ-

---

Λόγοι ὅμως σκοπιμότητος ἐπιβάλλουν ὅπως ἐπὶ αὐτοφώρων πταισμάτων καὶ ἐλαφρῶν πλημμελημάτων διαπρατομένων ὑπὸ ἀνωτάτων τοὐλάχιστον δημοσίων ὑπαλλήλων μὴ συλλαμβάνωνται οὗτοι, ἀλλ' ὅπως λαμβάνωνται τὰ στοιχεῖα ταυτότητός των καὶ ὑποβάλλωνται κατ' αὐτῶν μηνύσεις διὰ τὰ περαιτέρω (1).

---

1. Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος, ἄρα καὶ εἰς τὰς ἐν τῷ κειμένῳ διαβαθμίσεις, δὲν ὑπάγονται οἱ κάτωθι :

α) Οἱ δικαστικοί.
β) Οἱ στρατιωτικοί.
γ) Οἱ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.
δ) Οἱ τῆς Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας.
ε) Οἱ τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος.
στ) Οἱ ὑπάλληλοι τῶν γραφείων τῆς Βουλῆς.
ζ) Τὸ κύριον προσωπικὸν τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου, ἤτοι οἱ Νομικοὶ Σύμβουλοι καὶ οἱ Πάρεδροι.

σταμένην τοῦ ἀνακρίναντος ὑπηρεσίαν στοιχεῖα πρὸς κρίσιν τῆς ἐπαρκείας αὐτοῦ ὡς πρὸς τὸ εἶδος τοῦτο τῆς ὑπηρεσίας.

ΙΙΙ. Ἡ λαμβάνουσα τὴν σχηματισθεῖσαν δικογραφίαν προϊσταμένη τοῦ ἀνακρίνοντος ὑπηρεσία δέον νὰ μελετήσῃ αὐτὴν καὶ ἂν δὲν τὴν κρίνῃ πλήρη νὰ διατάξῃ τὴν συμπλήρωσίν της. Ἐὰν ἡ δικογραφία πρέπει, λόγῳ ἀρμοδιότητος, νὰ ὑποβληθῇ εἰς προϊσταμένην ἀρχήν, δέον ἡ ὑποβάλλουσα αὐτὴν νὰ ἐκφέρῃ ἀπαραιτήτως τὴν γνώμην της, αἰτιολογοῦσα ἅμα αὐτὴν προσηκόντως.

ΙV. Ἑκάστη ἀλληλογραφία διοικητικῆς ἀνακρίσεως θὰ συνοδεύηται ὑπὸ πίνακος συντασσομένου ἐφ' ὁλοκλήρου φύλλου χάρτου (4 σελίδων) καὶ ἐνδεικνύοντος ὀνομαστικῶς τὰ ἀποτελοῦντα αὐτὴν ἔγγραφα, τιθεμένου πρὸ ἑκάστου ἐξ αὐτῶν αὔξοντος ἀριθμοῦ, ὅστις θὰ τίθηται καὶ εἰς τὴν δεξιὰν ἄνω γωνίαν τοῦ ἀντιστοίχου ἐγγράφου.

Ἐὰν εἰς ἔγγραφόν τι συνάπτωνται καὶ ἄλλα, εἰς ταῦτα δὲν θὰ τίθεται ἴδιος αὔξων ἀριθμός, γίνεται ὅμως μνεία εἰς τὸν πίνακα ὅτι τὸ ἐν λόγῳ ἔγγραφον «ἔχει τὰ ἐξῆς συνημμένα.....»

Ὡς πρῶτον ἔγγραφον θὰ τίθηται ἡ διαταγὴ περὶ ἐνεργείας τῆς διοικητικῆς ἀνακρίσεως καὶ ὡς δεύτερον ἡ πρότασις.

Ἐκτὸς τῆς ἀνωτέρω ἀριθμήσεως, πάντα τ' ἀποτελοῦντα τὴν ἀλληλογραφίαν ἔγγραφα (καὶ τῶν συνημμένων εἴς τι ἐξ αὐτῶν συμπεριλαμβανομένων) θ' ἀριθμῶνται κατὰ σελίδας.

V. Ὁσάκις ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος καλεῖται εἰς ἀπολογίαν δέον ἐν τῇ σχετικῇ διαταγῇ νὰ τάσσηται αὐτῷ προθεσμία 48 ὡρῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῷ τῆς σχετικῆς κλήσεως πρὸς ἀπολογίαν ὅπως ὑποβάλῃ ταύτην. Ἐν τῇ ἀπολογίᾳ τοῦ ἐγκαλουμένου δέον οὗτος ν' ἀναφέρῃ ὅτι ἔλαβε γνῶσιν ὅλων τῶν ἐγγράφων τῆς διοικητικῆς δικογραφίας.

VI. Εἰς πᾶσαν δικογραφίαν ὑπαλλήλου ἐγκληθέντος ἐπὶ πειθαρχικῷ ἀδικήματι ἐπισυνάπτεται καὶ 1) ποινολόγιον αὐτοῦ καὶ 2) πίναξ ἐμφαίνων τὰς ἀπονεμηθείσας ἢ χορηγηθείσας ἀμοιβὰς (ἠθικὰς—ὑλικάς).

Ἄρθρον 3.—«Εἰδικαὶ διατάξεις ἀφορῶσαι διοικητικὰς ἀνακρίσεις, δι' ἀποζημιώσεις λόγῳ φθορᾶς ἰδιωτικῶν εἰδῶν τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων».

Ι. Ὁ Ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος ὅστις ἐν τῇ ἐκτελέσει τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ ὑπέστη φθορὰν ἰδιωτικοῦ τινος εἴδους αὐτοῦ καὶ αἰτεῖται ἀποζημίωσιν συντάσσει σχετικὴν περὶ τούτου ἀναφοράν.

ΙΙ. Ὁ ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος ὅστις θέλει ἀναλάβει τὴν ἐνέργειαν τῆς διοικητικῆς ἀνακρίσεως θὰ ζητῇ νὰ τῷ προσκομισθῇ τὸ φθαρὲν ἀντικείμενον ἵνα διαπιστώσῃ τὸ μέγεθος τῆς καταστροφῆς καὶ ἂν ὄντως τοῦτο κατεστράφη κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ παθόντος καὶ εἰς ἣν ἔκτασιν τῷ προσεκομίσθη.

Ἐὰν ἡ φθορὰ εἶναι τοιαύτη ὥστε νὰ δύναται τὸ φθαρὲν νὰ διορθωθῇ θὰ προτείνῃ τὴν ἀνάλογον ἀποζημίωσιν διὰ τὴν ἐπισκευήν. Ἂν ὅμως τὸ καταστραφὲν εἶναι ἄχρηστον καὶ συνεπῶς δέον νὰ δοθῇ πλήρης ἀποζημίωσις δι' ἀντικατάστασιν, τοῦτο δέον ρητῶς νὰ ἀναγράφηται εἰς τὴν πρότασιν.

Εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν ὁ ἐνεργῶν τὴν ἀνάκρισιν ὑποχρεοῦται νὰ κρατῇ τὸ ἀντικείμενον τοῦτο ὅπερ ἀποστέλλει μετὰ τῆς διοικητικῆς ἀνακρίσεως εἰς τὴν προϊσταμένην του Διεύθυνσιν ἥτις παραδίδει τοῦτο ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὴν Διαχείρισιν Ὑλικοῦ πρὸς φύλαξιν, ἀφοῦ διαπιστώσει καὶ αὕτη ὅτι ὄντως τὸ καταστραφὲν δὲν δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ παρὰ τοῦ παθόντος.

ΙΙΙ. Μετὰ τὴν ἔγκρισιν τῆς σχετικῆς ἀποζημιώσεως παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν καὶ ὅταν συσσωρευθῶσιν ἀρκετὰ τοιαῦτα ἀντικείμενα ἡ ἀρμοδία ἀστυνομικὴ Διεύθυνσις αἰτεῖται διὰ τοῦ Ἀρχηγείου τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργείου πρὸς ἐκπλειστηριασμόν. Τὰ ἐκ τούτου χρηματικὰ ποσὰ κατατίθενται εἰς τὸ ἁρμόδιον Ταμεῖον κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις.

ΙV. Πᾶν ἰδιωτικὸν εἶδος ἀστυνομικοῦ ὑπαλλήλου δι' ὅπερ οὗτος τυγχάνει ἀποζημιώσεως ἀνήκει τῇ ὑπηρεσίᾳ.

Ἄρθρον 4.—«Διοικητικαὶ Ἀνακρίσεις ἀφορῶσαι αἴτια παθήσεως Ἀστυνομικοῦ ὑπαλλήλου».

Ι. Οὐδεμία ἐνεργεῖται τοιαύτη διοικητικὴ ἀνάκρισις ἄνευ διαταγῆς τοῦ Ἀρχηγείου.

ΙΙ. Κατὰ ταύτας πρωτίστως ἐξακριβοῦται ἐὰν ἐτηρήθησαν αἱ διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ ἀσθενειῶν ὅσον ἀφορᾷ τὰ κατὰ τὴν ὑπηρεσίαν ληφθέντα τραύματα, ἀσθενείας ἢ συμβάντα ἀτυχήματα εἰς τὸν δι' ὃν ἡ διοικητικὴ ἀνάκρισις ὑπάλληλον.

ΙΙΙ. Ἀνακρίνονται ὑποχρεωτικῶς οἱ προτεινόμενοι παρὰ τοῦ ἐνδιαφερομένου ἀστυνομικοῦ

ὑπαλλήλου μάρτυρες μὴ ἀποκλειομένης τῆς ἐξετάσεως καὶ ἄλλων μαρτύρων κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἐνεργοῦντος τὴν ἀνάκρισιν ἢ τῆς προϊσταμένης του ὑπηρεσίας.

Ἀπαραιτήτως ἀνακρίνονται αὐτεπαγγέλτως ὁ Διοικητὴς τοῦ Τμήματος ἢ ὑπηρεσίας, οἱ Ἀστυνόμοι, ὑπαστυνόμοι καὶ ἀρχιφύλακες ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν ὁποίων ὁ περὶ οὗ πρόκειται ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος ὑπηρέτησεν πλείονα χρόνον κατὰ τὸ τελευταῖον δωδεκάμηνον. Δὲν εἶναι ἀναγκαία ἡ ἐξέτασις ὅλων τῶν τοιούτων Ἀστυνόμων, ὑπαστυνόμων καὶ ἀρχιφυλάκων ἐφ' ὅσον ἐκ τῆς ἐξετάσεως τινῶν (3-4) προκύπτει σαφὲς συμπέρασμα.

IV. Θέματα ἐφ' ὧν οἱ ἀνωτέρω θὰ ἐξετάζωνται, εἶναι : α) Ἡ φιλοπονία, δραστηριότης καὶ ὁ περὶ τὴν ὑπηρεσίαν ζῆλος τοῦ ὑπαλλήλου, β') τρόπος τοῦ ζῆν αὐτοῦ (διῆγε βίον τακτικόν, εἶχε ροπὴν εἰς διασκεδάσεις, ἢ καταχρήσεις, ἐτρέφετο καλῶς, ἀνεπαύετο ὅσον ἔδει κλπ.), γ') ὑπεβλήθη τυχὸν εἰς ἐξαιρετικὰς κοπώσεις κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας του καὶ συγκεκριμένως ποίας; δ') τί γνωρίζουσι περὶ τῶν προβαλλομένων τυχὸν ὑπὸ τοῦ ἐνδιαφερομένου γεγονότων, ἦσαν αὐτόπται μάρτυρες ἢ ἤκουσάν τι σχετικὸν περὶ αὐτῶν ;

Ἀποκλείεται νὰ ἐκφέρωσιν οὗτοι οἱανδήποτε κρίσιν περὶ τῆς ἐνδεχομένης ἐπιρροῆς καὶ ἐπιδράσεως τῶν ἐν λόγῳ γεγονότων ἐπὶ τῆς ὑγείας τοῦ ὑπαλλήλου καὶ τῆς ἀνικανότητος αὐτοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας, ἐκτὸς ἐὰν πρόκειται περὶ σωματικῶν κακώσεων, ἐπισυμβασῶν εἰς τὸν ἀστυνομικὸν ὑπάλληλον κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας, (π.χ. τραυματισμὸς δι' ὅπλου ἢ ἄλλων ὀργάνων ὑπὸ κακοποιῶν, τραυματισμὸς κατὰ πυρκαϊάν, τραυματισμὸς ὑπὸ αὐτοκινήτου κλπ.).

V. Ἀνακρίνεται ὁμοίως ἀπαραιτήτως ὁ ὑγειονομικὸς Ἀξιωματικὸς ὁ προτείνας τὴν παραπομπὴν εἰς τὴν Υ.Ε. τοῦ ἀστυνομικοῦ ὑπαλλήλου, οἱ ὑγειονομικοὶ ἀξιωματικοὶ οἵτινες παρηκολούθησαν αὐτὸν ἐφ' ἱκανὸν χρονικὸν διάστημα ὡς καὶ πᾶς ἕτερος θεράπων ἰατρὸς τοῦ ὑπαλλήλου ἢ ἰατρὸς παρασχὼν αὐτῷ ἐπιστημονικὴν περίθαλψιν διὰ τραῦμα ληφθὲν ἢ ἀτύχημα συμβάν, γνωστὸς τῇ ὑπηρεσίᾳ ἢ προτεινόμενος ὑπὸ τοῦ ὑπαλλήλου, δυνάμενος δ' ἕνεκα τούτου νὰ ἔχῃ βαρύνουσαν γνώμην ἐπὶ τῆς σχέσεως τῶν προβαλλομένων ἢ προκυπτόντων γεγονότων πρὸς τὴν ὑγιεινὴν κατάστασιν τοῦ ὑπαλλήλου.

Ὁ Ὑγειονομικὸς ἀξιωματικὸς θὰ ἐξιστορῇ τὸ νοσολογικὸν παρελθὸν τοῦ ἀστυνομικοῦ ὑπαλλήλου καὶ θὰ ἐκφέρῃ τὴν γνώμην του ἐπὶ τῆς ἐπιδράσεως ἣν τὰ προβαλλόμενα παρὰ τοῦ ἀστυνομικοῦ ὑπαλλήλου καὶ διὰ τῆς διοικητικῆς ἐξετάσεως βεβαιωθέντα γεγονότα ἠδύναντο νὰ ἔχωσιν ἐπὶ τῆς ὑγιεινῆς του καταστάσεως. Τούτου ἕνεκα δέον ὑπ' ὄψει τῶν ὑγειονομικῶν ἀξιωματικῶν νὰ τίθενται ἅπασαι αἱ καταθέσεις τῶν λοιπῶν μαρτύρων καὶ ὅλα τὰ σχετικὰ ἔγγραφα.

VI. Ὁ ἐνεργήσας τὴν ἀνάκρισιν συντάσσει πρότασιν κατὰ τὰ περὶ τῶν λοιπῶν διοικητικῶν ἀνακρίσεων ὁριζόμενα ἄνευ συμπεράσματος περὶ τῶν αἰτίων παθήσεως καὶ τῆς σχέσεως αὐτῶν πρὸς τὴν ὑγιεινὴν κατάστασιν τοῦ ὑπαλλήλου, ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως τοῦ β' ἐδαφίου τῆς ἀνωτέρω IV §.

Ἄρθρον 5.—Κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν διοικητικῶν ἀνακρίσεων προσλαμβάνεται ὡς γραμματεὺς ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος (εἰ δυνατὸν βαθμοφόρος) ὅστις προσυπογράφει τὰς ἐκθέσεις.

Ὁ Ἀρχηγὸς Κ. Γαρέζος

ΕΠΕΞΗΓΗΜΑΤΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΓΑΙ

Ι. Διαταγὴ Ἀρχηγείου Ἀστυν. Πόλεων ὑπ' ἀριθ. 119 ἀπὸ 5 Ἰανουαρίου 1935.

Πρὸς ἅπασας τὰς Ὑπηρεσίας

Ἀφορμὴν λαμβάνοντες ἐκ συγκεκριμένης περιπτώσεως, παρακαλοῦμεν, ὅπως, κατὰ τὴν ἐνέργειαν διοικητικῶν ἐξετάσεων στρεφομένων ἐναντίον Ἀξιωματικῶν τοῦ Σώματος καὶ δὴ διὰ πράξεις ἢ παραλείψεις αὐτῶν ἀναγομένας εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀστυνομικῶν των καθηκόντων καὶ καταγγελλομένας παρ' ἑτέρων ἀστυνομικῶν, ἀποφεύγηται κατὰ τὸ δυνατὸν ἡ ἐξέτασις, ὡς μαρτύρων, ἀστυνομικῶν κατωτέρων καθ' οὗ ἡ ἀνάκρισις βαθμοῦ, ἰδίᾳ δὲ τῶν ὑπηρετούντων ὑπὸ τὰς ἀμέσους αὐτῶν διαταγάς.

Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας, πρὸς ἐξεύρεσιν τῆς ἀληθείας καὶ ἀκριβῆ τῶν πραγμάτων ἐκτίμησιν, νὰ γίνηται χρῆσις πάντων τῶν ἄλλων μέσων τῶν προσφόρων διὰ τὴν ἐξερεύνησιν τῆς ὑποθέσεως καὶ μόνον ὅταν ἡ χρησιμοποίησις αὐτῶν κρίνεται ὡς ἀλυσιτελὴς καὶ ἐκ τῆς ἐξετάσεως

ἄλλων μαρτύρων εἶναι ἀδύνατος ἡ διαπίστωσις τῆς ἀκριβείας τῶν καταγγελλομένων, νὰ ἐξετάζωνται ὡς μάρτυρες ὑποδεέστεροι τοῦ κατηγορουμένου καὶ τότε εἰς λίαν περιωρισμένην κλίμακα καὶ καθ' ὃν τρόπον τὸ συμφέρον τῆς Ὑπηρεσίας καὶ ἡ ἔννοια τῆς πειθαρχίας ὑπαγορεύει.

Οἱ ἐνεργοῦντες παρομοίας διοικητικὰς ἀνακρίσεις δέον νὰ ἔχωσι ὑπ' ὄψιν των, ὅτι σπανίως ἡ μαρτυρία ὑποδεεστέρων τοῦ ἐγκαλουμένου συντείνῃ εἰς τὴν διαπίστωσιν τῆς ἐνοχῆς αὐτοῦ. Οἱ ἐκ τούτων ἐξεταζόμενοι ὡς μάρτυρες ἀποφεύγουσι συστηματικῶς νὰ καταθέσωσι ὅ,τι ἐπὶ τῆς ἀνακρινομένης ὑποθέσεως γνωρίζουσι, ἀποσιωπῶντες ἢ μετατρέποντες τὰ διάφορα περιστατικὰ ἀναλόγως τοῦ φόβου, τῆς συμπαθείας ἢ τῆς ἀντιπαθείας ἣν ἐμπνέει εἰς αὐτοὺς ὁ ἀνώτερός των ἐν γένει δὲ ἡ κατάθεσίς των δὲν δύναται νὰ εἶναι προϊὸν ἐλευθέρας καὶ ἀνεπηρεάστου κρίσεως αὐτῶν.

Κατὰ ταῦτα λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν, ἀφ' ἑνὸς μὲν τῆς ἐλαχίστης συμβολῆς τῶν καταθέσεων τούτων διὰ τὴν πρόοδον καὶ τὸν ἐπιτυχῆ τερματισμὸν τῆς ἀνακρίσεως, ἀφ' ἑτέρου δὲ τοῦ κλονισμοῦ τῆς πειθαρχίας ὃν ἐπιφέρει ὁμοία ἐξέτασις προβαίνομεν εἰς τὰς ἐν ἀρχῇ τῆς παρούσης συστάσεις καὶ παρακαλοῦμεν, ὅπως αὗται τηρῶνται ἐπὶ τῶν ἐπιλαμβανομένων ὁμοίων ὑποθέσεων.

Ὁ Ἀρχηγὸς Κ. Γαρέζος

ΙΙ. Διαταγὴ Ἀρχηγείου Ἀστυν. Πόλεων ὑπ' ἀριθ. 1435 Φ126)1 ἀπὸ 7 Φεβρίου 1938.

Πρὸς τὰς Ἀστυνομικὰς Διευθύνσεις

«Περὶ τοῦ τρόπου συντάξεως τῶν προτάσεων ὑπὸ τῶν ἐνεργούντων διοικητικὰς ἀνακρίσεις Ἀξιωματικῶν».

Παρετηρήσαμεν, ὅτι τινὲς ἐκ τῶν κ.κ. Ἀξιωματικῶν συντάσσουσι λίαν μακροσκελεῖς προτάσεις διοικητικῶν ἀνακρίσεων, διότι ἀναγράφουσιν ἐν τῷ αἰτιολογικῷ κεχωρισμένως αὐτούσιον τὸ περιεχόμενον ὅλων τῶν μαρτυρικῶν καταθέσεων, ἀπολογιῶν κ.λ.π. ἐγγράφων, μὴ παραλείποντες οὐδ' αὐτὰς τὰς λεπτομερείας καὶ ὅταν οὐδεὶς πρὸς τοῦτο συντρέχει λόγος, ἐφ' ὅσον αὗται εἶναι ἐπουσιώδεις καὶ δὲν συντελοῦσιν εἰς τὸν σχηματισμὸν πεποιθήσεως ὑπὸ τοῦ κρίνοντος.

Ἡ ἀναγραφὴ αὐτουσίων τῶν καταθέσεων κ.λ.π. ἐν τῷ αἰτιολογικῷ τῶν προτάσεων δὲν εἶναι ἀπαραίτητος οὐδὲ ἐπιβάλλεται ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 19/1934 Κανονισμοῦ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος.

Καὶ εἶναι μὲν ἀληθές, ὅτι, κατὰ τὸ ἄρθρον 2 § 1 ἐδάφιον δεύτερον τοῦ Κανονισμοῦ τούτου, ἡ πρόσασις δέον νὰ συντάσσηται μετὰ πάσης ἐπιμελείας, λεπτομερείας, σαφηνείας καὶ κατηγορηματικότητος, ἀλλὰ δέον κατὰ τὸ αὐτὸ ἐδάφιον νὰ εἶναι ἀπηλλαγμένη περιττολόγου μακρηγορίας.

Αἱ λεπτομέρειαι περὶ ὧν ὁμιλεῖ ὁ Κανονισμός, δέον νὰ εἶναι οὐσιώδεις καὶ νὰ ἔχωσιν ὁπωσδήποτε σχέσιν πρὸς τὸ ὑπὸ κρίσιν παράπτωμα.

Ἐκ τοῦ τρόπου καθ' ὃν ἔχει διατυπωθῇ ἡ παράγραφος τοῦ Κανονισμοῦ ἡ ἀφορῶσα τὸ αἰτιολογικὸν προκύπτει, ὅτι ἐν αὐτῷ μετὰ τὴν ἔκθεσιν τῶν ἐνεργειῶν εἰς ἃς ὁ ἐνεργήσας τὴν ἀνάκρισιν προέβη, δέον νὰ ἀναγράφηται ὁ τρόπος καθ' ὃν ἔλαβε χώραν ἡ ὑπὸ ἐξέτασιν ὑπόθεσις κατὰ τὴν γνώμην ἣν ἐμόρφωσεν ὁ ἀνακρίνας.

Ἡ γνώμη αὕτη, δέον νὰ στηρίζηται εἰς τὰ ἔγγραφα τῆς ἀνακρίσεως, ἂν δὲ ὑπάρχωσιν ἀντιφάσεις ἐν αὐταῖς ὁ ἀνακρίνας δέον νὰ αἰτιολογῇ ἀρκούντως διατὶ τάσσηται ὑπὲρ τῆς μιᾶς καὶ ὄχι ὑπὲρ τῆς ἄλλης ἀπόψεως.

Ὁ συντάσσων τὴν πρότασιν δύναται, ἐφ' ὅσον παρίσταται ἀνάγκη, νὰ παραθέτῃ ἐν αὐτῇ χωρία τινὰ τῶν καταθέσεων, ἀπολογιῶν κλπ. αὐτούσια ἢ νὰ παραπέμπῃ εἰς τὰ ἔγγραφα ταῦτα διὰ τῶν φράσεων «ὅρα κατάθεσιν τοῦ..... σελὶς.....» ἀναγραφομένας ἐντὸς παρενθέσεως.

Ὁ Ἀρχηγὸς Γ. Βάρσος

ΙΙΙ. Διαταγὴ Ἀρχηγείου Ἀστυν. Πόλεων 9843 Φ126)1 ἀπὸ 20 Αὐγούστου 1938.

Πρὸς τὰς Ἀστυνομικὰς Διευθύνσεις

«Περὶ παρατηρουμένων ἐλλείψεων εἰς τὰς ὑποβαλλομένας ἡμῖν διοικητικὰς ἀνακρίσεις».

Παρετηρήσαμεν, ὅτι οἱ ἐνεργοῦντες τὰς διοικητικὰς ἀνακρίσεις Ἀξιωματικοί, ὑποπίπτουσι συνήθως εἰς τὰς κάτωθι παραλείψεις :

1) Τινὲς δὲν ἐπιμελοῦνται ὥστε νὰ ἐξακριβῶνται πλήρως τὰ περιστατικὰ ὑπὸ τὰ ὁποῖα ἐτελέσθη τὸ παράπτωμα.

2) Ἄλλοι δὲν ἐξετάζουσιν ἂν τυχὸν συντρέχωσιν ἐλαφρυντικαὶ ἢ ἐπιβαρυντικαὶ περιστάσεις, ὑπὲρ ἢ κατὰ τοῦ κατηγορουμένου.

3) Ἄλλοι δὲν ἐξετάζουσιν ἐπὶ τῶν ἰσχυρισμῶν τῶν κατηγορουμένων, ἢ παραλείπουσι τὴν ἐξέτασιν οὐσιωδῶν μαρτύρων προτεινομένων ὑπὸ τῶν παραπονουμένων ἢ τῶν κατηγορουμένων.

4) Ἄλλοι ἀσχολοῦνται περισσότερον μὲ τὴν ἐξέτασιν γεγονότων ἐπουσιωδῶν καὶ ὀλιγώτερον μὲ τὴν οὐσίαν καὶ τὴν ἀπόδειξιν τῆς ἀληθείας ἢ μὴ τῶν καταγγελλομένων ὡς πρὸς τὸ κύριον παράπτωμα.

5) Ἄλλοι παραλείπουσι νὰ ἀναγράψωσιν εἰς τὸ τυπικὸν μέρος τῶν καταθέσεων τὴν ἡλικίαν καὶ τὸ ἐπάγγελμα τῶν μαρτύρων προκειμένου νὰ ἐκτιμηθῇ ὑφ' ἡμῶν ἢ τῶν ἁρμοδίων Συμβουλίων ἡ βαρύτης τῆς καταθέσεως καὶ ἡ ἀξιοπιστία τοῦ μάρτυρος.

Λόγω τοιούτων ἐλλείψεων ἀναγκαζόμεθα πολλάκις νὰ ἐπιστρέφωμεν πρὸς συμπλήρωσιν τὰς διοικητικὰς ἀνακρίσεις, οὐχὶ δὲ σπανίως τὰ Συμβούλια δὲν ἠδυνήθησαν νὰ λάβωσιν ἀμέσως ἀποφάσεις καὶ ἠναγκάσθησαν νὰ ζητήσωσι τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἐξετάσεων.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους ἐπιβραδύνεται ὁ τελικὸς ἔλεγχος τῶν παραπτωμάτων καὶ ἄσκοπος ἀλληλογραφία δημιουργεῖται.

Ἐφιστῶμεν ὅθεν τὴν προσοχὴν τῶν ἐνεργούντων τὰς ἀνακρίσεις ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω σημείων ὡς καὶ τῶν Διευθύνσεων, αἵτινες δέον νὰ ἐλέγχωσι τὰ ἔγγραφα τῶν ἀνακρίσεων πρὸ τῆς ὑποβολῆς τούτων ἡμῖν καὶ νὰ φροντίζωσι διὰ τὴν συμπλήρωσίν των ἐλέγχοντες συγχρόνως τοὺς ὑπαιτίους τῶν ἀνωμαλιῶν.

Οἴκοθεν νοεῖται, ὅτι μείζων προσοχὴ δέον νὰ καταβάλληται, ὅταν πρόκειται περὶ παραπτωμάτων, τὰ ὁποῖα εἶναι πιθανόν, ὡς ἐκ τῆς φύσεώς των νὰ ἐπισύρωσι τὴν ποινὴν τῆς ἀπολύσεως.

Αἱ ἐξετάσεις τότε δέον νὰ ὦσιν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως πλήρεις, νὰ ἐξετάζωνται δὲ ἀπαραιτήτως καὶ οἱ διατελέσαντες προϊστάμενοι τοῦ κατηγορουμένου καὶ ἐκ τῶν βαθμοφόρων τῆς παρ' ᾗ ὑπηρετεῖ Ὑπηρεσίας περὶ τῆς διαγωγῆς του καὶ καταλληλότητός του ἐν γένει, καὶ διότι ἡ ποινὴ εἶναι βαρεῖα, ἀλλὰ καὶ διότι οἱ ἀπολυόμενοι προσφεύγουσιν εἰς τὸ Συμβούλιον Ἐπικρατείας, τὸ ὁποῖον εἶναι δυνατὸν νὰ ἀκυρώσῃ τὴν περὶ ἀπολύσεως ἀπόφασιν καὶ διὰ τυπικοὺς ἀκόμη λόγους.

Ὁ Ἀρχηγὸς Γ. Βάρσος

ΙΥ. Διαταγὴ Ἀρχηγείου Ἀστυν. Πόλεων ὑπ' ἀριθ. 8849)Φ126)1 ἀπὸ 6-7-1939.

Πρὸς ἁπάσας τὰς Ἀστυνομικὰς Διευθύνσεις

«Περὶ τρόπου συντάξεως πορισμάτων διοικητικῶν ἐξετάσεων».

Παρακαλοῦμεν, ὅπως διαταχθῶσι ἅπαντες οἱ κ.κ. Ἀξιωματικοὶ οἱ ἐνεργοῦντες διοικητικὴν ἐξέτασιν, ὅτι δέον εἰς τὸ πόρισμα τῆς ὑπ' αὐτῶν ἐνεργουμένης διοικητικῆς ἐξετάσεως νὰ ἀναγράφωσι πλῆρες τὸ αἰτιολογικὸν δι' οὗ κατηγορεῖται ὁ ὑπ' ἀνάκρισιν ὑπάλληλος καὶ οὐχὶ νὰ θέτωσιν ἐν κατακλεῖδι τοῦ πορίσματος, ὅτι «ἀποφαίνομαι ὅτι ὁ ἀστυφύλαξ..... εἶναι ὑπαίτιος τῶν ἐν τῷ σημειώματι πρὸς ἀπολογίαν ἀποδιδομένων κατηγοριῶν».

Ὁ Ἀρχηγὸς Γ. Βάρσος

Υ. Διαταγὴ Ἀρχηγείου Ἀστυν. Πόλεων ὑπ' ἀριθ. 20941)Φ126)1 ἀπὸ 10-10-1945.

Πρὸς ἁπάσας τὰς Ὑπηρεσίας

«Περὶ τρόπου διενεργείας διοικητικῶν ἀνακρίσεων».

Παρετηρήσαμεν ὅτι πολλοὶ Ἀξ)κοὶ ἰδίᾳ νέοι Ἀστυνόμοι, ἐνεργοῦντες διοικητικὰς ἐξετάσεις, οὐδόλως ἔχουσιν ὑπ' ὄψει των τὸν ὑπ' ἀριθ. 19 Κανονισμὸν «περὶ διοικητικῶν ἀνακρίσεων», ὡς καὶ τὰς μετέπειτα ἐκδοθείσας ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου σχετικὰς ἐγκυκλίους καὶ οὕτως ὑποβάλλουσιν ἐλλιπεῖς ταύτας, ἀναγκαζομένης τῆς Ὑπηρεσίας νὰ τὰς ἐπαναφέρῃ πρὸς συμπλήρωσιν, καταναλισκομένου τοιουτοτρόπως ἐν τῷ μεταξὺ πολυτίμου χρόνου.

Ἐκτὸς τῶν λοιπῶν παραλείψεων, ὁ ἐνεργῶν τὴν ἐξέτασιν, εἰς ἃς περιπτώσεις ὑπάρχει ἀσυμφωνία μεταξὺ καταθέσεων, δὲν φροντίζει ν' ἀνεύρῃ πρὸς τὸ μέρος ποίων εὑρίσκεται ἡ ἀλήθεια καὶ νὰ χαρακτηρίσῃ τὰς ἄλλας ἀναληθεῖς. Τοῦτο ρητῶς πρέπει ν' ἀναφέρηται εἰς τὴν πρότασιν.

Δὲν ἀποδίδεται ἡ προσήκουσα προσοχὴ εἰς τὴν σύνταξιν τῆς κλήσεως πρὸς ἀπολογίαν. Αὕτη πρέπει νὰ περιλαμβάνῃ πάντα τὰ προκύπτοντα ἐκ τῆς ἀνακρίσεως στοιχεῖα, οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ πρέπει νὰ περιλαμβάνῃ ὡσαύτως ἅπαντα τὰ παραβιαζόμενα ἄρθρα τοῦ περὶ πειθαρχίας Κεφαλαίου τοῦ Κανονισμοῦ.

Τὸ αἰτιολογικὸν τῆς Προτάσεως δέον νὰ ᾖ πλῆρες καὶ διεξοδικόν, ἀναλῦον πάντα τὰ σημεῖα τῆς κατηγορίας, ὡς ἐπίσης καὶ νὰ ἐμφανίζῃ καὶ ὅσα στοιχεῖα προκύπτουσιν ὑπὲρ τοῦ κατηγορουμένου.

Ὁ καθ' οὗ ἡ ἐξέτασις δέον νὰ λαμβάνῃ γνῶσιν τῶν καταθέσεων καὶ ἐγγράφων, μονογράφων ταῦτα καὶ ὑπογράφων εἰς τὸ τέλος τῆς ἀπολογίας του ὑπὸ ἣν ἔνδειξιν «Ἔλαβον γνῶσιν ἁπάντων τῶν ἐγγράφων καὶ καταθέσεων».

Εἰς τὸ τέλος τῆς διοικητικῆς ἐξετάσεως δέον νὰ προσαρτᾶται ἀπαραιτήτως δελτίον ἀτομικῆς καὶ οἰκογενειακῆς καταστάσεως, ὡς ἐπίσης καὶ ἀντίγραφον ποινολογίου τοῦ καθ' οὗ ἡ ἀνάκρισις.

Οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς Δ/σεως Πειραιῶς, ἐφ' ὅσον δὲν εὑρίσκεται ἐν τῷ ἀρχείῳ της σχετικὸς φάκελλος, νὰ ζητῶσι καὶ λαμβάνωσιν ἀντίγραφον τοῦ ποινολογίου τοῦ καθ' οὗ ἡ διοικητικὴ ἐξέτασις ἐκ τοῦ ἀρχείου ἡμῶν.

Τὸ Συμπέρασμα, ὡσαύτως, δέον νὰ ᾖ σαφές, ἀναφέρον ρητῶς, ἂν ἀπεδείχθη βάσιμος ἢ οὐ ἡ κατηγορία, ἀποφευγομένης τῆς διατυπώσεως ἐνδοιασμῶν ἢ εἰκασιῶν καὶ ἐν τῇ πρώτῃ περιπτώσει δέον ἀπαραιτήτως νὰ μνημονεύωνται πάντα τὰ παραβιαζόμενα, ὡς ἄνω ἐρρήθη, ἄρθρα τοῦ Κανονισμοῦ.

Εἰς τὸ Συμπέρασμα πρέπει ὁ ἐνεργῶν τὴν ἐξέτασιν νὰ περιορίζηται εἰς τὴν ἔκθεσιν τῶν στοιχείων, τὰ ὁποῖα προκύπτουσιν ἐκ τῶν ἐγγράφων τῶν ἀποτελούντων αὐτὴν καὶ ν' ἀποφεύγῃ τὴν διατύπωσιν ἀτομικῶν σκέψεων καὶ γνωμῶν. Ἀναγκαζόμεθα νὰ τονίσωμεν τὸ τελευταῖον τοῦτο, διότι παρετηρήσαμεν, ὅτι πολλάκις τὸ Συμπέρασμα ἔχει τὴν μορφὴν ἰδιαιτέρας πραγματείας, εἰς ἣν ὁ ἐνεργῶν τὴν ἐξέτασιν ἐκτείνεται εἰς ἀνάπτυξιν θεωριῶν καὶ εἰς ἔκθεσιν ἀτομικῶν γνωμῶν, αἱ ὁποῖαι οὐδεμίαν σχέσιν ἔχουν μὲ τὰ ἐκ τῆς ἐξετάσεως προκύπτοντα στοιχεῖα.

Ἕτερον σημεῖον ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἐνεργούντων τὴν ἐξέτασιν κ.κ. ἀξιωματικῶν εἶναι τοῦτο:

Πολλοὶ ἐξ αὐτῶν λησμονοῦν ὅτι ἡ διοικητικὴ ἐξέτασις θὰ ὑποβληθῇ εἰς Προϊσταμένην των Ὑπηρεσίαν καὶ δὲν καταβάλλουν τὴν ἀπαιτουμένην ἐπιμέλειαν, ὅπως αἱ ἐκθέσεις ἐξετάσεως τῶν μαρτύρων καὶ ἡ Πρότασις εἶναι συντεταγμέναι σύμφωνα μὲ τοὺς ἰσχύοντας γραμματικοὺς καὶ συντακτικοὺς κανόνας. Παρετηρήθη, συνεπῶς, ἕνεκα τῆς παραλείψεως ταύτης, τὸ θλιβερὸν φαινόμενον ἀνορθογραφιῶν καὶ ἀσυνταξιῶν, τὸ ὁποῖον ὑπενθυμίζει ἀνακριτικοὺς ὑπαλλήλους πολὺ παρωχημένης ἐποχῆς. Πρέπει ὅλοι οἱ κ.κ. ἀξιωματικοὶ νὰ προσέξουν σοβαρῶς τὸ ζήτημα τοῦτο, διότι, μετὰ τὴν λῆψιν τῆς παρούσης, πᾶσα ἐπανάληψις τῆς ἀθλιότητος ταύτης θὰ ἔχῃ ὡς συνέπειαν τὸν ἔλεγχον τοῦ ὑπαιτίου καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς § Π τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀνωτέρω μνημονευθέντος ὑπ' ἀριθ. 19 Ἀστυν. Κανονισμοῦ, ὅπερ ἔχει ὡς ἑξῆς: «Ἡ ἐπιμέλεια, ἥτις κατεβλήθη περὶ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἀνακρίσεως, ἡ λεπτομερὴς ἐξέτασις τῶν προκυψάντων ζητημάτων, ἡ ἐμπεριστατωμένη αἰτιολογία τῆς γνώμης τοῦ ἀνακρίνοντος, ἡ σαφὴς διατύπωσις τοῦ Συμπεράσματος καὶ ἐν γένει τῆς Προτάσεως ἀποτελοῦσι διὰ τὴν προϊσταμένην τοῦ ἀνακρίναντος ὑπηρεσίαν στοιχεῖα πρὸς κρίσιν τῆς ἐπαρκείας αὐτοῦ ὡς πρὸς τὸ εἶδος τοῦτο τῆς ὑπηρεσίας».

Παρακαλοῦμεν ὅπως αἱ Ἀστυνομικαὶ Δ/σεις καὶ λοιπαὶ προϊστάμεναι τοῦ ἐνεργοῦντος τὴν ἀνάκρισιν ἀξιωματικοῦ ἐπιμείνωσιν ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω σημείων καὶ ἐπαναφέρωσι τὰς ἐλλιπεῖς ἐξετάσεις πρὸς συμπλήρωσιν, πρὶν ἢ ὑποβάλλωσιν ἡμῖν αὐτάς.

Ἀντίγραφον τῆς παρούσης νὰ δοθῇ εἰς ἕκαστον ἀξιωματικόν, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν Ὑπαστυνόμων Α' καὶ Β', ἐπὶ ἀποδείξει ὑποβλητέα ὑμῖν.

Ὁ Ἀρχηγὸς Α. Σαμπάνης

ΥΙ. Διαταγὴ Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων ὑπ' ἀριθ. 21761 Φ126/1 ἀπὸ 27-10-47.

Πρὸς ἅπασας τὰς Ἀστυνομικὰς Ὑπηρεσίας

«Περὶ τῆς ὑπογραφῆς τῶν κ.κ. Διοικητῶν προϊσταμένων Ὑπηρεσιῶν καὶ ἐν γένει Ἀξιωματικῶν ἐνεργούντων διοικητικὰς ἐξετάσεις κ.λ.π.».

Πλειστάκις μέχρι σήμερον, τὸ Συμβούλιον Ἐπικρατείας, Δικαστικαὶ ἢ Διοικητικαὶ Ἀρχαὶ καὶ Δημόσιαι ἐν γένει Ὑπηρεσίαι δι' ἐγγράφων των ζητοῦν νὰ ἐξακριβώσουν τὸ ὄνομα τῆς δυσαναγνώστου ὑπογραφῆς τοῦ ἔχοντος ὑπογράψει ἔγγραφον ἢ διοικητικὴν ἐξέτασιν ἢ πρότασιν (ἱκανότητος προαγωγῆς), διότι παρὰ τὰς ἐπανειλημμένας μέχρι τοῦδε διαταγάς, ὅτι οἱ ὑπογράφοντες τοιαῦτα ὡς ἀνωτέρω ἔγγραφα, δέον κάτωθι τῆς ὑπογραφῆς των νὰ θέτωσι ἢ διὰ σφραγῖδος τὸ ὄνομα καὶ τὸν βαθμόν των, ἢ ἔστω καὶ διὰ μελάνης καὶ μὲ κεφαλαῖα γράμματα, πλεῖστοι παραλείπουσι τὴν οὐσιώδη ταύτην λεπτομέρειαν καὶ παρατηρεῖται οὕτω τὸ ἄτοπον, λόγῳ τῶν διαφόρων μεταβολῶν καὶ τῆς παρελεύσεως τοῦ χρόνου νὰ καταφεύγῃ ἡ Ὑπηρεσία διά τῆς ἡμερομηνίας τοῦ ἐγγράφου νὰ προσπαθῇ νὰ ἐξακριβώσῃ τίς ἦτο, λόγου χάριν, κατὰ τὸν Μάϊον 1946 Διοικητὴς εἰς τὸ τάδε Ἀστυνομικὸν Τμῆμα ἢ εἰς ποῖον Ἀστυνόμον εἶχε ἀνατεθῇ κατὰ τὸ 1946 ἡ διοικητικὴ ἐξέτασις κατὰ τοῦ Α. ἀστυνομικοῦ ὑπαλλήλου, διότι συγκεκριμένως καὶ ἐπὶ Διοικητικῶν ἐξετάσεων τινῶν ἀντὶ νὰ ἀναφέρωσι τὸ ὀνομά των εἰς τὴν ἔκθεσιν ἐξαγομένου ἀναγράφωσι «Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ.....Διαταγῆς.....διετάχθη ὁ ὑποφαινόμενος(;) ἢ ὁ κάτωθι ὑπογραφόμενος(;) νὰ ἐνεργήσῃ διοικητικὴν ἐξέτασιν κ.λ.π.

Ἡ στοιχειώδης αὕτη παράλειψις πρέπει νὰ ἐκλείψῃ παντελῶς, διότι καὶ ἀπώλειαν χρόνου προκαλεῖ εἰς τὴν ἐξακρίβωσιν, ἀλλὰ καὶ κυρίως, ἐκθέτει τὰς Ἀστυν. Ὑπηρεσίας εἰς τὰ ὄμματα τῶν ξένων Ὑπηρεσιῶν, οἵτινες δι' ἐγγράφων των μᾶς συνιστῶσι νὰ διατάξωμεν καὶ παύσῃ τὸ παρατηρούμενον ἄτοπον, διότι καὶ εἰς αὐτὰς προκαλεῖται καθυστέρησις περὶ τὴν ἐνέργειαν ἐγγράφων ἢ ἔκδοσιν σχετικῶν ἀποφάσεων των διὰ τῶν αἰτουμένων ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου πληροφοριῶν.

Ἐλπίζομεν, ὅτι ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲν θὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὸ μέλλον, διότι δὲν εἶναι πρέπον διὰ τοιαύτας παραλείψεις νὰ ζητηθῶσιν εὐθῦναι παρὰ τῶν κ.κ.Ἀξιωματικῶν, οἱ ὁποῖοι ὀφείλουσι νὰ γνωρίζωσι ποίαν σημασίαν ἔχει τὸ εὐανάγνωστον τῆς ὑπογραφῆς των.

Ὁ Ἀρχηγὸς Ἰωάννης Σπύρου

ΥΙΙ. Διαταγὴ Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων ὑπ' ἀριθ. Ε 6086 Φ3493/6 ἀπὸ 25-10-49.

Πρὸς ἅπασας τὰς Ἀστυνομικὰς Ὑπηρεσίας

«Περὶ διοικητικῶν ἀνακρίσεων»

Ἀφορμὴν λαβόντες ἐξ ὑποβαλλομένων ἡμῖν διοικητικῶν ἐξετάσεων, αἵτινες δὲν εἶναι συντεταγμέναι συμφώνως ταῖς ἰσχυούσαις διατάξεσι, μὲ ἀποτέλεσμα τὴν ἐπιστροφὴν τούτων πρὸς συμπλήρωσιν, τὴν ματαίωσιν τῆς ἐκδικάσεως τῶν ὑποθέσεων, τὴν μὴ ἔγκαιρον ἐπιβολὴν τῶν ἐνδεδειγμένων κυρώσεων καὶ γενικῶς τὴν δημιουργίαν ἀσκόπου ἀλληλογραφίας, εὑρισκόμεθα εἰς τὴν ἀνάγκην, ὅπως, διὰ τελευταίαν φορὰν ὑπομνήσωμεν καὶ αὖθις τὰ ἰσχύοντα ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου καὶ νὰ ἐπιστήσωμεν ἅπαξ διὰ παντὸς τὴν προσοχὴν τῶν ἁρμοδίων Ἀξιωματικῶν ἐπὶ τοῦ σοβαρωτάτου τούτου θέματος.

Τὰ περὶ διοικητικῶν ἀνακρίσεων ἔχουν ρυθμισθῇ διὰ παγίων διατάξεων.

Οὕτω, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 19/1934 Κανονισμοῦ «Περὶ διοικητικῶν ἀνακρίσεων» καθορίζεται ὁ τρόπος τῆς ἐνεργείας τούτων, ἡ τακτικὴ τὴν ὁποίαν δέον ν' ἀκολουθῇ ὁ ἐνεργῶν τὴν διοικητικὴν ἐξέτασιν, τὰ στοιχεῖα τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψει του, ὁ τρόπος συντάξεως τῆς προτάσεως ἐξαγομένου τῆς διοικητικῆς ἐξετάσεως κ.λ.π.

Ἐν παραγράφῳ β' τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ρηθέντος Κανονισμοῦ ἀναγράφεται «Οἱ ἐνεργοῦντες τὰς ἀνακρίσεις ταύτας δέον νὰ καταβάλωσι πᾶσαν προσπάθειαν καὶ ἐπιμέλειαν πρὸς ἐξακρί-

βωσιν τῆς ἀληθείας, προβαίνοντες ἐπὶ τῷ τέλει τούτῳ εἰς πᾶσαν ἀναγκαίαν καὶ ἐνδεικνυομένην ἐνέργειαν καὶ μὴ περιοριζόμενοι εἰς τὴν λῆψιν τυπικῶς τῶν διαφόρων καταθέσεων, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ συλλογὴ τῶν στοιχείων σκοπεῖ τὸν σχηματισμὸν οὐχὶ μόνον ὑποκειμενικῆς ἀλλὰ κυρίως ἀντικειμενικῆς πεποιθήσεως.

Περαιτέρω ἐν ἄρθρῳ 2 § ΙΙ τοῦ αὐτοῦ Κανονισμοῦ ἀναγράφεται «Ἡ ἐπιμέλεια ἥτις κατεβλήθη περὶ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἀνακρίσεως, ἡ λεπτομερὴς ἐξέτασις τῶν προκυψάντων ζητημάτων, ἡ ἐμπεριστατωμένη αἰτιολογία τῆς γνώμης τοῦ ἀνακρίνοντος, ἡ σαφὴς διατύπωσις τοῦ συμπεράσματος καὶ ἐν γένει τῆς προτάσεως, ἀποτελοῦσι διὰ τὴν προϊσταμένην τοῦ ἀνακρίνοντος Ὑπηρεσίαν στοιχεῖα πρὸς κρίσιν τῆς ἐπαρκείας αὐτοῦ ὡς πρὸς τὸ εἶδος τοῦτο τῆς ὑπηρεσίας.

Ἐπειδή, ἐν τούτοις οἱ ἁρμόδιοι διὰ τὴν ἐνέργειαν διοικητικῶν ἀνακρίσεων ἢ ἠγνόουν τὸν περὶ οὗ πρόκειται Κανονισμὸν ἢ ἐπιδείκνυον ἀμέλειαν ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ καθήκοντός των τούτου, ἐξεδόθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 20941/126/1 ἀπὸ 10-10-45 κανονιστικὴ διαταγὴ τοῦ Ἀρχηγείου, δι' ἧς ὑπεμιμνήσκοντο τὰ περὶ ἐνεργείας διοικητικῶν ἐξετάσεων καὶ ἐπὶ πλέον παρείχοντο πλείονα στοιχεῖα διὰ τὴν ἀρτιωτέραν κατάρτισιν αὐτῶν.

Παρ' ὅλα ταῦτα ὅμως ἡ κατάστασις ἐλάχιστα ἐβελτιώθη καὶ τὸ φαινόμενον τῆς κατὰ τρόπον ἐπιπόλαιον καὶ ἀτελῆ ἐνεργείας τῶν διοικητικῶν ἐξετάσεων ἐπαναλαμβάνεται πρὸς μεγίστην ζημίαν τῆς Ὑπηρεσίας, ἥτις εἶναι ἠναγκασμένη νὰ ἐπαναφέρῃ αὐτὰς πρὸς συμπλήρωσιν καταναλισκομένου ἐν τῷ μεταξὺ πολυτίμου χρόνου.

Πρὸς καταστολὴν τοῦ ἀτόπου, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν πρόληψιν ἀκυρότητος τῶν διοικητικῶν ἐξετάσεων καὶ ἐξ ἄλλου πρὸς ἀποφυγὴν ματαίων ἀλληλογραφιῶν καὶ καθυστερήσεως τῶν πειθαρχικῶν ὑποθέσεων, παραγγέλλομεν, ὅπως ἐκδώσητε τὰς δεούσας διαταγὰς πρὸς τοὺς ὑφ' ὑμᾶς Ἀξιωματικούς, ἵνα τοῦ λοιποῦ, ὁσάκις ἐνεργῶσι διοικητικὰς ἐξετάσεις, ἐφαρμόζωσι προσεκτικῶς τὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ περὶ διενεργείας αὐτῶν.

Παραλείψεις αἵτινες κατὰ συνήθειαν παρατηροῦνται καὶ ἐφ' ὧν ἰδιαιτέρως ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἐνεργούντων τὰς διοικητικὰς ἐξετάσεις εἶναι αἱ κάτωθι :

α) Δὲν ἀποδίδεται ἡ δέουσα προσοχὴ εἰς τὴν σύνταξιν τῆς κλήσεως πρὸς ἀπολογίαν.

β) Δὲν ἀναγιγνώσκονται αἱ λαμβανόμεναι καταθέσεις πρὶν εἰσέτι ὑπογραφῶσι παρὰ τῶν ἐξεταζομένων.

γ) Δὲν προσαρτᾶται ἀντίγραφον δελτίου ποινῶν καὶ δελτίον ἀτομικῆς καὶ οἰκογενειακῆς καταστάσεως. Ἐκτὸς τούτου τὸ ἐπισυναπτόμενον ἀντίγραφον ποινολογίου δὲν εἶναι πολλάκις ἐνημερωμένον, τοῦτέστι δὲν περιλαμβάνει ἁπάσας τὰς ἐπιβληθείσας ποινάς.

δ) Δὲν ἐξετάζονται πάντες οἱ προτεινόμενοι ὑπὸ τοῦ κατηγορουμένου μάρτυρες ὑπερασπίσεως, χωρὶς νὰ γίνεται εἰδικὴ μνεία ἐν τῷ πορίσματι περὶ τοῦ λόγου τῆς μὴ ἐξετάσεως. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δύναται μὲν ὁ ἐνεργῶν τὴν διοικητικὴν ἐξέτασιν νὰ μὴ ἐξετάζῃ πάντας τοὺς προτεινομένους μάρτυρας πλὴν ὅμως ὑποχρεοῦται νὰ δικαιολογήσῃ ἐν τῇ προτάσει ἐξαγομένου τὴν ἐνέργειάν του ταύτην.

ε) Ὁσάκις παρατηρεῖται ἀσυμφωνία ἢ ἀντίθεσις μεταξὺ καταθέσεων δὲν καταβάλλεται προσπάθεια παρὰ τοῦ ἐνεργοῦντος τὴν ἐξέτασιν διὰ τὴν ἀνεύρεσιν τῆς ἀληθείας.

στ) Τὸ συμπέρασμα τῆς προτάσεως ἐξαγομένου δὲν εἶναι σαφὲς καὶ δὲν περιλαμβάνει τὰ στοιχεῖα τὰ ὁποῖα προέκυψαν ἐκ τῶν ἐγγράφων τῶν ἀποτελούντων τὴν διοικητικὴν ἐξέτασιν. Ἐνίοτε ἐν αὐτῷ δὲν ἐκτίθεται κατὰ τὰ κεκανονισμένα, τὸ ἀποτέλεσμα, ἀλλ' ὁ ἐνεργῶν τὴν διοικητικὴν ἐξέτασιν ἀναγράφει μόνον τὰ παραβιαζόμενα ἄρθρα τοῦ περὶ πειθαρχίας Κεφαλαίου τοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος καὶ παραπέμπει ὡς πρὸς τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀνακρίσεως εἰς τὸ αἰτιολογικὸν τοῦ πορίσματος.

Τὸ συμπέρασμα δέον ἀπαραιτήτως νὰ περιλαμβάνῃ ἐν συνόψει τὸ ἀποτέλεσμα τῆς διοικητικῆς ἐξετάσεως.

ζ) Τέλος ἡ συνηθεστέρα παράλειψις εἶναι ὅτι ὁ καθ' οὗ ἡ διοικητικὴ ἐξέτασις δὲν λαμβάνει γνῶσιν τῶν καταθέσεων καὶ λοιπῶν ἐγγράφων τῆς διοικητικῆς ἐξετάσεως, δὲν μονογράφει τὰς καταθέσεις κ.λ.π., ὧν ἔλαβε γνῶσιν καὶ τὸ σπουδαιότερον δὲν ἀναγράφει ἐν κατακλείδι τῆς ἀπολογίας του τὴν ἔνδειξιν ὅτι ἔλαβε γνῶσιν τῶν καταθέσεων κ.λ.π., καὶ οὐδένα μάρτυρα ἔχει νὰ προτείνῃ.

Ἐξ ἀφορμῆς τῆς παραλείψεως ταύτης, οὐχὶ σπανίως, ἐπεστράφησαν διοικητικαὶ ἐξετάσεις, πρὸς συμπλήρωσιν, διημείφθησαν ἀλληλογραφίαι, ἀπησχολήθησαν ἀσκόπως αἱ ὑπηρεσίαι καὶ ὑπῆρξαν καὶ περιπτώσεις, καθ' ἃς ἐματαιώθη ἡ ἐκδίκασις τῆς ὑποθέσεως ὑπὸ τῶν οἰκείων Συμβουλίων, εἰς ἃ εἶχον διαβιβασθῆ διοικητικαὶ ἐξετάσεις κατὰ τρόπον ἀτελῆ συντεταγμένον.

Εὐνόητος συνεπῶς τυγχάνει ἡ σοβαρότης τοῦ ζητήματος τούτου καὶ ἕνεκα τούτου ἀναγκαζόμεθα νὰ ἐπανέλθωμεν ἐπ' αὐτοῦ δι' ὑστάτην φορὰν καὶ νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν τῶν βαθμοφόρων ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου, διότι ἐφεξῆς εἴμεθα διατεθειμένοι, ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ ἐλέγξωμεν αὐστηρῶς τοὺς ὑπαιτίους, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ λάβωμεν τοῦτο σοβαρῶς ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῶν πρὸς προαγωγὴν δι' ἀνώτερον βαθμὸν ὡς στοιχεῖον ἀνεπαρκείας, ἐλλείψεως καταρτίσεως καὶ ἐνδιαφέροντος περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων των. Τοῦτο ἄλλως τε σαφῶς ἀναφέρεται ἐν ἄρθρ. 2 § ΙΙ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 19/1934 Κανονισμοῦ «Περὶ διοικητικῶν ἀνακρίσεων».

Ἐκ παραλλήλου ὑπέχουσιν εὐθύνην καὶ οἱ ἁρμόδιοι προϊστάμενοι τῶν ὑπηρεσιῶν, οἵτινες ὑποβάλλουσι τὰς διοικητικὰς ἐξετάσεις χωρὶς αὗται νὰ ἔχωσιν ὑποστῇ προηγουμένως ἔλεγχον ὅσον ἀφορᾷ τὴν κανονικὴν κατάρτισιν αὐτῶν.

Τῆς παρούσης, παρακαλοῦμεν, ὅπως, ἀσχέτως τῶν ἐκδοθησομένων ὑφ' ὑμῶν σχετικῶν διαταγῶν, λάβωσι γνῶσιν ἅπαντες οἱ κ.κ. Ἀξιωματικοὶ ἐνυπογράφως οὕτως ὥστε ἐφεξῆς οἱαδήποτε δικαιολογία νὰ εἶναι ἀπαράδεκτος.

Ὁ Ἀρχηγὸς Ἰωάννης Σπύρου

ΥΙΙΙ. Διαταγὴ Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων ὑπ' ἀριθ. Ε 6415 Φ3493/6 ἀπὸ 4-11-49.

Πρὸς ἁπάσας τὰς Ἀστυνομικὰς Ὑπηρεσίας

Συμπληροῦντες τὴν ὑπ' ἀριθ. 6086/3493/25-10-49 διαταγήν μας «περὶ διοικητικῶν ἀνακρίσεων» παραγγέλλομεν τὰ κάτωθι, ὅσον ἀφορᾷ τὰ δικαιώματα τοῦ καθ' οὗ ἡ ἀνάκρισις ὑπαλλήλου.

Οὗτος κατὰ τὸ ἄρθρον 171 § ΙΙΙ τοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, ἀφ' ἧς κληθῇ εἰς ἀπολογίαν, δικαιοῦται: 1) νὰ λαμβάνῃ γνῶσιν ὅλων τῶν ἐγγράφων καὶ ἐκθέσεων τῶν ἀφορωσῶν τὸ παράπτωμά του, 2) νὰ παρίσταται εἰς τὴν ἐνέργειαν τῆς περαιτέρω ἀνακρίσεως, νὰ ὑποβάλῃ (πάντοτε διὰ τοῦ ἐνεργοῦντος τὴν ἀνάκρισιν) ἐρωτήσεις πρὸς τοὺς μάρτυρας καὶ τὸν καταγγέλλοντα καὶ 3) νὰ προτείνῃ μάρτυρας πρὸς ὑπεράσπισίν του.

Κατ' ἐφαρμογὴν συνεπῶς τῶν διατάξεων τοῦ μνημονευθέντος ἄρθρου, δέον ὁ ἐνεργῶν τὴν διοικητικὴν ἐξέτασιν, ἐν τῇ ἐπιδιδομένῃ πρὸς τὸν ὑπὸ κατηγορίαν ὑπάλληλον κλήσει πρὸς ἀπολογίαν, ν' ἀναγράφῃ ἀπαραιτήτως τὴν ἔνδειξιν ὅτι δύναται οὗτος (ὁ κατηγορούμενος) νὰ κάμῃ χρῆσιν τῶν δικαιωμάτων τῶν μνημονευομένων ἐν τῷ ρηθέντι ἄρθρῳ. Οὕτω θὰ ἀναγράφηται ἐν κατακλεῖδι τῆς κλήσεως πρὸς ἀπολογίαν «Δικαιοῦσθε νὰ κάμητε χρῆσιν τῶν δικαιωμάτων τῶν παρεχομένων ὑμῖν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 171 § ΙΙΙ τοῦ ὑπὸ τοῦ Ν. 1001/1943 Κωδικοποιηθέντος Κανονισμοῦ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος».

Οἰκόθεν νοεῖται ὅτι, ἐφ' ὅσον ὁ ὑπὸ ἀνάκρισιν ἐν τῇ ὑποβληθησομένῃ ἀπολογίᾳ του δηλώσῃ ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ κάμῃ χρῆσιν τῶν δικαιωμάτων του τούτων, θὰ καλῆται ὑπὸ τοῦ ἀνακρίνοντος, ἵνα παρίσταται κατὰ τὴν ἐξέτασιν νέων μαρτύρων ὑπερασπίσεως ἢ κατηγορίας.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ ὑπὸ ἀνάκρισιν δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ κάμῃ χρῆσιν τῶν ἐκτεθέντων δικαιωμάτων του, δέον νὰ ἀναγράψῃ τοῦτο ἐν τῇ ἀπολογίᾳ του καὶ κατὰ τὴν σύνταξιν τῆς ἐκθέσεως ἐξαγομένου τῆς διοικητικῆς ἐξετάσεως νὰ γίνηται ρητὴ μνεία περὶ τούτου π.χ. «ὁ καθ' οὗ ἡ ἀνάκρισις καίτοι τῷ ὑπεμνήσθη τὸ ἄρθρον 171 § ΙΙΙ τοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος δὲν ἐποιήσατο χρῆσιν τῶν δικαιωμάτων του».

Κατόπιν τῶν ἐκτεθεισῶν ὁδηγιῶν ὁλοκληροῦται ἡ διαδικασία ἐνεργείας διοικητικῆς ἐξετάσεως καὶ νομίζομεν, ὅτι δὲν ὑφίσταται κενόν τι, ὥστε νὰ χρήζῃ συμπληρώσεως ἢ ἀσαφὲς χρῆζον ἐπεξηγήσεως.

Ἐὰν συνεπῶς οἱ ἐνεργοῦντες τὰς διοικητικὰς ἐξετάσεις συμμορφῶνται ἐπακριβῶς πρὸς τὰς ἰσχυούσας διατάξεις περὶ ἐνεργείας διοικητικῶν ἐξετάσεων καὶ τὰς ἐκδοθείσας ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου σχετικὰς διαταγὰς θέλει ἐκλείψει τὸ ἄτοπον τῆς κατὰ τρόπον ἀτελῆ συντάξεως διοικητικῶν ἐξετάσεων καὶ δὲν θέλομεν εὑρεθῇ εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ προέλθωμεν εἰς τὸν πει-

θαρχικὸν ἔλεγχον τυχὸν μὴ συμμορφωθησομένων, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ὡς ἐτονίσαμεν καὶ ἐν τῇ ἐν ἀρχῇ μνησθείσῃ διαταγῇ μας θὰ ἔχῃ δυσμενεστάτην ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς ἐν γένει ὑπηρεσιακῆς των σταδιοδρομίας.

'Ο 'Αρχηγὸς 'Ιωάννης Σπύρου

ΙΧ. Διαταγὴ 'Αρχηγείου 'Αστυνομίας Πόλεων ὑπ' ἀριθ. Ε 1301 Φ 3493/6 ἀπὸ 23-3-51.

Πρὸς ἁπάσας τὰς 'Αστυνομικὰς Ὑπηρεσίας

Κατόπιν καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. Ε.635/1/22/1-3-51 διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου 'Εσωτερικῶν, τροποποιοῦμεν τὴν ὑπ' ἀριθ. 6415/3493/6/4-11-49 διαταγήν μας περὶ διενεργείας διοικητικῶν ἀνακρίσεων ὡς ἀκολούθως :

'Εν τῇ ἐπιδιδομένῃ, ὑπὸ τοῦ διενεργοῦντος τὴν διοικητικὴν ἀνάκρισιν ἀξιωματικοῦ, κλήσει πρὸς ἀπολογίαν εἰς τὸν ὑπὸ κατηγορίαν ἀστυνομικὸν ὑπάλληλον θ' ἀναγράφηται, ἐν κατακλείδι, μόνον ἡ ἔνδειξις «Δικαιοῦσθε νὰ κάμητε χρῆσιν τῶν δικαιωμάτων κ.λ.π.» ὡς ὁρίζεται ἐν τῇ μνημονευομένῃ διαταγῇ μας, ἔνδειξις προβλεπομένη καὶ ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 171 § ΙΙΙ τοῦ Κ.Α.Σ.

Μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς κλήσεως πρὸς ἀπολογίαν εἰς τὸν ὑπὸ ἀνάκρισιν, ὀφείλει ὁ ἐνεργῶν τὴν ἀνάκρισιν ὅπως προσκαλῇ τὸν κατηγορούμενον νὰ παρίσταται, ἐὰν ἐπιθυμῇ, κατὰ τὴν ἐξέτασιν παντὸς ἐξετασθησομένου νέου μάρτυρος προτεινομένου ὑπὸ τούτου ἢ ἐξεταζομένου αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τοῦ ἐνεργοῦντος τὴν διοικητικὴν ἐξέτασιν, εἰς τρόπον ὥστε νὰ λαμβάνῃ γνῶσιν οὗτος πάσης ἀνακριτικῆς πράξεως, ἥτις θὰ λάβῃ χώραν μετὰ τὴν κλῆσιν του εἰς ἀπολογίαν.

Συνεπῶς, ἐφ' ὅσον, μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς κλήσεως πρὸς ἀπολογίαν, παραστῇ ἀνάγκη ἐξετάσεως μαρτύρων εἴτε προταθέντων ὑπὸ τοῦ κατηγορουμένου πρὸς ὑπεράσπισίν του ἢ κατ' ἀντιπαράστασιν εἴτε κληθέντων αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τοῦ ἐνεργοῦντος τὴν διοικητικὴν ἀνάκρισιν, δέον νὰ εἰδοποιηθῇ ὁ ὑπὸ ἀνάκρισιν, ἵνα παραστῇ, ἐὰν ἐπιθυμῇ τοῦτο.

Εἰς συμπληρωματικὴν δὲ ἀπολογίαν του ἢ ἀναφορὰν θὰ ἀναφέρῃ ὅτι ἔλαβε γνῶσιν καὶ τῶν καταθέσεων, τῶν ληφθεισῶν μετὰ τὴν λῆψιν τῆς κλήσεως πρὸς ἀπολογίαν.

Εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν οὗτος δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ κάμῃ χρῆσιν τῶν ἀνωτέρω δικαιωμάτων του, θ' ἀναγράψῃ ἐν τῇ συμπληρωματικῇ ἀπολογίᾳ του ἢ ἀναφορᾷ του ὅτι ἐκλήθη ὑπὸ τοῦ ἐνεργήσαντος, ἀλλ' ὅτι δὲν ἔκαμε χρῆσιν τούτων.

Περὶ τούτου θὰ γίνεται μνεία καὶ ἐν τῇ ἐκθέσει ἐξαγομένου τῆς διοικητικῆς ἐξετάσεως, θ' ἀναγράφεται τοὐτέστιν «ὁ καθ' οὗ ἡ ἀνάκρισις ἐποιήσατο χρῆσιν τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 171 § ΙΙΙ τοῦ Κανονισμοῦ τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος παρεχομένων δικαιωμάτων του ἢ καίτοι ἐκλήθη νομίμως νὰ κάμῃ χρῆσιν τῶν δικαιωμάτων του δὲν ἔκαμε χρῆσιν τούτων, ὡς καὶ ἐν τῇ ἀναφορᾷ του ἢ τῇ συμπληρωματικῇ ἀπολογίᾳ του ἀναφέρει».

Τὰς ἀνωτέρω ὁδηγίας, παρακαλοῦμεν ὅπως κοινοποιήσητε πρὸς ἅπαντας τοὺς κ.κ. 'Αξιωματικοὺς διὰ τὴν συμμόρφωσιν, πρὸς πρόληψιν ἀκυροτήτων καὶ ἀποφυγὴν ἀσκόπων ἀλληλογραφιῶν.

'Ο 'Αρχηγὸς 'Αθ. Σαμπάνης

Χ. Διαταγὴ 'Αρχηγείου 'Αστυν. Πόλεων ὑπ' ἀριθ. 11087 Φ 126/1 ἀπὸ 27-5-1952.

Πρὸς ἁπάσας τὰς 'Αστυνομικὰς Διευθύνσεις

«Περὶ τρόπου διενεργείας διοικητικῶν ἐξετάσεων διὰ λόγους πειθαρχίας».

'Ανακοινοῦμεν ὑμῖν τ' ἀκόλουθα :

1. Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 16047/126/1 ἀπὸ 2-10-1948 ἡμετέρας διαταγῆς πρὸς τὴν 'Αστυν. Δ/νσιν Πατρῶν ἐγνωρίσαμεν, ὅτι: α) παρετηρήσαμεν ὅτι ἐπὶ προσηρτημένων εἰς διοικητικὰς ἐξετάσεις κατὰ ἀστυνομικῶν δελτία ἀτομικῆς καταστάσεως αὐτῶν καὶ εἰς τὴν στήλην «Γνώμη τοῦ Διοικητοῦ τοῦ Τμήματος», ἀναγράφεται, ὅτι «λόγῳ τοῦ ὅτι ἐσχάτως ἐτοποθετήθην εἰς τὸ Τμῆμα, δὲν ἠδυνήθην εἰσέτι νὰ σχηματίσω σαφῆ γνώμην περὶ τοῦ ἤθους καὶ χαρακτῆρος τούτου (τοῦ ὑπὸ κρίσιν ἀστυφύλακος)» καὶ β) ἐφεξῆς, εἰς τοιαύτας περιπτώσεις δέον ν' ἀναγράφηται εἰς τὴν οἰκείαν στήλην ἡ γνώμη τοῦ προκατόχου Διοικητοῦ τοῦ Τμήματος, εἰς περίπτωσιν δὲ καθ' ἣν ὁ ὑπὸ κρίσιν ἀστυνομικὸς ἔχει προσφάτως μετατεθῇ εἰς τὸ Τμῆμα, ν' ἀναγράφηται ἡ γνώμη τοῦ πρώην Διοικητοῦ του.

ΝΟΜΟΙ ΚΑΙ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 2606/1953.

«Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ Ν.Δ. ὑπ' ἀριθ. 136/46 περὶ 'Αγορανομικοῦ Κώδικος».

"Αρθρον 1.

'Εν τέλει τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ Ν.Δ. ὑπ' ἀριθ. 136/46 «περὶ 'Αγορανομικοῦ Κώδικος» προστίθενται ἓξ (6) νέαι παράγραφοι ὑπ' ἀριθ. 6, 7, 8, 9, 10 καὶ 11, ἔχουσαι οὕτω :

6. Προκειμένου περὶ τῶν εὐαλλοιώτων τροφίμων καὶ ποτῶν ἡ ἐνεργήσασα τὴν δειγματοληψίαν 'Αρχὴ ἀποστέλλει τὰ παρὰ ταύτης ληφθέντα δείγματα, μετὰ τῶν σχετικῶν πρωτοκόλλων δειγματοληψίας, αὐθημερὸν εἰς τὴν ἁρμοδίαν Χημικὴν ὑπηρεσίαν, ἥτις ἐπιλαμβάνεται τάχιστα τῆς χημικῆς ἐξετάσεως τοῦ πρώτου τῶν εἰς διπλοῦν, κατὰ τὰ κεκανονισμένα, ληφθέντος δείγματος, ἐφ' ὅσον δὲ ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς χημικῆς ἐξετάσεως προκύπτει ὅτι τὸ ἐξετασθὲν δεῖγμα εἶναι νοθευμένον ἢ ἀκατάλληλον πρὸς βρῶσιν καὶ ὅτι γενικῶς δὲν πληροῖ τοὺς ὅρους τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ Κώδικος περὶ τροφίμων, ποτῶν κ.λ.π., προβαίνει αὐτεπαγγέλτως καὶ ἄνευ ἀσκήσεως ὑπὸ τοῦ ἐνδιαφερομένου τῆς ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ 'Αγορανομικοῦ Κώδικος προβλεπομένης ἐφέσεως, εἰς τὴν χημικὴν ἐξέτασιν τοῦ δευτέρου δείγματος, ἐκτὸς ἐὰν ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ δειγματοληψίας ρητῶς ἀναγράφεται ὑπὸ τοῦ ἐνδιαφερομένου ὅτι δὲν ἐπιθυμεῖ τὴν κατ' ἔφεσιν ἐξέτασιν τοῦ ληφθέντος δείγματος.

'Η ἐπανεξέτασις τοῦ δείγματος ἐκτελεῖται, προκειμένου περὶ τῆς Κεντρικῆς 'Υπηρεσίας τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους, παρὰ τῆς Χημικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Τμήματος 'Εφέσεων αὐτῆς, προκειμένου δὲ περὶ τῶν παραρτημάτων τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους, ἐν οἷς ὑπηρετοῦσι πλείονες τοῦ ἑνὸς χημικοί, ἡ ἐξέτασις ἐκτελεῖται παρ' ἑτέρου χημικοῦ τοῦ παραρτήματος καὶ οὐχὶ παρὰ τοῦ ἐκτελέσαντος τὴν ἐξέτασιν τοῦ πρώτου δείγματος τοιούτου. Οἱ Διευθυνταὶ Παραρτημάτων, ἐν οἷς ὑπηρετεῖ εἷς μόνον χημικός, ἀποστέλλουσιν ἅμα τῷ πέρατι τῆς ἐξετάσεως τοῦ πρώτου δείγματος, ἐφόσον τοῦτο εἶναι νοθευμένον ἢ μὴ κανονικόν, τὸ δεύτερον δεῖγ-

---

2. Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 17217/126/1 ἀπὸ 29-10-1948 ἡμετέρας ὁμοίας πρὸς τὴν 'Αστυν. Δ/νσιν 'Αθηνῶν, ἀνεκοινώσαμεν, ὅτι: α) τὸ πνεῦμα τῆς ὡς ἀνωτέρω ὑπ' ἀριθμ. 16047/126/1 ἀπὸ 2-10-1948 διαταγῆς ἡμῶν εἶναι νὰ ἐγγράφηται σαφὴς καὶ συγκεκριμένη γνώμη εἰς τὸ δελτίον τῆς ἀτομικῆς καταστάσεως, τὸ ἐπισυναπτόμενον εἰς ἐνεργουμένην ἐξέτασιν, περὶ τοῦ ἤθους καὶ τοῦ χαρατῆρος τοῦ καθ' οὗ αὕτη ἀστυνομικοῦ καὶ β) κατὰ συνέπειαν εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ ἐν λόγῳ δελτίου, ὁ οἰκεῖος Διοικητὴς τοῦ Τμήματος δὲν ἔχει σχηματίσει σαφῆ γνώμην περὶ τοῦ ἀστυνομικοῦ, καθ' οὗ διενεργεῖται ἡ διοικητικὴ ἐξέτασις, λόγῳ προσφάτου τοποθετήσεως αὐτοῦ (τοῦ Διοικητοῦ) εἰς τὸ Τμῆμα ἢ τοῦ ὑπὸ κρίσιν ὑπαλλήλου, δύναται ν' ἀναγράφηται εἰς τοῦτο ἡ ἐν τῷ βιβλιαρίῳ διαδοχικῶν σημειώσεων διατυπουμένη γνώμη τοῦ πρώην Διοικητοῦ του, παρὰ τοῦ ὁποίου τότε μόνον θὰ ζητῶνται συμπληρωματικαὶ πληροφορίαι, ὅταν τὰ ἐν τῷ βιβλιαρίῳ στοιχεῖα κρίνωνται ὡς ἀνεπαρκῆ ἢ ἐλλιπῆ.

3. Παρὰ τὰς ἀνωτέρω διαταγάς, παρετηρήσαμεν, ὅτι ἔνιοι τῶν Διοικητῶν τῶν Τμημάτων ἐξακολουθοῦν νὰ μὴ ἀναγράφουν εἰς τὸ ἀναφερόμεν δελτίον ἀτομικῆς καταστάσεως σαφῆ καὶ συγκεκριμένην γνώμην, περὶ τοῦ ἤθους καὶ τοῦ χαρακτῆρος τοῦ ὑπὸ κρίσιν ἀστυνομικοῦ, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι προσφάτως, ἐτοποθετήθη εἰς τὸ Τμῆμα εἴτε ὁ Διοικητής, εἴτε ὁ καθ' οὗ ἡ διοικητικὴ ἐξέτασις.

4. Κατ' ἀκολουθίαν, παρακαλοῦμεν ὅπως, ἐφεξῆς, συμμορφοῦσθε ἀπαρεγκλήτως πρὸς τὰς μνημονευομένας, ὡς ἀνωτέρω, διαταγὰς ἡμῶν.

'Ο 'Αρχηγὸς 'Αθ. Σαμπάνης

μα μετὰ τῶν σχετικῶν εἰς τὸ πλησιέστερον Παράρτημα τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους οὗτινος ἡ ὑπηρεσία προβαίνει εἰς τὴν ταχίστην ἐξέτασιν αὐτοῦ.

7. Κατὰ τὴν ἐξέτασιν τοῦ δευτέρου δείγματος δύναται νὰ παρίστανται καὶ ἰδιῶται ἐπιστήμονες χημικοί, ὁριζόμενοι ἐν Ἀθήναις παρὰ τῇ Κεντρικῇ Ὑπηρεσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Χημείου καὶ τοῖς κατὰ τόπους Παραρτήμασιν αὐτοῦ παρὰ τῶν ἁρμοδίων Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων, ἐκτὸς ἐὰν εἰς τὸ πρωτόκολλον δειγματοληψίας ρητῶς δηλωθῇ ὑπὸ τοῦ ἐνδιαφερομένου ὅτι οὗτος ἐπιθυμεῖ νὰ μὴ παραστῇ ἰδιώτης χημικὸς κατὰ τὴν ἐξέτασιν τοῦ δευτέρου δείγματος, ἀλλ' αὕτη νὰ διενεργηθῇ ὑπὸ μόνον τῶν ἁρμοδίων χημικῶν τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους.

Οἱ ὡς ἄνω χημικοί, εἰδοποιούμενοι δεόντως, δέον νὰ προσέρχωνται κατὰ τὴν ὁριζομένην ὥραν. Ἐν περιπτώσει μὴ ἐγκαίρου προσελεύσεως αὐτῶν ἡ ἁρμοδία χημικὴ ὑπηρεσία τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους προβαίνει οἱκοθεν εἰς ἐπανεξέτασιν τοῦ δευτέρου δείγματος.

Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορίου ἐκδιδομένων μετὰ γνώμην τοῦ Ἀνωτάτου Χημικοῦ Συμβουλίου καθορισθήσεται ὁ ἀριθμὸς τῶν παρ' ἑκάστου τῶν ἁρμοδίων Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων ὁρισθησομένων χημικῶν, τὰ τῆς ἀμοιβῆς αὐτῶν, ἥτις θὰ βαρύνῃ τὸν κάτοχον τοῦ εἴδους, ἐφ' οὗ ἐγένετο ἡ δειγματοληψία καὶ πᾶν ἕτερον ἐν γένει στοιχεῖον, σχετικὸν πρὸς τὰ τῆς παραστάσεως τῶν ὡς ἄνω χημικῶν κατὰ τὴν ἐπανεξέτασιν τῶν εὐαλλοιώτων δειγμάτων.

8. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τὸ δεύτερον δεῖγμα ἤθελεν εὑρεθῇ ἠλλοιωμένον, εἰς βαθμὸν παρακωλύοντα τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐξετάσεως αὐτοῦ, δὲν ἐνεργεῖται ἡ ἐξέτασις τούτου. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἰσχύει τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐξετάσεως τοῦ πρώτου δείγματος. Ἐν τῇ συντασσομένῃ ἐκθέσει παρὰ τοῦ ἐνεργήσαντος τὴν ἐξέτασιν χημικοῦ ἢ χημικῶν ἀναγράφεται τὸ εἶδος τῆς ἀλλοιώσεως, τὸ ποσοστὸν ταύτης, τὸ προκαλέσαν ἢ ἐπιταχύναν τὴν ἀλλοίωσιν αἴτιον καὶ πᾶν ἕτερον σχετικὸν στοιχεῖον πρὸς μόρφωσιν ἀκριβοῦς γνώμης.

Ἐν περιπτώσει διαφωνίας τοῦ παραστάντος ἰδιώτου χημικοῦ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἐδαφίου στ' τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 28 ὡς τὸ ἄρθρον τοῦτο τροποποιεῖται καὶ συμπληροῦται διὰ τοῦ παρόντος.

9. Τὰ ἀποτελέσματα τῶν χημικῶν ἐξετάσεων τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου δείγματος κοινοποιοῦνται εἰς τὴν ἀποστείλασαν τὸ δεῖγμα Ἀρχήν, ἥτις ἀνακοινοῖ ταῦτα εἰς τὸν κάτοχον τοῦ εἴδους ἐφ' οὗ ἐγένετο ἡ δειγματοληψία, ἐφόσον δὲ ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων ἐξετάσεως τοῦ δευτέρου δείγματος ἐπιβεβαιοῦνται τὰ ἀποτελέσματα ἐξετάσεως τοῦ πρώτου τοιούτου, ἡ Ἀρχὴ αὕτη προσκαλεῖ τὸν ἐνδιαφερόμενον ὅπως ἐντὸς προθεσμίας πέντε (5) ἡμερῶν καταβάλῃ εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον τὸ νόμιμον παράβολον τῆς γενομένης ἀναλύσεως τοῦ δευτέρου δείγματος.

Ἐν περιπτώσει δυστροπίας ἢ ἀρνήσεως τοῦ ὑποχρέου εἰς τὴν καταβολὴν τοῦ παραβόλου τούτου, ἡ ἀποστείλασα τὸ δεῖγμα Ἀρχὴ προβαίνει εἰς τὴν βεβαίωσιν τοῦ ὀφειλομένου ποσοῦ, οὗτινος ἡ εἰσπραξις ἐνεργεῖται κατὰ τὰς σχετικὰς περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων διατάξεις.

10. Ἐν περιπτώσει διαφορᾶς μεταξὺ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν χημικῶν ἐξετάσεων πρώτου καὶ δευτέρου δείγματος, ὡς καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτεπαγγέλτου ἐξετάσεως, καθ' ἃς τὸ δεύτερον δεῖγμα εὑρέθη ἠλλοιωμένον καὶ δὲν γίνεται ἐξέτασις αὐτοῦ, ἀποφαίνεται περὶ ταύτης, τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ ἐδαφίου ε' τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 28, ὡς τὸ ἄρθρον τοῦτο τροποποιεῖται καὶ συμπληροῦται διὰ τοῦ παρόντος, τὸ Ἀνώτατον Χημικὸν Συμβούλιον, πρὸς ὃ διαβιβάζεται ὁ οἰκεῖος φάκελλος μεθ' ἁπάντων τῶν σχετικῶν.

11. Ἐπὶ δειγμάτων ἄρτου, λαμβανομένων παρὰ διαφόρων Ἱδρυμάτων (Νοσοκομείων, Σανατορίων, Σχολῶν κ.λ.π.), ἢ παρ' ἀρχῆς τινος, πρὸς διαπίστωσιν τῆς καλῆς ἢ μὴ παρασκευῆς καὶ ἐψήσεως, ἐφ' ὅσον ἀποστέλλονται εἰς τὸ Χημεῖον τοῦ Κράτους ἢ εἰς τὰ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις παραρτήματα αὐτοῦ, τὸ δεύτερον δεῖγμα ἀποστέλλεται ἀμελλητὶ καὶ εἰς τὴν παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐμπορίου Ἐπιτροπήν, προκειμένου περὶ δειγμάτων τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης, ἢ εἰς τὰς Ἐπιτροπὰς Ἐλέγχου τῶν δειγμάτων ἄρτου, τὰς συσταθείσας ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορίου καὶ ὑφισταμένας εἰς τὴν περιφέρειαν, εἰς ἣν λαμβάνεται τὸ δεῖγμα.

12. Παρέχεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν Ἐμπορίου τὸ δικαίωμα ὅπως δι' ἀποφάσεών του, δημοσιευομένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, αὐξομειώνῃ ἑκάστοτε τὸ παράβολον ἀσκουμένων ἐφέσεων πρὸς ἐπανεξέτασιν δειγμάτων τροφίμων κ.λ.π.

Ἄρθρον 2.

1. Τὸ πέμπτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ Ν.Δ. ὑπ' ἀριθ. 136/1946 «περὶ Ἀγορανομικοῦ Κώδικος» ἀντικαθίσταται ὡς ἕπεται :

«Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορίου, ἐκδιδομένων μετὰ γνώμην τοῦ Ἀνωτάτου Χημικοῦ Συμβουλίου καὶ δημοσιευομένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καθορίζονται τὰ εὐαλλοίωτα τρόφιμα καὶ ποτά».

2. Καταργεῖται τὸ δεύτερον ἐδάφιον τῆς παρ. 2 ὡς καὶ τὸ τέταρτον τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ ὡς ἄνω Νομοθετικοῦ Διατάγματος.

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 2620/1953.

«Περὶ κυρώσεως τῆς Συμβάσεως περὶ πολιτικῶν δικαιωμάτων τῆς γυναικὸς ὑπογραφείσης ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ τῇ 1 Ἀπριλίου 1953

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

ΠΕΡΙ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΟΣ

Τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη :

Προτιθέμενα νὰ θέσωσιν εἰς ἐφαρμογὴν τὴν εἰς τὸν Χάρτην τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν περιλαμβανομένην ἀρχὴν τῆς ἰσότητος δικαιωμάτων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν.

Ἀναγνωρίζοντα ὅτι ἕκαστος κέκτηται τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνῃ μέρος εἰς τὴν διακυβέρνησιν τῆς χώρας του ἀπ' εὐθείας ἢ μέσῳ ἀντιπροσώπων ἐλευθέρως ἐκλεγομένων, ὡς καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ καταλαμβάνειν, ἐπ' ἴσοις ὅροις δημόσια λειτουργήματα εἰς τὴν χώραν αὐτοῦ, ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ των δὲ ὅπως ἐξισώσωσι τὸ καθεστὼς τῶν ἀνδρῶν καὶ τὸ τῶν γυναικῶν ὡς πρὸς τὴν ἀπόλαυσιν καὶ τὴν ἄσκησιν πολιτικῶν δικαιωμάτων, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Χάρτου τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν καὶ τὴν Παγκόσμιον Δήλωσιν τῶν Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Ἀποφασίσαντα ὅπως, ἐπὶ τῷ τέλει τούτῳ, συνάψωσι Σύμβασιν, συνωμολόγησαν τὰς κάτωθι διατάξεις :

Ἄρθρον 1.

Αἱ γυναῖκες θὰ δικαιοῦνται νὰ ἐκλέγουν εἰς ἁπάσας τὰς ἐκλογὰς ἐπὶ ἴσοις ὅροις μὲ τοὺς ἄνδρας, ἄνευ οὐδεμιᾶς διακρίσεως.

Ἄρθρον 2.

Αἱ γυναῖκες θὰ δικαιοῦνται νὰ ἐκλέγωνται εἰς ἅπαντα τὰ δημόσια ἐκλεγόμενα σώματα, τὰ καθοριζόμενα ὑπὸ τοῦ ἐθνικοῦ δικαίου, ἐπὶ ἴσοις ὅροις μὲ τοὺς ἄνδρας, ἄνευ οὐδεμιᾶς διακρίσεως.

Ἄρθρον 3.

Αἱ γυναῖκες θὰ δικαιοῦνται νὰ διορίζωνται εἰς δημοσίας θέσεις καὶ νὰ ἀσκῶσιν ἅπαντα τὰ δημόσια λειτουργήματα, τὰ καθοριζόμενα ὑπὸ τοῦ Ἐθνικοῦ δικαίου, ἐπὶ ἴσοις ὅροις μὲ τοὺς ἄνδρας ἄνευ οὐδεμιᾶς διακρίσεως.

ΥΠΟΥΡΓΙΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Ι. Ἀπόφασις ὑπ' ἀριθ. 36/30/184 κα')53 «περὶ διατυπώσεως δι' ἐγκατάστασιν καὶ λειτουργίαν περιοδευόντων φορητῶν Κινηματογράφων».

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 173 τοῦ ἀπὸ 24/6/12-9-49 Β. Διατάγματος «περὶ ἐγκρίσεως Κανονισμοῦ Θεάτρων, Κινηματογράφων κ.λ.π., ἐκδοθέντος εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ ἄρθρου 3 παρ. 6 τοῦ Α.Ν. 445/37 «περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ Κινηματογράφων διατάξεων, καθορίζομεν ὡς κάτωθι τὰ τῆς ἐγκαταστάσεως καὶ λειτουργίας περιοδευόντων φορητῶν Κινηματογράφων, μὴ προβλεφθείσης εἰδικῶς τῆς περιπτώσεως ταύτης διὰ τῶν ἄρθρων 1, 2 καὶ 3 τοῦ ἀνωτέρω Ἀνακγαστικοῦ Νόμου.

Ἄδεια ἐγκαταστάσεως καὶ λειτουργία φορητοῦ Κινηματογράφου χορηγεῖται παρὰ τῆς οἰκείας Διοικήσεως Χωροφυλακῆς διὰ τὴν περιφέρειάν της, κατόπιν συμφώνου γνώμης διατυπουμένης ἐγγράφως παρ' ἠλεκτρολόγου Μηχανικοῦ κεκτημένου διπλώματος Ἀνωτάτης Σχολῆς ἢ ἐλλείψει τοιούτου παρὰ Μηχανικοῦ Κινηματογράφου πείρας, κεκτημένου πτυχίου ἐπιβλέψεως καὶ συντηρήσεως Κινηματογραφικῶν μηχανῶν περὶ τῆς καταστάσεως καὶ ἀσφαλείας τῶν μηχανημάτων προβολῆς καὶ τῶν ταινιῶν.

Ἐν τῇ ἀδείᾳ δέον νὰ ἀναγράφηται τὸ ὀνοματεπώνυμον τοῦ ὑπὲρ οὗ αὕτη ἐκδίδεται, ἡ διάρκεια τῆς ἰσχύος της, ἥτις δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνῃ τὸ ἔτος καὶ τὰ ληπτέα μέτρα ἀσφαλείας.

Διὰ τὴν ἰσχὺν τῆς ἐν λόγῳ ἀδείας εἰς λοιπὰς περιφερείας ἀπαιτεῖται καὶ ἔγκρισις τῶν ἁρμοδίων Διοικήσεων Χωροφυλακῆς.

Αἱ χρησιμοποιούμεναι μηχαναὶ προβολῆς δέον νὰ ὦσιν ἀπολύτου ἀσφαλείας καὶ ἀκίνδυνοι, ὁ δὲ φωτισμὸς αὐτῶν νὰ προέρχηται ἀπὸ λαμπτῆρας δι' ἁπλῆς συνδέσεως διὰ πρίζας καὶ οὐχὶ ὑπὸ βολταϊκοῦ τόξου.

Εἰς περίπτωσιν ὅμως καθ' ἣν ἡ μηχανὴ προβολῆς φωτίζεται ὑπὸ βολταϊκοῦ τόξου, τότε ὁ χειρισμὸς αὐτῆς δέον νὰ γίνεται ἀπαραιτήτως παρὰ Μηχανικοῦ Κινηματογράφου κεκτημένου σχετικοῦ πτυχίου χειρισμοῦ Κινηματογράφου.

Αἱ προβαλλόμεναι ταιναὶ δέον νὰ ὦσιν ἄφλεκτοι.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν αἱ ταιναὶ δὲν εἶναι ἄφλεκτοι, τότε τὴν προβολὴν διενεργεῖ Μηχανικὸς Κινηματογράφου κεκτημένος πτυχίον.

Περὶ τῆς καταλληλότητος ἢ μὴ τῆς προβολῆς τῶν ταινιῶν δέον νὰ ἀποφαίνηται προηγουμένως ἡ ἁρμοδία ἐπὶ τοῦ ἐλέγχου προβολῆς ταινιῶν Ἐπιτροπὴ τοῦ παρὰ τῇ Προεδρίᾳ τῆς Κυβερνήσεως Ὑπουργείου.

Ὁ ἐνδιαφερόμενος πρὸ τῆς ἐγκαταστάσεως καὶ λειτουργίας τοῦ φορητοῦ Κινηματογράφου δέον νὰ παρουσιάζηται εἰς τὴν τοπικὴν Ἀστυνομικὴν Ἀρχὴν διὰ τὸν ὑπὸ ταύτης καθορισμὸν τοῦ χώρου εἰς ὃν νὰ λειτουργήσῃ.

Περὶ τῆς καταλληλότητος τοῦ χώρου ἀπὸ ἀπόψεως: α) ἀσφαλείας, β) ἀνέσεως καὶ γ) ὑγιεινῆς τῶν θέσεων ἀποφαίνεται ἡ τοπικὴ Ἀστυνομικὴ Ἀρχή, διὰ μὲν τὰς δύο πρώτας περιπτώσεις κατόπιν συμφώνου γνώμης Μηχανικοῦ τοῦ Δημοσίου ἢ Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ τοιούτου ἢ ἰδιώτου Μηχανικοῦ, διὰ δὲ τὴν τρίτην περίπτωσιν, κατόπιν συμφώνου τοιαύτης τοῦ Νομιάτρου τῆς περιφερείας της ἢ Ἰατροῦ τοῦ Ὑγειονομικοῦ Κέντρου καὶ ἐν ἐλλείψει τοιούτου κατὰ τὴν κρίσιν της.

Εἰς πόλεις, Κωμοπόλεις ἢ Χωρία ἔνθα λειτουργεῖ Μόνιμος Κινηματογράφος δὲν ἐπιτρέπεται ἡ λειτουργία περιοδευόντων φορητῶν Κινηματογράφων.

Αἱ ἐν λόγῳ ἄδειαι ὑπόκεινται εἰς τέλος χαρτοσήμου συμφώνως τῇ παραγράφῳ 42 τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ Νόμου 2246/52 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ τελῶν χαρτοσήμου καὶ ἄλλων φορολογικῶν διατάξεων».

Τὰ ἄρθρα 1, 2, καὶ 3 καὶ ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Α.Ν. 445/37 δὲν ἰσχύουσιν ὡς πρὸς τὴν ἐγκατάστασιν καὶ λειτουργίαν περιοδευόντων φορητῶν Κινηματογράφων, περὶ ὧν ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῇ παρούσῃ ὁριζόμενα.

Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουσιν ἅπασαι αἱ διατάξεις τοῦ ἀνωτέρω Ἀναγκαστικοῦ Νόμου.

Οἱ πρὸς τὸν σκοπὸν διαφωτίσεως τοῦ πληθυσμοῦ κατ' ἐντολὴν Κρατικῆς Ἀρχῆς περιοδεύοντες φορητοὶ Κινηματογράφοι, οἵτινες θὰ λειτουργοῦσιν ὑπ' εὐθύνην τοῦ κατὰ τόπους ἐκπρο-

σώπου τῆς διαταξάσης τὴν προβολὴν Κρατικῆς Ἀρχῆς, ὑπάγονται εἰς τὰς διατυπώσεις τῆς παρούσης μόνον ὅσον ἀφορᾷ τὴν καταλληλότητα τοῦ χώρου προβολῆς ἀπὸ ἀπόψεως ἀσφαλείας, ἀνέσεως καὶ ὑγιεινῆς τῶν θεατῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Αὐγούστου 1953.

Οἱ Ὑπουργοὶ

Δημ. Ἔργων, Ἐσωτερικῶν, Βιομηχανίας, Κοινωνικῆς Προνοίας,
παρὰ τῇ Προεδρίᾳ τῆς Κυβερνήσεως.

II. Ἀπόφασις ὑπ' ἀριθ. 20048)53 «περὶ καθορισμοῦ ὡρῶν ἐργασίας κρεοπωλείων Ἀθηνῶν».

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις: 1) τῶν ἄρθρων 16 καὶ 17 τοῦ Π. Δ. τῆς 8/13-4-32 «περὶ κωδ. τῶν διατάξεων περὶ χρονικῶν ὁρίων ἐργασίας εἰς τὰ καταστήματα κ.λ.π.», 2) τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ Νόμου 41/44 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Νόμου 3502/28 καὶ 3) γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐργασίας, ἀποφασίζομεν:

Καθορίζομεν τὰς ὥρας ἐργασίας τῶν κρεοπωλείων καὶ ἐν γένει καταστημάτων ἢ πρατηρίων πωλήσεως κρέατος τῆς πόλεως Ἀθηνῶν διὰ τοὺς μῆνας Μάρτιον, Ἀπρίλιον, Μάϊον, Ἰούνιον, Ἰούλιον, Αὔγουστον, Σεπτέμβριον καὶ Ὀκτώβριον εἰς δέκα (10) ἡμερησίως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Σεπτβρίου 1953

Ὁ Ὑπουργὸς Ἐργασίας

III. Ἀπόφασις ὑπ' ἀριθ. 809)53 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ ἐλαιολάδου διατάξεων».

ΓΕΝΙΚΟΝ ΧΗΜΕΙΟΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΑΝΩΤΑΤΟΝ ΧΗΜΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπ' ἀριθ. 6735, 9686 ἐ.ἔ. ἔγγραφον τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους, τὸ ὑπ' ἀριθ. 185429/849/1953 ἔγγραφον τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορίου, περὶ καθορισμοῦ ἀνωτάτου ὁρίου βαθμοῦ ὀξύτητος τῶν βρωσίμων ἐλαιολάδων, τὸ ἐδάφ. γ' τῆς παρ. 8 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Νόμου 4328/29 «περὶ συστάσεως Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους», τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Διατάγματος τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1929 «περὶ κανονισμοῦ τῆς λειτουργίας καὶ τῶν ἐργασιῶν τοῦ Ἀνωτάτου Χημικοῦ Συμβουλίου, τὸ Κεφάλαιον 10 «ΕΛΑΙΟΝ ΕΛΑΙΟΝ» τοῦ Κώδικος τῶν Τροφίμων, ποτῶν κ.λ.π., τὴν ὑπ' ἀριθ. 1234/52 ἀπόφασιν ἡμῶν «περὶ καθορισμοῦ ἑπτὰ ποιοτήτων ἐλαιολάδου βάσει τῆς ὀξύτητος αὐτῶν εἰς ἐλαϊκὸν ὀξύ», τροποποιοῦμεν καὶ συμπληροῦμεν τὰς ὡς ἄνω περὶ ἐλαιολάδου διατάξεις ὡς ἀκολούθως:

1. Καθορίζονται πέντε (5) ποιότητες βρωσίμου ἐλαιολάδου βάσει τῆς ὀξύτητος αὐτῶν, εἰς ἐλαϊκὸν ὀξύ, ἐκπεφρασμένου ὡς ἀκολούθως:

Πρώτη	ποιότης—Ὀξύτης	εἰς	ἐλαϊκὸν	ὀξὺ		0 — 1 %
Δευτέρα	»	»	»	»	»	1.1 — 2 %
Τρίτη	»	»	»	»	»	2.1 — 3 %
Τετάρτη	»	»	»	»	»	3.1 — 4 %
Πέμπτη	»	»	»	»	»	4.1 — 5 %

Ἐλαιόλαδα ἔχοντα ὀξύτητα ἀνωτέραν τῶν 5 % εἰς ἐλαϊκὸν ὀξὺ χαρακτηρίζονται ὡς μὴ ἐδώδιμα.

2. Καταργεῖται ἡ σχετικὴ διάταξις τοῦ Κώδικος ἡ καθορίζουσα τὴν μετουσίωσιν τοῦ ἐλαιολάδου ἀκαταλλήλου πρὸς βρῶσιν διὰ προσθήκης πίσσης. Τὰ τοιαῦτα ἔλαια δύνανται νὰ παραδίδωνται ὑπὸ διοικητικὸν ἔλεγχον εἰς τὰ εἰδικὰ ἐργοστάσια πρὸς ἐξουδετέρωσιν ἢ πλήρη ἐξευγενισμόν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ἰουλίου 1953

Ἀνώτατον Χημικὸν Συμβούλιον—Γεν. Χημεῖον Κράτους.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Διὰ Β.Δ. ἐκδοθέντος βάσει τῶν διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 2458/53 ἀπελύθησαν τοῦ 'Αστυνομ. Σώματος οἱ 'Αστυνόμοι Α' Μουστακούνης Κ., Κοντάκος Ν. καὶ οἱ 'Αστυνόμοι Β' Κατσάτος Θ., 'Εμμανουὴλ Ι., Μανίδης Δ., Διαμαντόπουλος Δ., Ρέππας Η καὶ Κλημαντήρης Γ.,

—'Απελύθη τοῦ 'Αστυν. Σώματος ὡς καταληφθεὶς ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας ὁ ἀνθυπαστυνόμος 'Αργυρίου Β.

—Διὰ Β.Δ. ἐτοποθετήθησαν ὡς ὑπόλογοι διαχειρισταὶ οἱ κάτωθι:

1) 'Αστυνόμος Β' κ. Στόκας Κ., ὡς διαχειριστὴς χρηματικοῦ τῆς 'Αστυν. Δ/νσεως 'Αθηνῶν.

2) 'Αστυνόμος Α' κ. Γιαννόπουλος Δ., ὡς ὑπόλογος διαχειριστὴς ὑλικοῦ τῆς Δ/νσεως 'Αθηνῶν.

3) 'Αστυνόμος Β' κ. 'Ιατρόπουλος Η., ὡς διαχειριστὴς χρηματικοῦ τῆς Δ/νσεως Πειραιῶς.

4) 'Αστυνόμος Α' κ. Γεωργίου Στ., ὡς διαχειριστὴς ὑλικοῦ καὶ χρηματικοῦ τοῦ Νοσοκομείου 'Αστυνομίας Πόλεων καὶ

5) 'Αστυνόμος Α' Καλογερᾶς Κ., ὡς διαχειριστὴς ὑλικοῦ καὶ χρηματικοῦ τῆς Δ/νσεως Πατρῶν.

—Παρητήθησαν τοῦ 'Αστυν. Σώματος οἱ ἀστ/κες, Μητροβασίλειος Ν., Κουρκουντῆς Ν., Πανταζῆς Ν., Σταθόπουλος Β., Κατσούλης Χρ., Φρέντζος Ι., Βογιατζῆς Π., Χατζηστάμου Ι. καὶ Τσαούσης Κ.

—'Απελύθη διὰ λόγους πειθαρχίας ὁ μαθητευόμενος ἀστυφύλαξ Καραγιάννης Μιχ.

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ 'Αρχηγοῦ τοῦ 'Αστυν. Σώματος, ὠνομάσθησαν τακτικοὶ ἀστ/κες οἱ μέχρι τοῦδε μαθητευόμενοι τοιοῦτοι, Μαραγκάκης Ν., Βλαχογιάννης Κ., Μαρκαντώνης Γ., Θωμᾶς Θ, Κοντὸς Δ., Μέξας Σ., Συρῖγος Δ., Δήμου Σ., Παπαγεωργάκης Α., Γαλυφιανάκης Ι., Σπανός, Π., Δούνης Α., Παπαδόγιαννης Κ., Παπαχρήστου Π., Παπαγεωργίου Γ., Παλιούρας Α., Ζωγράφος Ε., Χοντάσης Χ., Εὐαγγελινὸς Σ., Κολέρης Α., Λιάκος Γ., Παπαλεξανδρόπουλος ἢ Παπαδόπουλος Χ., Τασσόπουλος Α., 'Ελευθεράκης Π., 'Αρβανίτης Π., Κονίδης Π., Κουρκούτας,. Θ., Κρεββατᾶς Θ., Κουλιᾶς Κ., Θαρουνιάτης Τ., Βασιλογιάννης Σ., Ράλλης Κ., Πετρόπουλος Σ., Αὐγουστάκης Γ. καὶ Μαράκης Γ.

***

ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΝ

1) Τὴν 4-10-1953, εἰς τὸ Γυμναστήριον τοῦ 'Εθνικοῦ Γ.Σ., ἐτελέσθησαν Τετρασυλλογικοὶ Πυγμαχικοὶ ἀγῶνες, μεταξὺ τῶν Πυγμάχων 'Αστυνομίας Πόλεων, 'Εθνικοῦ Γ.Σ., Σ.Α.Φ. καὶ Παλελληνίου Γ.Σ. Νικηταὶ ἀνεδείχθησαν, οἱ ἀστυφύλακες πυγμάχοι Παλαιολόγος καὶ Μητρόπουλος, ὁ δόκιμος ἀστυφύλαξ Κουμεντάκος ἠττήθη εἰς τὰ σημεῖα.

2) Τὴν 11-10-1953, εἰς τὸ Γυμναστήριον τοῦ Πανελληνίου Γ.Σ., ἐτελέσθησαν Πυγμαχικοὶ ἀγῶνες μεταξὺ πυγμάχων Πόλεων 'Αθηνῶν—Θεσσαλονίκης τῇ συμμετοχῇ καὶ πυγμάχων 'Αστυνομίας. Ὁ 'Αστυφύλαξ Κωνσταντόπουλος Σωτ.

ἀνεδείχθη νικητὴς εἰς τὰ σημεῖα τοῦ ἀντιπάλου του Θεσσαλονίκης, ὁ ἀστυφύλαξ Μιχαλόπουλος ἠττήθη εἰς τὰ σημεῖα.

3) Τὴν 11-10-1953, εἰς τὸ Παναθηναϊκὸν Στάδιον κατὰ τὴν Α' ἡμέραν τῶν ΠΑΝΑΘΗΝΑΪΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ Στίβου, ὁ ἀστυφύλαξ Σίλλης Βασίλειος, ἐπρώτευσεν εἰς τὸν δρόμον 400 μ. μὲ χρόνον 49", καὶ ἔλαβε τὸ ὑπὸ τοῦ κ. 'Αρχηγοῦ 'Αστυνομίας Πόλεων, ἀθλοθετηθὲν βαρύτιμον κύπελλον.

4) Τὴν 14-10-1953, εἰς τὸ Γυμναστήριον τοῦ Πανελληνίου Γ.Σ., κατὰ τὴν Β' ἡμέραν τῶν Πυγμαχικῶν ἀγώνων Πόλεων, 'Αθηνῶν—Θεσσαλονίκης, τῇ συμμετοχῇ καὶ πυγμάχων 'Αστυνομίας, ὁ Δόκιμος ἀστυφύλαξ Κουμεντάκος ἀνεδείχθη νικητὴς εἰς τὰ σημεῖα τοῦ ἀντιπάλου του Θεσσαλονίκης. 'Ο ἀστυφύλαξ Μητρόπουλος ἠττήθη εἰς τὰ σημεῖα.

5) Τὴν 14-10-1953, εἰς τὸ Παναθηναϊκὸν Στάδιον, κατὰ τὴν Β' ἡμέραν τῶν Παναθηναϊκῶν ἀγώνων στίβου, ὁ ἀστυφύλαξ Τρουλλινός, ἐπρώτευσεν εἰς τὴν Σφυροβολίαν, μὲ τὴν ἀρίστην ἐπίδοσιν 46μ. 08, ὁ ἀστυφύλαξ Σύριος 'Ιωαν. ἦλθεν τρίτος εἰς τὸν δρόμον 10.000 μ. 35,32", 8)10, ὁ ἀστυφύλαξ Γυφτάκης 5ος εἰς τὴν δισκοβολίαν 35,04 μ. καὶ ὁ ἀστυφύλαξ Ντόκος 4ος εἰς τὸ ἅλμα ἐπὶ κοντῷ 3.30 μ.

6) Τὴν 18-10-1953,εἰς τοὺς ἀγώνας στίβου, ὁ ἀστυφύλαξ Κόρμαλης, ἐπρώτευσεν εἰς τοὺς δρόμους 100 μ. 11" 7/10, 800 μ. καὶ 200 μ. μετ' ἐμποδίων 28" 5/10. Οἱ ἀστυφύλακες : 1) Μαχαίρας ἦλθεν 1ος εἰς τὸν δρόμον 110 μ. μετ' ἐμποδίων 17" 2/10, Πανίτσας 2ος, 110 μ. 17" 2/10 καὶ 3) Μουρᾶς 2ος, 5.000 μ. 17' 05" 3/10.

***

ΕΤΗΣΙΑ ΕΟΡΤΗ Ο.Φ.Α. ΑΘΗΝΩΝ

Τὴν Δευτέραν 19-10-1953, εἰς τὸ Γήπεδον Παναθηναϊκοῦ ἀπὸ 16ης μέχρι 20.30' ὥρας, ἔλαβε χώραν ἡ ἐτησία ἑορτὴ τοῦ Ο.Φ.Α. 'Αθηνῶν.

Μετὰ τὴν τέλεσιν τοῦ καλλιτεχνικοῦ προγράμματος, εἰς ὃ μετέσχον οἱ καλλιτέχναι κ.κ. Οἰκονομίδης, Γούναρης, Βασιλειάδου, 'Ορχήστρα τζὰζ Μαρκέα, τὸ τρίο Κιθάρα, κ.λ.π. καὶ οἱ μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι τῆς Σχολῆς Χατζηδάκη ('Ελληνικοὶ χοροί), ἠκολούθησε ποδοσφαιρικὸς ἀγών, μεταξὺ τῶν ὁμάδων 'Αστυνομίας καὶ Παναθηναϊκοῦ. Νικήτρια, κατόπιν ἐνὸς ὡραίου καὶ συναρπαστικοῦ ἀγῶνος ἀνεδείχθη ἡ ὁμὰς τοῦ Παναθηναϊκοῦ διὰ τερμάτων 2—0. Μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ ἀγῶνος ὁ 'Επιθεωρητὴς τοῦ 'Αστυν. Σώματος, 'Αστυν. Δ/τὴς Α' κ. Λεονταρίτης Θεόδ. ἀντιπροσωπεύων τὸν κ. 'Αρχηγὸν τοῦ 'Αστυν. Σώματος, ἀπένειμεν εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῆς νικητρίας ὁμάδος, τὸ ἀθλοθετηθὲν παρὰ τοῦ Ο.Φ.Α. βαρύτιμον κύπελλον.

'Η ἑορτὴ εἶχε πλήρη ἐπιτυχίαν εἴς τε τὸ καλλιτεχνικὸν καὶ ἀθλητικὸν μέρος αὐτῆς, διατηρηθέντος ἀμειώτου τοῦ ἐνδιαφέροντος τῶν 10.000 περίπου θεατῶν, κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν 4½ ὡρῶν, καθ' ἃς διήρκεσε τὸ πρόγραμμα αὐτῆς.

Παρέστησαν τὸ Δ. Συμβούλιον τοῦ Ο.Φ.Α. 'Αθηνῶν, ὁ ἐκπροσωπῶν τὸν κ. 'Αρχηγὸν 'Επιθεωρητὴς τοῦ Σώματος κ. Θ. Λεονταρίτης καὶ οἱ 'Αστυνομικοὶ Διευθυνταὶ Α' κ.κ. Γεωργίου 'Αναστάσιος, Λιαρομμάτης Γεράσιμος, Τσαούσης Νικ., Τσάλης 'Ιωάν., Πολιτόπουλος Σπυρ. καὶ Καραμπέτσος Εὐάγγελος, ὡς καὶ πολλοὶ ἀνώτεροι καὶ κατώτεροι ἀξιωματικοὶ καὶ ἀστυφύλακες 'Αθηνῶν—Πειραιῶς.